

Table of Contents

THẦY CHÚNG MÀY NÓI DỐI THẦY KHÔNG BẰNG CON! **(I)** (II) CHẾT NHẦM **VĂN HAY** NGỬI VĂN BÁNH TAO ĐÂU? TAI THẦY KHÔNG HỎI ĐỂ TRÁP LẠI VẬY THẦY ĐỒ LIẾM MẬT BÁN KHÔNG ĐƯỢC GIÁ CHÉT HÓC VẪN CHƯA CHẾT BA NGƯỜI ĐẦY TỚ TRẢ THÙ BIA MÔ NHÀ GIÀU KHÔNG CÒN CHỐ TRẢ NƠ KHÔNG DÁM LÀM ÔNG KHỔ LÂY SANG CẢ MÌNH CON BÔI BẨN MẶT QUAN LÍ SỰ NÓI VỚI QUAN THẦY ĐỀ TÁN THƠ QUAN VIT HAI CHÂN XỬ KIỆN GIỎI MAY ÁO CHO QUAN QUAN ĐẤY

TIỄN QUAN TOÀN CHÓ CẢ THẦN BIA TRẢ NGHĨA CÁI ẤY THÌ CON XIN CHIU THẬT LÀ ĐEN ÔNG QUÁ TAO MỪNG QUÁ CÒN AI VÀO ĐÂY ĐỂ MỆ XƠI NỮA Ạ! CON VIT MUÕI CĂN CÀ TRỨNG NGÓT TO BẰNG CÁI NỒI CŨNG CHẢ BIẾT NỮA CÁI GÌ CỨNG NHẤT ĐỔI GIÀY ME DĂN CON THỪA MỘT CON NGHE LỜI VỢ LÀM ĐÚNG LỜI VỢ DẶN HÂM NƯỚC MẮM KHÔNG TƯ BIẾT MÌNH CÔNG VIỆC TRONG NGÀY CẢM ƠN VƠ CHO NÓ CHẾT KHÁT CHỮ "VAN" DÀI LẮM **BAN QUAN** QUAN THANH LIÊM THƠM RỒI THỐI GIÀN LÝ ĐỔ RÂU DÀI QUAN SẮP ĐÁNH BỐ LAY CU ĐỀ A

RÅM CỦA CON CÓ NUÔI ĐƯỢC KHÔNG KHÔNG PHẢI LÀ TA NHỚ TIẾNG BẬT BÔNG **BÁN HÀNG** AI CŨNG PHẢI CẢ ĐỆO CÀY GIỮA ĐƯỜNG ĐÁ CŨNG NHƯ VÀNG CẦM SỢI DÂY THỪNG **TÚNG QUÁ** CÓ NHỄ ĐÂU THẾ! ĐỂ ĐƯỢC BÁO GIỜ HÃY GIẢI THÍCH TRONG RAP CHIẾU BÓNG ĐIỂM YẾU THUỐC TUYỆT CẢNH CUỐI CÙNG THIẾU DẤU NGƯỜI MỆ TÍN ĐƯỢC TRẢ LƯƠNG LỜI TRÊN BIA MỘ DIÊU KÉ! GIẤU ĐẦU HỞ ĐUỘI CON DÃ HỔ KHÔNG CÒN THANH TỊNH SÁT SINH TỘI NẶNG LẮM BA QUAN ĐẮT QUÁ HÀN KIM NHUỘM MÀU TRỨNG SÁO **CƯỚI NGỖNG RÁCH GIÀY** ĐỐ THẦY ĐẤY

BÀI HỌC LÁI ÔTÔ CHUYỆN ĐỔ XĂNG NGƯỜI GIÚP VIỆC TÂP CHAY

NHÌN VÀ NGHĨ

ĐÕĐỂ

TAI SAO?

TÔI CHẢ CÓ NGUYỆN VỌNG GÌ

KHI ĐẾN THĂM EM

ĐỪNG QUAN TÂM

THOÁT NỢ

SỐ HỌC VÀ BÓNG ĐÁ

TẠI SAO PHẢI TRÓI

VẪN CHIẾC ĐEN CHIẾC VÀNG

CHIẾC GHẾ TRỐNG

DÀI LƯỚI

CHUYỆN MƯỢN Ô

CHỚ BÁN CON BÒ ẤY

THẾ MỚI TÀI

ĐƯỢC ĂN THẢ CỬA

SÀN SÀN BẰNG NHAU

CÒN MƯỜI NĂM NỮA AI NUÔI

MÈO ĐEN MŨI TRẮNG

HÁ MIỆNG CHỜ SUNG

KHỞI MẤT CÔNG

RƯƠU CHUA

HEN TRƯỚC

THỈNH THẦN XA

VẮT CỔ CHÀY RA NƯỚC

HAI CÁI XÔ NHỰA

PHẢI RÕ NGHĨA HƠN

RÈN LUYỆN

HAI HIÊP PHU CÓ MẶT CẢ CHỨ LUẬT PHÁP KHÔNG CHO PHÉP LÀ MÔT THƯƠNG BINH HIỂU Ý CHỈ CÓ CON NÀY THÔI Ạ! KẾT QUẢ HÃY LÀM NHƯ TÔI BỆNH NGOẠI TRONG GIÒ TẬP BẮN SỢ NÓI ĐÚNG SỰ THẬT LUYỆN MẮT MUA VÀ BÁN THỦ MÔN SỮNG SỜ CŨNG LAI CHUYÊN MỸ TÌM VƠ CÂU GIẢI PHÁP CUỐI CÙNG KÉN RỂ GIÀU CHỦ NHÀ, ĐẦY TỚ VÂY THÌ KHÔNG MẤT NÓI KHOÁC MẤT TIỀN CHẮNG PHẢI TAY ÔNG CỨT ĂN MẤT RỒI TÍ NỮA TAO SANG BA ĐỜI GÀN MẤT RỒI MỜI BÁC XƠI NGOC HÀNH KHÔNG XU NỊNH QUAN LỚN NHÂN ĐỰC THẬT CHẾT MỘT NGÀN NĂM CHẾT CŨNG KHÔNG CHỪA ĐỪNG NÓI NỮA MÀ TAO THÈM THẦY BÓI LẠC ĐƯỜNG

THẦY BÓI XEM VOI

CHỈ TẠI ANH THẦY ĐỊA LÝ

THẦY PHÙ THUỶ SỢ MA

CHỒN NÀO, CHỒN NẤY TÔI LẤY MỘT CON

NGÀY TỐT

TÀI BIA

THI NÓI KHOÁC

CON RẮN VUÔNG

CHƯA GHÊ BẰNG TỚ

KHOE TÀI

LON CƯỚI ÁO MỚI

HIỂU BIẾT

CHÂN MỚI DÀI RA

SÁU CHÂN NHANH HƠN

NGÕC

CẨN THẬN

ME RẤT BẬN

LẦN ĐẦU TIÊN

CHUYÊN CÁI ĐẦU

NGƯỜI LẠC QUAN

GIÁ TRỊ BÀ XÃ

MAY QUÁ

CÓ LÝ

SÃN SÀNG

NÕI LO CỦA ÔNG CHỒNG

NHÀ MỚI

ĐÁNH ĐỔ CÁI THANG

AI ĐÂY?

NHÌN BÀI NHAU

ĐAU Ở ĐÂU?

VẪN CÓ THỂ CẠO RÂU

KÍNH PHÓNG ĐAI TẮM NỬA NGƯỜI TRUYÊN NGĂN HAY KHÔNG NGỦ ĐƯỢC TRÒ CHUYÊN GIỮ MỒM GIỮ MIỆNG MÁT-SA TRÁI TIM KHÔNG ĐỂ ĐƯỢC TRỨNG TAI ĐI GIÀY **QUAY LAI** HÃY TÌM Ở TAI TÔI CÓ CÒN HƠN KHÔNG THẦY ĐỒ ĐỮ ĐỂ CHŨ LĒ CÂY BẤT BỂ ĐÔNG KHÔNG VIỆC GÌ ĐÂU KHÓ HƠN RẶN ĐỂ THƠ BỐN ANH HỌC TRÒ NÓI CHỮ NHÀ THÔNG THÁI THẦY ĐỒ VÀ THẦY CÚNG THẦY BÓI VỚI THẦY LANG THAY ĐỔI AI KHÔNG HIỂU AI CHUYÊN GÀ DĒ THẤY NHƯỜNG CHỐ SIÊU NHÂN THUẬN CẢ HAI TAY LIÊN HỒI CÁCH TRẢ LỜI

HOA HỒNG VÀ HOA VI-Ô-LÉT

THEO CÁCH

THẦY LANG GIỚI

CHẨN BỆNH

CHỌN NGƯỜI GẦY MÀ CHỮA

DÙNG THUỐC GÌ

CÒN TRÁCH TÔI Ư?

CÁI CHỔI LÔNG GÀ

LÍ THẦY LANG

KÉN RỂ HAY CHỮ

KÉN RỂ SANG

NÓI CHO CÓ ĐẦU CÓ ĐUÔI

TIN Ở MÌNH

SAO LẠI GẶP NHAU

ĐỂ CẢM ƠN

HAI GÃ BẦN TIỆN GẶP NHAU

SE NGŮ NGAY

KHỞI BỆNH

LA SAO ĐƯỢC

CHUYỆN CỦA NGƯỜI GÁC THANG MÁY

SAO LÂU VẬY

CÁI ÁO BẰNG DA

TRẢ LỜI

KHÔNG SAO

MƠ ƯỚC TƯƠNG LAI

NHIỀU CÔNG DỤNG

PHÂN ĐỊNH

BIỆN PHÁP TỐT NHẤT

HON

BÁN ĐẢO

SƯỚNG

THẦY CHÚNG MÀY NÓI ĐỐI

Có một thâ y đô lười dạy học, hay ngủ ngày, nhưng bấ t trò phải ngô i xem sách, hễ ngủ thì bị phạt đánh. Học trò thấ y thế lấ y làm tức lấ m, mới hỏi:

- Chúng con học chữ của thâ y thì cũng phải học cả tính nế t của thâ y. Sao con lại không được phép học tính ngủ ngày của thâ y ạ?

Thâ y bí quá nói liê `u:

- Ta đâu có được ngủ ngày. Những lúc â´y là ta chiêm bao đi gặp các ông Chu Công và Khổng Tử để đàm đạo â´y chứ.

Một buổi, thâ y ngủ ngày, trò cũng ngủ. Thâ y dậy trước thấ y vậy liê n gọi học trò dậy và quát mặ ng:

Chúng mày thật lười biế ng, sao dám bỏ học mà ngủ ngày?
 Trò lễ phép thưa:

- Dạ, thưa thâ 'y! Chúng con không ngủ ạ! Chúng con chiếm bao như thâ 'y để được ra mặ t ông Chu Công và Khổng Tử đấ 'y ạ!

Thấ y học trò có ý nói kháy mình, nhưng thấ y vẫn quát:

- Thế có gặp được hai ông không?
- Da, có gặp a!
- The hai ông bảo gì chúng mày?
- Hai ông hỏi chúng con là sao lâu nay không thấ y thấ y chúng mày để n thăm. Chúng con bẩm ră ng thấ y mới để n thăm các ngài

hôm kia. Hai ngài ngơ ngác nhìn nhau rô i bảo: "Thế thì thâ y chúng mày nói đố i rô i".

THẦY KHÔNG BẰNG CON!

(I)

Có một thâ 'y đô `lười khă 'p vùng đê `u biế 't nên chẳng ai cho con theo học. Thê ' mà một ngày, có một anh chàng mang trâ `u cau đế 'n xin học. Thâ `y bảo:

- Nhà không có án thư, con hãy đi xem nhà nào có thì mượn tạm về `đây để ta làm lễ Đức thánh Khổng Tử.

Trò vôi trả lời:

- Thưa thâ `y, mượn rô `i lại phải mang trả lôi thôi. Chi bă `ng con cúi khom lưng làm án thư, thâ `y đặt trâ `u cau lên đâ ´y rô `i làm lễ cũng được.

Thâ y nghe thê , chă p tay vái dài:

- Thâ `y cũng vẫn chưa bă `ng được con! Con còn học thâ `y làm gì nữa.

(II)

Có một thâ `y đô ` tính tình rấ ´t hà tiện. Một hôm nhà có giỗ, thâ `y sai trò đi mua một cái bánh đa vê ` cúng. Trò đi chợ, một lúc thì vê `, trên tay câ `m cái bánh đa và một con gà.

Thâ y thâ y vậy xót của quát:

- Tao dặn mua một chiế c bánh đa thôi, sao mày hoang phí mua thêm cả một con gà gì thế kia?

Trò lễ phép thưa:

- Thưa thâ 'y, đô ` cúng xong thì thâ `y trò ta hưởng lộc. Mà ăn bánh thì nhâ ´t định vương vãi, con mua thêm con gà để nó nhặt bánh đa rơi cho khỏi lãng phí ạ.

Nghe thê , thâ y nói:

- Con học ta chưa lâu mà khá hơn thâ y rô ì.

CHẾT NHẦM

Có một thâ y đô dạy học ở nhà nọ. Vợ chủ nhà ô m nặng, chẳng may qua đời. Chủ nhà nhờ thâ y làm cho một bài văn tế . Thấ y nghĩ mãi không ra, bí quá mới đem chép bài văn tế bố mình chế t năm ngoái đưa ra. Lúc đọc, mọi người cười â m lên, chủ nhà trách:

- Thâ y làm sao lại nhâ m lẫn như thế chứ?

Thâ y trừng mặ t, nói:

- Đây là bài văn tế người chế t hẳn hoi. Nhâ m là nhâ m thế quái nào được. Hoạ chăng... người nhà ông chế t nhâ m â y.

VĂN HAY

Một văn nhân đang cặm cụi viế t bài. Bà vợ đi đế n bên cạnh hỏi:

- Sao ông không lấ y giấ y khổ to mà viế t?

Văn nhân lâ y làm đă c chí lă m, cho là vợ khen tài văn chương của mình, ý tứ dô i dào, giấ y khổ nhỏ không đủ chép. Nhưng cũng hỏi lại, mong được khen thêm vài lời?

- Mình nói vậy là thể nào?

Bà vợ thong thả nói:

- Ông viê t giả y khổ nhỏ chẳng dùng được việc gì cả, còn giả y khổ to thì lúc bỏ đi còn gói hàng được.

NGỬI VĂN

Có một người nọ bị mù hai mắ t từ nhỏ nhưng lại có tài ngửi văn chương. Văn hay văn dở chỉ ngửi là biế t ngay. Một văn nhân nọ vố n là người tự phụ, cho ră ng trên đời này chưa ai hiểu được văn chương của mình. Một hôm văn nhân mang tập văn của mình đế n thử tài anh chàng có tài ngửi văn chương. Văn nhân đưa bộ Tây sương ký ra, anh ta lật qua mấ y trang đưa lên mũi ngửi rô i bảo:

- Đây là Tây sương ký.

Nhà văn hỏi:

- Sao biê t?

Anh ta đáp:

- Ngửi thấ y mùi son phấ n.

Nhà văn lại đưa bộ Tam Quố c ra, anh ta đưa lên mũi rố i bảo:

- Tam Quố c chí đây mà. Sặc mùi binh đao, chiế n trận.

Văn nhân nọ phục lă m, bâ y giờ mới đưa tập văn của mình ra để được khen thoả đáng. Anh ta đưa lên gâ n mũi, ngửi một cái rô i bảo:

- Đây là văn của ông chứ gì?

Văn nhân sung sướng hỏi:

- Làm sao ông biê t?
- Ngửi thấ y có mùi thum thủm.

BÁNH TAO ĐÂU?

Một thâ y đô nọ được người ta mời đi ăn cỗ. Thâ y cho cậu học trò nhỏ theo hâ u. Ăn xong, chủ nhà mang bánh ra tráng miệng, còn thừa vài chiế c. Thâ y rấ t muố n lấ y đưa về nhưng sợ mọi người nhìn thấ y, mấ t thể diện. Chợt nghĩ ra một cách, thâ y câ m mấ y cái bánh thản nhiên đưa cho cậu học trò bảo:

- Này, con câ`m lâ´y.

Rô ì nháy mắ t ra hiệu, ý bảo cấ t đi đem về `cho thâ `y. Học trò không hiểu được cái nháy mắ t thâm thúy của thâ `y, bèn câ `m lấ ´y ăn kỳ hế t.

Thấ y thế, thấ y giận lắ m nhưng trước đông đủ mọi người không làm sao được. Chiế u về , thấ y vẫn còn tiế c, kiế m cớ trả thù trò. Lúc hai thấ y trò đi cùng hàng, thấ y mặ ng:

- Mày bà ng vai phải lứa với tao hay sao mà dám đi ngang hàng với tao?

Cậu học trò sợ, đi tụt lại đă ng sau. Thâ y lại quát:

- Mày đi cứ như áp giải tao là thă ng tù thế hả?

Trò vội vàng chạy lên phía trước, thâ y lại mặ ng:

- Mày có phải là bố tao đầu mà đi đã ng trước.

Cậu học trò ngơ ngác quay lại thưa:

- Con đi như thế nào cũng bị thâ y mặ ng cả. Thâ y bảo con phải biế t làm sao ạ?

Thâ `y trừng mặ ´t, quát:

- The bánh của tao đâu?

TẠI THẦY KHÔNG HỎI

Có một thâ y đô tính rấ t hay sĩ diện. Một hôm, có người mời thâ y sang nhà chơi. Khi đi thâ y cho một học trò theo hâ u. Thâ y đế n, chủ nhà ân câ n hỏi han:

- Thâ `y đi đường xa mỏi mệt, chúng tôi lâ ´y làm ái ngại quá!
- Thâ y mệt nhưng vẫn nói sĩ:
- Từ nhà sang đây, đi xe thì có gì là nhọc nhă n!

Học trò nhìn thâ y như tiế c rẻ nói:

- Giá như lúc â´y, thâ`y giả thêm cho nó một xu thì ta đê´n đây còn sớm và không mệt hơn nhiê`u.

Thâ y xâ m mặt lại, anh đày tớ biế t mình lỡ lời, còn chủ nhà thì tủm tỉm cười. Vê nhà thâ y mặ ng:

- Ai cho phép mày chỗ mô m vào? Từ giờ trở đi nế u tao không hỏi mà mở mô m ra thì chỉ có chế t nghe chưa.

Một hôm, nhà thâ 'y có giỗ. Mọi người đã đế 'n đông đủ, chỉ thiế 'u một ông. Đợi mãi chẳng thấ 'y, thâ 'y liê `n sai học trò đi mời một lâ `n nữa. Cậu học trò đi một lát rô `i lẳng lặng đi xuô 'ng bê 'p không nói gì cả. Đợi mãi, thâ `y số 't ruột tưởng học trò chưa đi mời, mới gọi lên hỏi:

- Mày đã đi mòi chưa hả?
- Da, con đã đi rô i a!

Thâ 'y tưởng ông khách kia đang để 'n, lại ung dung ngô 'i nói chuyện cùng các ông khác. Quá ngọ, cỗ bàn nguội tanh cả, mà vẫn không thấ 'y ông kia sang. Thấ 'y tức lặ 'm gọi cậu học trò lên hỏi:

- Mày sang có gặp ông â y không?
- Da có a!
- The ong a y bảo gì không?
- Dạ ông â´y bảo ông â´y hôm nay bị cảm, xin thâ`y và mọi người thứ lỗi cho ông â´y không sang được ạ!

Thâ y tức giận lă m quát:

- Sao lúc mày vê`không nói ngay?
- Dạ thưa thâ y, thâ y chẳng đã bảo thâ y hỏi mới được nói là gì!

ĐỂ TRÁP LẠI VẬY

Có một thâ `y đô ` dạy học trò ở nhà kia. Hôm â ´y, nhà có giỗ, cỗ bàn, chè cháo bày ra la liệt trên bàn. Thâ `y rấ ´t thích ăn chè, mới ăn vụng một lúc hai bát. Chủ nhà trông thấ ´y không nói gì vì sợ thấ `y ngượng.

Chẳng may thâ `y ăn phải bát chè có ruô `i chê ´t, đêm đê ´n đau bụng cô ´ nhịn vì sợ chó dữ nhưng đê ´n khuya không chịu được, bí quá đành phải tương ngay vào cái tráp luôn mang bên mình.

Sáng dậy trời còn mờ mờ, thâ y ôm cái tráp mang ra đô ng để đổ cái của nợ đi cho mấ t tích. Ra để n cửa thì bị ông chủ nhà đón lại, chủ sợ thâ y ngượng vì chuyện ăn vụng chè nên tìm đi nơi khác, bèn cố níu lại khẩn khoản:

- Xin thâ y ở lại, đừng đi. Có việc gì đâu mà thâ y phải làm thê ...
 Thâ y vội nói:
- Không, không có việc gì đâu. Tôi ra đây một lát rô`i vê` ngay. Tưởng thâ`y nói dô´i, chủ nhà càng kéo co tợn:
- Thâ `y đừng đi. Thâ `y bảo đi vê ` ngay mà còn mang tráp theo làm gì. Nế `u vậy thì thâ `y để tráp lại đây vậy!

Nói rô`i, tay giă`ng lâ´y cái tráp. Thâ`y đô` càng hoảng, kéo tráp vê`, chủ nhà quyế´t không buông. Hai bên co kéo nhau, thâ`y kéo được nhưng mạnh quá, mấ´t đà ngã lần, làm cái tráp văng ra ngoài cứt bắ´n ra tung toé.

THẦY ĐỒ LIẾM MẬT

Một thâ y đô `nọ ngô `i ở nhà kia dạy trẻ học. Buổi chiê `u, chủ nhà đem mời thâ `y ăn một đĩa bánh rán mật. Ăn hế ´t bánh mà thấ ´y trên đĩa còn dính nhiê `u mật, thâ `y rấ ´t muố ´n ăn nố ´t nhưng chả lẽ trước mặt các học trò mà lại thè lưỡi liê ´m mật thì coi sao tiện. Thâ `y nghĩ ra một kế ´, bèn dõng dạc bảo các học trò:

- Nào! Bây giờ ta cho các con một chữ này nế u không ai nói được thì đánh đòn.

Nói rô`i thâ`y ung dung liê´m ngang đĩa mật một đường, rô`i giơ đĩa lên hỏi:

- Chữ này là chữ gì?

Các trò ngơ ngác nhìn nhau, buô `n cười mà không dám hở môi. Thâ `y quát:

- Chữ "Nhấ t" mà cũng không biế t. Thật là dố t quá! Thấ ỳ lại liế m dọc một đường từ dưới lên rô i hỏi:
 - Thế chữ này là chữ gì?

Học trò lại ngơ ngác. Thâ y quát:

- Đúng là một lũ cơm toi! Chữ "Thập" mà không đứa nào biế t cả!

Thâ y liê c sang đĩa thấ y vẫn còn nhiê u mật, tiế c quá mới liê m một vòng quanh đĩa, rô i hỏi ră ng:

- Bây giờ thì đứa nào không nói được đây là chữ gì tao tuố t xương ra

Cả đám học trò ngô i im thít. Thâ y quát rô i đánh đét xuố ng chiế u một tiế ng mà ră ng:

- Chữ "Điề`n" mà không đứa nào biế t. Thật là ngu như lợn.

BÁN KHÔNG ĐƯỢC GIÁ

Hai bố con nhà nọ vào rừng săn cọp chẳng may cha bị cọp tha đi. Người con giơ súng lên định bắ n cứu cha. Người cha máu me chảy ròng ròng, vội kêu lên:

- Nhã m chân mà bấ n, đừng bấ n vào mình kẻo hỏng da, bán không được giá.

CHẾT HÓC

Có một anh chàng nọ mỗi khi nhà có giỗ thì đem chén hạt mít ra rót rượu mời khách. Đang ăn uố ng vui vẻ, bỗng một ông khách tự dưng bưng mặt khóc hu hu chủ nhà ngạc nhiên lắ m mới hỏi:

- Sao đang vui tự nhiên bác lại khóc làm vậy?

Khách gạt nước mã t mà rã ng:

- Tôi không thể nín được khi nhìn thấ y cái chén này.

Chủ nhà lâ y làm lạ hỏi:

- Cái chén này nó cũng như mọi cái chén khác thôi mà.

Khách mới nói:

- Tôi sực nhớ ra anh bạn tôi chế t oan vì uố ng rượu bă ng chén hạt mít như vậy này.
 - Sao lại thế?

- Tại cái chén nhỏ quá anh ta vô ý nuố t cả chén cho nên bị hóc mà chế t.

Chủ nhà võ lẽ, hiểu ý vội mang chén lớn ra thay.

VẪN CHƯA CHẾT

Một ông nhà giàu nọ có việc phải đi vă ng, gọi anh đày tớ lại dặn:

- Mày phải trông nhà cửa cẩn thận, có cái chân giò tao mua treo ở trạn với con gà trô ng nhô t trong chuô ng đừng để chó mèo nó tha đi đấ y nhé!

Rô ì chỉ vào chai rượu nói tiế p:

- Đây là chai thuố c độc để đánh chuột. Uố ng là chế t đấ y!

Chủ nhà đi khỏi, anh đâ y tớ bắ t gà làm thịt, luộc chân giò rô i lấ y chai rượu ra đánh chén say bí tỉ. Khi chủ vê thấ y anh đâ y tớ vẫn nă m dưới đấ t, nô ng nặc hơi men liê n đánh thức dậy hỏi gà, chân giò và chai rượu đâu mấ t. Người đâ y tớ khóc lóc mà thưa ră ng:

- Con nghe lời ông coi nhà, chẳng may con mèo tha mấ t cái chân giò, con chó thì vô gà trố ng chạy mấ t. Con sợ bị ông mặ ng vội lấ y chai thuố c độc ra uố ng chế t quách đi. Thế mà đế n bây giờ vẫn chưa chế t.

BA NGƯỜI ĐẦY TỚ

Một lão nhà giàu nọ nổi tiế ng là khó tính kén chọn mãi mới thuê được ba người đâ y tớ. Ba anh, ba đức tính: Anh thì cẩn thận, anh thì lo xa và một anh rấ t lễ phép.

Một hôm, thă ng con cả lên tám tuổi lão ngã xuố ng ao đâ u làng, anh cần thận trông thấ y vội về bẩm với chủ:

- Bẩm ông, cậu cả nhà ta chẳng may ngã xuố ng ao, xin ông cho phép con được vớt cậu lên ạ!

Khi cậu cả được vớt lên thì chế t nghẻo tự bao giờ, lão nổi giận vác gây đuổi anh cần thận đi. Còn anh hay lo xa được lão giao việc đi mua quan tài cho cậu cả. Đế n chiế u, anh lo xa mang về hai cỗ. Thấ y vậy, lão trừng mắ t lên quát:

- Sao mày lại mua những hai cỗ, hả thă ng kia?

Anh lo xa trả lời:

- Bẩm ông, â´y là con phòng xa, nhỡ cậu hai chẳng may có chế´t đuô´i thì có cái dùng ngay ạ!

Lão uấ t quá, lại vác gậy đuổi. Anh phòng xa chạy biế n mấ t. Chỉ còn anh lễ phép là vẫn được lão giữ lại. Một lâ n, lão có việc, bèn sai anh này và một người nữa cáng đi. Trời mưa, gặp chỗ lội bùn tới tận ố ng chân mà anh lễ phép chẳng một lời phàn nàn, vẫn vui vẻ đi băng băng. Lão thấ y vậy mới khen:

- Thă `ng này khá lă ´m! Cứ chịu khó vào rô `i ta sẽ may cho bộ cánh mà mặc.

Anh đâ `y tớ nghe thấ ´y nói thế ´, vội đặt cáng xuố ´ng giữa đố ´ng bùn đang lội, vòng tay lễ phép thưa:

- Con xin đa tạ ông chủ!

TRẢ THÙ

Một chú bé nọ học nghề thợ may nhưng không may gặp phải người thợ cả rấ t ác, chú bé luôn bị đánh chửi rấ t thậm tệ. Chú bé rấ t căm tức, chẳng biế t phải làm sao, cố chịu khổ mà học lấ y nghề làm ăn.

Một hôm, ở nhà nọ sấ p có đám cưới, mới tìm người thợ cả đế n că t cho con dâu bộ quâ n áo. Chú bé liê n nảy ra một kế báo thù, liê n tìm để n nhà no bảo:

- Xin được báo trước là độ này ông â´y hay dở chứng điên điên khùng khùng đâ´y, hễ cơn điên nổi lên là bạ ai cũng că´n.

Chủ nhà nghe chú bé học may nói thể rấ t lấ y làm khó nghĩ. Việc thì gấ p, ngày cưới để n nơi mà quanh làng chỉ có mỗi người thợ may, mà lại rấ t khéo. Phân vân mãi chủ nhà bèn hỏi:

- Thế những lúc ông ta nổi cơn điên thì làm thế nào?

Chú bé bảo:

- Dạ, hễ khi nào ông ta giở chứng thì tôi biế t ngay, tôi liệu trước.

Chủ nhà vội hỏi:

- Chú làm thể nào?
- Mỗi khi ông ta sắ p giở chứng là hai tay lại đập đập xuố ng chiế u. Lúc ấ y, tôi lấ y thanh củi phang cho một hô i thế là khỏi.

Biế t vậy, chủ nhà yên trí gọi người thợ may để n, lại dặn người nhà để sẵn mấ y thanh củi phòng khi xảy ra chuyện.

Hôm đâ`u tiên, người thợ may đế´n làm không xảy ra chuyện gì cả.

Nhưng đế n sáng hôm sau, khi may xong áo đế n lúc này may quâ n thì thấ y người thợ may cứ hai tay đập xuố ng chiế u, mấ t nhìn quanh quẩn trên mặt chiế u như thể người sắ p mắ c bệnh tâm thâ n. Chủ nhà nghĩ ông ta sắ p nổi cơn điên, liê n ra hiệu bảo người nhà vác củi phang tới tấ p. Người thợ may bị đánh bấ t ngờ, chẳng hiểu có chuyện gì kêu váng lên. Càng kêu, nhà chủ càng tưởng là cơn điên đang phát, càng đánh khoẻ cho đế n lúc người thợ may nă m đờ ra, họ mới thôi.

Thì ra ông ta đập tay xuố ng chiế u là để tìm chiế c kim mà chú bé đã dấ u đi rô i!

BIA MỘ NHÀ GIÀU

Một người vừa mới nổi lên giàu có, đã vội chế t. Người bạn đế n ông cử nọ xin một bài thơ kể đức nghiệp người chế t để ghi vào bia dựng trước mộ.

Ông cứ nghĩ mãi mà chẳng thấ y ở ông nhà giàu nọ chẳng có gì đáng ghi nhớ, chẳng nhẽ lại để bia tron, đánh làm một bài thơ sau:

Ông này lúc mẹ sinh ra

Lọt lòng thì khóc oa oa

Càng ngày ông càng nhớn tướng

Dâ n dâ n ông trở vê già

Nay ông đã hoá ra ma.

KHÔNG CÒN CHỐ

Một người ăn mày rách rưới hom hem, để n xin ăn trước cửa nhà giàu nọ. Chủ nhà đã không cho lại còn chửi:

- Cút đi ngay! Rõ trông như người dưới địa ngục mới lên vậy!

Nghe thấ y nói vậy, người ăn mày vội vã trả lời:

- Phải đấ y, tôi vừa ở dưới địa ngục lên đây.

Người nhà giàu nói:

- Đã xuố ng đấ y, sao không ở hẳn, còn lên đây làm gì cho bẩn mặ t?

Người ăn mày trả lời:

- Ở dưới đấ y, các nhà giàu chiế m hế t chỗ rô ìi. Vì thế không ở được nên phải lên.

TRẢ NỢ

Một anh chàng nọ, lúc còn số ng công nợ quá nhiề `u, khi chế t các chủ nợ đâm đơn xuố 'ng kiện với Diêm Vương; Diêm Vương tra thấ 'y đúng như vậy, mới bắ 't anh ta hoá kiế 'p làm trâu cày trả nợ. Anh ta van xin:

- Bẩm Diêm Vương, con vay chúng nó cả thảy mười quan tiê n nhưng chúng nó cay nghiệt lă m. Chúng nó bắ t nợ mẹ đẻ nợ con lãi nặng, rô i nhập vào vô n, con đã trả bao nhiều năm trời mà vẫn không xong, xin cho được làm bố chúng nó may ra mới trả hế t nợ cho chúng nó được!

Diêm Vương ngạc nhiên lă m, mới hỏi:

- Thế là nghĩa làm sao?

Anh chàng ta trả lời:

- Làm kiế p trâu chỉ có hạn, còn làm bố chúng nó thì chẳng những phải lo lắ ng cho nó suố t đời người. Rô ì lúc chế t có bạc nghìn, bạc vạn cũng để lại cho chúng nó cả. Lại còn một nỗi chúng nó bóp hâ `u, bóp họng người ta, người ta cứ gọi thă `ng bố chúng nó ra mà chửi. Có được như vậy thì may ra con mới trả hế t nợ!

KHÔNG DÁM LÀM ÔNG KHỔ LÂY

Một lão nhà giàu nọ vừa buôn bán vừa cho vay nặng lãi, bóp nặn từng xu, nhưng lại cứ ra vẻ ta đây không muố n giàu sang. Một hôm, có bạn để n chơi, lão than thở:

- Của nhiệ `u cũng chẳng làm gì. Càng nhiệ `u của càng khổ thân thêm.

Người bạn nghe nói thể mới bảo:

- Tôi chỉ thấ y thiên hạ mong được có của, ít thì mong nhiê `u, nhiê `u thì mong nhiê `u nữa, chứ chẳng thấ y ai nhiê `u của phàn nàn như ông bao giờ. Hay là ông thấ y khổ quá thì chia bớt của cho tôi, để tôi gánh một phâ `n cái khổ hộ ông?

Lão vôi nói:

- ´y chế´t! Đâu dám! Tôi có của đã lâ´y làm khổ rô`i, đâu dám lại để ông phải khổ lây!

SANG CẢ MÌNH CON

Trưa mùa hè nóng nực, lão nhà giàu nọ đi chơi vê `, mô `i hôi mô ` kê đâ `m đìa như tấ m. Lão gọi người ở lấ y quạt, quạt cho lão. Người

ở că m đâ u quạt, một lúc lâu ráo hế t mô hôi. Lão khoái quá bảo:

- Ô! Mô` hôi của tao đi đâu hê´t cả rô`i nhỉ?

Người ở bỏ quạt xuố ng, vòng tay thưa:

- Bẩm, nó sang cả mình con rô i ạ!

BÔI BẨN MẶT QUAN

Một anh nông dân nọ làm mâm cỗ để cúng ông bà thì bỗng nhiên một đàn ruô`i từ đâu bay để n đậu cả xuô ng, làm uế tạp hế t cả. Anh ta tức quá bèn lên quan để kiện.

Nghe hế t sự việc, quan mới thong thả phân:

- Tao phép mày từ nay hễ thấ y bà con chúng nó ở đâu thì tha hô đánh cho chế t.

Vừa hay, khi quan nói xong thì bỗng một con ruô i bay để n đậu ngay vào mặt quan. Anh nông dân nọ nhìn thấ y vội chạy ngay để n mã m môi, giang thẳng tay tát bố p vào mặt quan mà quát:

- Tiên sư cha mày đã chế t chưa!

LÍ SỰ NÓI VỚI QUAN

Một ông quan huyện nọ, muố n giữ gìn trật tự trong địa bàn bèn cho ra yế t thị: "Ai đi đêm phải câ m đèn". Đêm hôm sau, quan đi tuâ n, va phải một người. Quan quát:

- Thă `ng này đi đâu? Có xem yế t thị không hả?

Người nọ liê n đáp:

- Dạ bẩm quan, con có xem ạ!
- Có xem, thể đi đêm sao không câ m đèn?
- Bẩm, đèn con đây a!

- Thế sao đèn không có nế n?
- Dạ bẩm, trong yế t thị chỉ thấ y là câ m đèn, chứ không nói là trong đèn có nế n ạ!

Sáng hôm sau, quan bổ sung thêm vào tờ yế t thị trước: "Ai đi đêm phải câ m đèn, trong đèn phải có nế n".

Đế n đêm quan đi tuầ n lại va phải một người. Quan tức giận quát:

- Đi đêm sao câ`m đèn, nê´n?

Người kia đáp:

- Bẩm quan, tôi có đèn, cả nế n đây ạ!
- Sao không thă p nê n lên?
- Dạ bẩm, không thấ y trong yế t thị nói thấ p nế n ạ!

Quan thấ y anh ta nói có lý, sáng hôm sau lại viế t một tờ yế t thị khác thật đâ y đủ: "Ai đi đêm phải câ m đèn trong đèn phải có nế n, nế n phải thă p sáng".

Vậy mà hôm sau, quan đi tuâ n vào nửa đêm, lại va phải một người. Trên tay người ấ y có đèn, nhưng nế n thấ p hế t rô i quan giận lấ m, quát:

- Đi đêm, sao thặ p không thặ p nế n cho sáng lên hả?
- Dạ bẩm quan nế n thấ p hế t rô i ạ mà trong yế t thị không thấ y nói: thấ p hế t cây này thấ p để n cây khác ạ!

Quan ngẫm nghĩ nhủ thâ m trong bụng: "Văn chương thật là khó! Một cái yế t thị mà mình sửa đi sửa lại ba bố n là n mà vẫn không

gãy gọn. Người ta xem mà vẫn hiểu lâ m".

THẦY ĐỀ TÁN THƠ QUAN

Có một viên quan nọ rấ t thích làm thơ Nôm, được thấ ỳ đề lại khéo tán tụng. Hễ khi làm được bài thơ nào, quan lại gọi thấ ỳ đề vào đọc cho nghe. Một hôm, thấ ỳ đề được quan cho gọi vào. Quan bảo:

- Tôi làm một bài thơ tứ tuyệt vê `cái chuô `ng chim mới sau nhà. Nhân tiện có thâ `y đây, tôi đọc, thâ `y nghe xem có được không nhé.
 - Bẩm, xin được nghe quan đọc a!

Quan gật gù, lấ y giọng ngâm nga:

Bố n cột chênh vênh đứng giữa trời

Đứa thì bay bổng, đưa bay khơi

Ngày sau nó đẻ ra con cháu

Nướng chả băm viên đánh chén chơi.

Nghe xong, thâ `y đê ` nức nở khen:

- Thật là hay! Xin được nghe quan đọc từng câu, để tôi được thưởng thức hế t cái hay của bài thơ.

Quan đọc:

Bố n cột chênh vênh đứng giữa trời.

Thâ y đê tán:

- Rấ t hay! Tôi nghiệm trong câu này, về sau quan sẽ làm để n chức tứ trụ, chứ không phải vừa. Khẩu khí lộ rõ trong câu thơ.

Quan đọc tiế p:

- Đứa thì bay bổng, đứa bay khơi.

Thâ y đê tán:

- Việc thăng quan tiế n chức của ngài không thể nào tưởng tượng nổi.

Quan lai đoc:

Ngày sau nó đẻ ra con cháu.

Thâ y đê tán:

- Quả là tuyệt! Sau này ngài có con đàn cháu đố ng. Bài thơ thật là có hậu ạ!

Quan lại đọc tiế p:

Nướng chả băm viên đánh chén chơi!

Thâ y đê ngập ngừng một chút nô i khen:

- Hay lǎ m! Vê sau ngài tha hô phong lưu phú quý, hưởng cảnh an nhàn, tự do, tự tại.

Được thâ y đề khen hế t lời, quan đặ c chí, mũi nở to như cái thúng, rung đùi, sai người dọn rượu. Quan cùng thâ y đề uố ng rượu để thưởng thức tài làm thơ của mình.

VỊT HAI CHÂN

Có thâ y đê do huyện nọ, tính rấ t hay nịnh quan, hễ thấ y cái gì hơi khác một tý là vơ lấ y, tán luôn. Một hôm đang đứng hà u quan ở công đường nhìn ra sân thấ y con vịt đứng ngủ gật co một chân lên thâ y đê kiế m chuyện nói:

- Dạ bẩm quan lớn, con vịt...

Quan lớn hỏi to:

- Con vịt nào hả thâ 'y?

Không ngờ quan nói to, con vịt choàng tỉnh buông chân xuố ng, thâ y đê lúng túng không biế t nói gì, đành đáp liê u.

- Dạ bẩm... con vịt hai chân ạ!

Quan thấ y thấ y đề nói vớ vẫn, liê n nói:

- Vịt chẳng hai chân thì mâ y chân hả thâ y!

XỬ KIỆN GIỎI

Ở một huyện nọ, có viên quan phụ mẫu nổi tiế ng xử kiện giỏi. Một hôm, quan xét xử kiện cáo của hai người. Người nọ biế t mình đuố i lý nên đã hố i lộ quan một lạng bạc. Còn người kia tuy biế t mình có lý, xong nghĩa chưa chắ c mình đã thắ ng nên đã hố i lộ quan hai lạng bạc. Trước công đường quan phán xử:

- Xét ra, hai chúng mày đề `u phải cả. Nhưng cái phải của thă `ng này bă `ng hai cái phải của thă `ng kia. Vậy thă `ng này được thă ´ng kiện.

MAY ÁO CHO QUAN

Một viên quan nọ muố n may một cái áo để tiế p khách. Người thợ may biế t xưa nay viên quan này nổi tiế ng là luô n cúi quan trên, hách dịch với người dưới, liê n hỏi:

- Xin được hỏi quan lớn xem ngài may kiểu áo này để tiế p hạng người nào ạ?

Quan có vẻ không vừa ý, gắ t:

- Mày hỏi thế là thế nào?

Người thợ may liê n đáp:

- Thưa ngài, con hỏi thế để may cho vừa, áo mặc hâ u quan trên thì vạt đă ng trước phải ngắ n đi một tấ c, còn nế u ngài mặc để tiế p dân đen thì vạt đă ng sau phải ngắ n đi một tấ c ạ!

QUAN ĐẤY

Một viên quan nọ tính rấ t huênh hoang, ai gặp cũng phải chào hỏi nế u không thì bị quan hoạch hoẹ, kiế m có trả thù. Một người nọ mải mua chó con không kịp chào quan. Thế là bị ngài chửi bới, đá đít. Người nọ tức lắ m, mua xong con chó giá một quan tiê n cứ ôm khư khư trong lòng và đi theo quan khắ p chợ. Hễ có ai hỏi mua chó bao nhiều tiê n thì lại nói rõ to:

- Quan đâ y!

TIỄN QUAN

Có một viên quan huyện hay ăn của đút lót quá. Một hôm có giấ y đổi quan đi nơi khác. Đợi mãi mà chẳng thấ y ai để n tố ng tiễn cả, bà quan gọi mọi người làm việc trong phủ đường vào nhà trong trách:

- Dân tình ở đây thật là bạc quá! Quan phụ mẫu sắ p đổi đi nơi khác mà chẳng đứa nào để n tiễn chân cả.

Nha lại thưa ră ng:

- Bẩm bà huyện, cả huyện đã sắ p sẵn lễ để tiễn đưa quan đi đâ y đủ lă m rô i ạ!

Bà huyện mừng rõ hỏi:

- Thế là có những gì các thâ 'y?

Nha lại vẻ rấ t ân câ n thưa ră ng:

- Bẩm bà, toàn là gạo và muố i đấ y ạ⁽¹⁾!

TOÀN CHÓ CẢ

Ở huyện nọ, quan lại rấ t tham nhũng. Một nhà nho thấ y vậy rấ t khinh, một hôm sai người ở giế t chó mời quan lại để n ăn, xong lại có ý mời quan bé để n ăn trước, quan lớn để n ăn sau.

Các quan lớn để n, nhà nho sai người nhà mang mâm lên. Các quan ngô i xuố ng chiế u câ m đũa nâng chén. Một quan lớn hỏi:

- Mâm kia dùng món gì, mâm đây dùng toàn món gì?

Chủ nhà chặ p tay lễ phép thưa:

- Dạ bẩm quan lớn trên kia chó, đây cũng chó. Toàn là chó, chó cả đấ y ạ!

THẦN BIA TRẢ NGHĨA

Có một viên quan võ, lúc nào cũng mang theo một khẩu súng bên người nhưng bắ n rấ t tô i. Tập mãi mà vẫn không trúng cái bia cách có chục bước chân ở sau nhà. Rô i có lệnh gọi đi đánh giặc ở biên thuỳ, viên quan liê n dẫn lính đi.

Vừa ra trận lâ n đã u đã thua. Quan, lính tan tác mỗi người một ngả. Quan bỏ chạy thoát thân, tới chỗ đường cùng sắ p rơi vào tay quân giặc, thì bỗng đâu hiện ra một vị thâ n, cõng quan chạy bay qua núi. Biế t chắ c là mình thoát chế t, bấ y giờ quan mới hoàn hô n hỏi:

- Xin cho biế t ngài là ai? Chẳng hay vì sao lại có lòng tố t cứu tôi thoát nạn?

Vị thâ n liê n trả lời:

- Ta là thâ `n bia ở sau vườn nhà ông. Đã bao năm nay nhờ lòng nhân đức của ông mà ta còn số 'ng đế 'n bây giờ. Giờ ông lâm nạn, ta cứu ông để đê `n ơn trả nghĩa.

CÁI ẤY THÌ CON XIN CHỊU

Có một anh chàng đại ngố c, thể mà cũng lấ y được vợ nhưng phải ở rể. Nghe người ta nói đi làm rể rấ t khó nên anh ta lo lấ m. Bố mẹ biế t con mình không khôn ngoan bă ng người nên trước khi đi gọi anh chàng ngố c để n mà dặn ră ng:

- Con không có việc gì phải lo lă ng. Ở rể thì có gì khó, chỉ câ n thấ y bố vợ làm gì thì làm theo cái ấ y là được.

Thấ y bố mẹ nói thế , anh ta vững dạ đi sang bên nhà vợ. Thấ y chàng rể đế n, bố vợ sai làm cơm đón tiế p. Trong bữa cơm thấ y bố vợ gặ p món gì anh ta gặ p món â y. Bố vợ câ m đũa tay trái anh ta cũng đổi đũa sang tay trái. Bố vợ ăn sơ ý làm rơi mấ y hạt ra chiế u, thấ y vậy anh vội vàng nhặt mấ y hạt cơm trong bát bỏ ra chiế u. Bố vợ nhìn thấ y không nhịn được bật cười phì ra. Vì đang ăn canh miế n nên mấ y sợi miế n thò ra cả hai lỗ mũi, thòng lòng xuố ng gâ n sát mâm. Chàng rể đang nhai cũng ngắn tò tè ra vội vàng đặt đũa xuố ng, đứng dậy vòng tay lễ phép thưa:

- Thưa thâ y, cái gì chứ cái â y con xin chịu!

THẬT LÀ ĐEN ÔNG QUÁ

Một ông nọ nghiện rượu nhưng nhà nghèo nên ít khi được nhấ m nháp ra trò. Được biế t nhà ông thông gia ở dưới quê vẫn thường cấ t rượu lậu, thế là một hôm ông lâ n về chơi để kiế m bữa đánh chén no say.

Vấ t vả mãi tới chiế `u ông mới về `được để n nơi, không may ông thông gia đi vă ng, chỉ có bà vợ ở nhà. Bà thông gia làm cơm tiế p

ông rấ t tươm tấ t nhưng không thấ y có rượu. Ông nọ mấ y lấ n định hỏi nhưng ngại nên thôi. Đêm ông nă m ngủ, chỉ mong mau sáng để ông thông gia vê chặ c mai ông sẽ được bữa rượu thoả thuê.

Bà thông gia nă mở trong buô ng sát vách, nửa đêm mót đi tiểu, không dám ra ngoài sợ làm mấ t giấ c ngủ của khách. Bà bèn kiế m cái nô i và tiểu vào đấ y, cố nín hơi chỉ ra rỉ rỉ.

Ông nă mở bên cạnh nghe thấ y tiế ng nước chảy tí tách vào nô i đề u đề u nghĩ ră ng bà thông gia đang cấ t rượu, rấ t mừng lầm bẩm:

- Có vậy chứ! Rượu đang cấ t chặ c mai là ngon lặ m, nghe tiế ng là biế t. Ngày mai ta được bữa sang đây!

Bà thông gia nghe thấ y bật cười, không nín được nữa, tuôn ra ô c một hô i. Ông nọ tưởng vỡ hũ rượu, tiế c quá buột miệng hét lên:

- Thôi thế là hỏng rô i! Thật là đen ông quá!

TAO MÙNG QUÁ

Một anh chố `ng kia rấ ´t hay ăn vụng nhưng sợ vợ. Một hôm, vợ đi chợ, anh ta ở nhà nướng khoai ăn. Khoai chín vừa lôi ra khỏi bế ´p thì vợ về `. Vứt đi thì tiế ´c mà không biế ´t giấ ´u vào đâu. Bí quá anh ta lần ngay củ khoai nướng vào trong cạp quâ `n.

Khoai nóng làm anh ta hế t thóp bụng vào lại khuỳnh chân ra, rô i nhảy choi choi. Chị vợ thấ y thế làm lạ mới hỏi:

- Nhà bị làm sao vậy?

Anh chô ng đang nhăn nhó, nước mã t nước mũi lem nhem vẫn phải nhe răng ra cười gượng, nói:

- Không làm sao đâu, thấ y bu mày vê `tao mừng quá!

CÒN AI VÀO ĐÂY

Một chị vợ nọ tính hay ăn vụng. Chô `ng đi câu tôm vê ` là chị ta giấ `u đi những con to nhấ `t đợi lúc vă ´ng chô `ng thì nướng ăn.

Anh chô `ng dâ `n dà biế ´t được. Một hôm đi câu vê `, anh ta giả vờ đi chơi rô `i kiế ´m một xiên dài nă `m rình trên gác bế ´p.

Chiế `u, chị vợ đem tôm vào bế p ngô `i nướng. Vừa nướng vừa phải luôn ngó ra ngõ vì sợ chô `ng vê `bắ ´t gặp nên hở hang cả ra cái mẹt bên cạnh. Anh chô `ng nă `m trên gác cứ việc thò xiên xuố ´ng lấ ´y hế ´t.

Lúc nướng xong vội vàng dụi bế p quay ra thì chẳng thấ y con tôm nào. Nhìn quanh bế p chả có ai nhìn xuố ng bấ t chợt trông thấ y cái gì của mình teo hoe cả ra mới giận lắ m, giơ tay tát cho một thôi một hố i và làm vãi cả nước đái ra. Vừa đánh chị chàng vừa quát:

- Lại oan ức lấ m à? Chỉ có bà với mày ở đây không mày lẩm tôm của bà thì còn ai nữa hả.

ĐỂ MỆ XƠI NỮA Ạ!

Con dâu đi làm đô ng, mẹ ở nhà nấ u chè. Gâ n trưa chè chín, mẹ chô ng múc một bát bưng ra sau cót thóc ngô i ăn vụng. Con dâu về thấ y nô i chè chín thơm quá nhìn quanh không thấ y mẹ chô ng đâu mới múc một bát tìm chỗ kín để ngô i ăn. Trong nhà chẳng có chỗ nào kín, chỉ sau cót thóc là tàm tạm, mới mang lại đấ y. Chẳng ngờ gặp ngay mẹ chô ng đang quay lưng ra ăn xì xoạp. Thấ y động

mẹ chô `ng giật mình quay lại, nhìn thấ 'y nàng dâu bưng bát chè liê `n mặ 'ng át:

- Này, mang chè đi đâu thế ? Ăn vụng hả?

Chị con dâu nhanh trí trả lời:

- Con tưởng là mẹ đã ăn hế t nên mang thêm để mẹ xơi nữa ạ!

CON VỊT MUỐI

Có hai anh chàng nọ vào hàng cơm ăn. Thức ăn có rau muố ng luộc và trứng vịt muố i. Anh trẻ tuổi đang ăn mới hỏi:

- Này anh, sao cũng là trứng vịt mà trứng nhà tôi thì nhạt, trứng ở đây thì mặn nhỉ?

Anh kia tỏ ra giỏi giang đáp:

- Đây là trứng vịt muố i nên nó mặn, còn nhà anh là trứng vịt thường. Đừng hỏi nữa kẻo người ta cười cho đấ y:

Anh trẻ tuổi hạ giọng hỏi khẽ:

- Thế làm thế nào để có được trứng vịt muố i.

Anh lớn hơn bật cười to, nói:

- Anh đúng là còn ít tuổi nên kém hiểu biế t, trứng vịt muố i là do con vit muố i đẻ ra chứ còn gì nữa!

CẮN CÀ

Chị chàng nọ đi làm dâu nhưng vẫn không chừa thói tham ăn tục uố ng. Trong bữa cơm cứ că m đâ u ăn chẳng để ý để n ai. Đang ăn bố chô ng ngừng nhai nói:

- Đứa nào că n cà phọt cả vào mặt tao thê này?

Mấ y đứa em chô ng nhìn nhau, chả đứa nào dám nhận. Mãi lúc này chị con dâu mới ngắng lên thanh minh:

- Không phải con đâu ạ! Con ăn cả quả cà chứ có că n như chúng nó đâu ạ!

TRÚNG NGÓT

Một chị từ bé để n lúc đi lấ y chô `ng chả biể t nấ u nướng gì. Đi làm dâu hôm trước, hôm sau mẹ chô `ng sai luộc rau muố 'ng, luộc một rổ to tướng mà lúc vớt ra chỉ còn già một đĩa. Chị ta sợ mẹ chô `ng nghi mình ăn vụng cứ khóc thút thít. Mẹ chô `ng thấ 'y vậy mới hỏi:

- Làm sao mà khóc tấ m tức thế?

Chị ta trỏ đĩa rau mà thưa ră ng:

- Con luộc cả một nô i rau đâ y mà lúc vớt ra chỉ còn bă ng này. Con đâu dám ăn môt ít nào đâu!

Mẹ chô ng cười:

- Ngỡ là chuyện gì chứ, thể thì chẳng làm sao. Bao giờ chả thể rau luộc phải ngót chứ!

Lâ n sau mẹ chô ng sai chị luộc năm quả trứng. Trứng chín chị ta đói mới ăn nghiế n đi hai quả. Đế n bữa ăn, mẹ chô ng mới ngạc nhiên hỏi:

- Sao luộc năm quả giờ chỉ còn có ba?

Chịt thản nhiên trả lời:

- Tại nó ngót đi đấ y mẹ ạ!

TO BẰNG CÁI NỒI

Một anh nọ để n nhà bạn chơi, bạn giữ lại ăn cơm. Cơm có cá kho ngon, anh ta ăn sáu, bảy bát mà vẫn còn muố n ăn nữa. Đưa bát cho người nhà xới mãi thì xấ u hổ, anh mới nghĩ ra một cách, úp cái bát không giơ cao lên nói:

- Bưởi nhà bác to quá nhỉ, ở bên nhà tôi chỉ bă ng cái bát này thôi!

Bạn biế t ý nhưng vì anh ta ăn khoẻ quá, trong nô ì chẳng còn tí cơm nào nên cũng hóm hình nói:

- Bác không biế t đấ y thôi chứ hôm nọ tôi đã bẻ mấ y quả to bă ng cái nô i này rô i!

Vừa nói vừa giơ nô i úp ngược lên cho anh kia thấ y.

CŨNG CHẢ BIẾT NỮA

Một anh nọ đi ăn cỗ cưới làng bên cạnh, ngô `i vào mâm là că ´m đâ `u ăn chẳng đế ´ ý để ´n ai. Vê ` nhà chị vợ hỏi:

- Hôm nay, mình có gặp ai quen không?

Anh ta đáp:

- Chẳng gặp ai.

Vợ lại hỏi:

- Thế mình ngô i ăn cỗ với những ai?

Anh ta thản nhiên đáp:

- Cũng chẳng biế t nữa! Lúc tôi ăn xong thì họ đã ra về cả rô i!

CÁI GÌ CỨNG NHẤT

Một buổi đẹp trời, hai anh nọ, một anh có râu và một anh không có râu, bắ c chống ngô i uố ng nước nói chuyện. Anh không có râu muố n chế nhạo anh có râu mới thủng thẳng hỏi:

- Tôi đố anh biế t trên đời này cái gì là cứng nhấ t?

Anh có râu suy nghĩ một lát rô i bảo:

- Să t và đá cõ lẽ là cứng nhấ t rô ì.

Anh không râu lă c đâ u:

- Không phải thế, đá đập vào sẽ vỡ, să t nung sẽ mê m.

Anh có râu cho là phải, hỏi:

- Thế anh bảo cái gì là cứng nhấ t?

Anh không râu cười chỉ vào că m anh có râu bảo:

- Chỉ có râu là cứng nhấ t.

Anh có râu hỏi:

- Sao lại nói thê ?

Anh không râu bảo:

- Da mặt anh dày thể kia mà râu cũng đâm thủng được thì râu là cứng nhấ t còn gì?

Anh có râu biế t là bị nói xỏ, liê n bảo:

- Da mặt tôi làm sao dày bă ng da mặt anh được.

Anh không râu hỏi:

- Anh bă ng vào đâu mà nói như vậy?

Anh có râu đáp:

- Thì như anh đã bảo, râu cứng như thể nào mà không đâm thủng được mặt anh thì rõ là da mặt anh dày hơn da mặt tôi nhiề `u lă m là gì?

ĐỔI GIÀY

Có một anh chàng nọ đi nhâ m giày, chiế c cao chiế c thấ p. Đi ra ngoài đường bước rấ t khó khăn, anh ta lẩm bẩm:

- Quái lạ! Chân mình hôm nay sao lại bên dài, bên ngă n thế này hay là đường khấ p khểnh?

Có người thấ y vậy bèn nói:

- Không phải đâu, đấ y là ông đi nhâ m giâ y nên mới khập khễnh như thể.

Anh ta vội quay lại lấ y hai chiế c giày kia, xỏ vào chân, rô i bước thử mấ y bước nói:

- Hừ! Vẫn chiế c cao chiế c thấ p.

ME DĂN CON

Nhà nọ, mẹ chô ng và con dâu chẳng may đê u goá bụa. Mẹ chô ng dặn đi dặn lại con dâu:

- Thôi, chẳng may số mẹ con ta rủi ro, cố că n răng chịu vậy con a!

Rô ì khi mẹ chô ìng có tư tình, người con dâu nhặ c lại lời dặn â y. Mẹ chô ìng bảo:

- Mẹ là dặn con như thể chứ mẹ có còn răng đâu mà că n!

THÙA MỘT CON

Một anh được vợ giao cho đi chăn sáu con bò, lúc về anh ta mệt, ngô i lên lưng một con rô i lùa cả đàn về . Về gâ n để n nhà anh để m:

- Một, hai, ba, bố n, năm.

Để m đi để m lai mãi mà vẫn chỉ có năm con.

Anh ta cuố ng cuố ng vặt đâ u vặt tai không biế t một con nữa lạc đâu mấ t. Về để n nhà gặp vợ ngay ngoài ngõ, anh ta mế u máo:

- Chế t mấ t rô ì! Tôi đánh mấ t một con bò rô ì!

Chị vợ ngạc nhiên hỏi:

- Mâ t làm sao được?

Anh vẫn ngô i trên lưng bò, chỉ năm con đã ng sau nói:

- Lúc vê`, tôi để m mãi mà chỉ có năm con, chẳng biế t nó đi đã ng nào?

Chị vợ cười bảo:

- Tôi thì lại thấ y thừa một con đấ y!

NGHE LÒI VỢ

Một anh chàng cứ ở nhà ăn bám vợ mãi. Mọi người cười chê nhiê `u, anh ta lâ ´y làm ngại mới phàn nàn với vợ:

- Tôi rấ t muố n kiế m một việc gì làm ăn nhưng ngặt nỗi chẳng có ai bày vẽ cho thôi.

Vợ cười, nói:

- Việc â´y có gì là khó! Người có chữ nghĩa thì cử đỗ đạt làm quan, người có vô´n liê´ng thì đi buôn bán. Mình nghèo khó thì ra đô`ng bắ´t cua cá, hàng ngày cũng đủ kiế´m được cái mà cho vào miệng. Nhà nó cứ sắ´m một cái lờ thì sẽ bắ´t được nhiê`u cá. Hễ thấ´y chỗ nào nhiê`u cứt cò thì y như rắ`ng chỗ â´y có nhiê`u cá, đem lờ đế´n đặt vào đâ´y là bắ´t được cá. Khó gì điê`u â´y!

Y theo lời vợ anh ta ra chợ mua một cái lờ. Về thấ y ở bờ ao, dưới gố c cây xung tră ng xoá cứt cò, anh ta mừng rỡ đem lờ đặt vào gố c cây rô i chèo lên cây ngô i đợi.

LÀM ĐÚNG LỜI VỢ DẶN

Anh chàng nọ, mải miế t cày ruộng ở cánh đô ng xa. Vợ ở nhà đợi cơm mãi chẳng thấ y về , mới ra tìm, nhưng đứng cách mười mặt ruộng nhìn chẳng thấ y chô ng đâu gọi â m lên.

Thấ y vợ gọi mãi anh ta nói to:

- Tôi biế t rô ì, để tôi giấ u cái cày vào bụi xong đã!

Vê để n nhà chị vợ càu nhàu:

- Đã giấ u cày mà lại nói bô bô như thể , người ta nghe thấ y lấ y mấ t còn gì.

Quả nhiên ăn cơm xong anh ta đi cày tiế p, vào bụi cây tìm cày mà đã mấ t thật rô i. Anh hoảng hố t chạy một mạch vê nhà, thì thâ m vào tai vơ:

- Cái cày đã mấ t rô ì!

HÂM NƯỚC MẮM

Một anh chàng nọ hơi ngố c hay bị vợ quát nạt. Anh ta cũng biế t thế là nhục nhưng mà bản tính nhu nhược, hơn nữa cũng biế t mình sai, đành phải chịu Một hôm, bạn để n chơi nhà anh ta xuố ng nhà năn nỉ vợ:

- Này mình! Hôm nay, nhà có khách mình hãy cho tôi được mát mặt một ít nhé. Cho tôi được phép oai một ít, không thì người ta lại bảo mình lâ n áp tôi, xâ u tôi mà cũng xâ u cả mình.

Vợ nghe chô `ng nói vậy cũng thương tình, vả lại nhịn chô `ng một hôm cũng được tiế ´ng là vợ hiê `n liê `n ưng thuận.

Vậy là anh ta mặc sức làm mưa làm gió, chị vợ cũng chẳng hé một lời cãi lại. Cơm rượu được vợ dọn ra đủ các thức ăn ngon lành số t dẻo, vậy mà anh vẫn luôn mô m quát nạt chê bai:

- Giả cày sao nấ u mặn thế này? Giời ơi là giời! Có biế t nấ u nướng không hả? Cá rán mà lại để cả vẩy thế hả? Thịt gà sao lại chặt thế này hả?

Anh ta cứ làm như mình là sành lă m, làm chị vợ tức lộn ruột lên, nhưng đành phải tươi cười ăn nói rấ t dễ nghe. Khách uố ng chén

rượu rô ìi khen bạn có người vợ hiệ ìn, đảm đang. Được thế anh ta càng lên giọng, nhìn khắ p mâm cơm thấ y đã chê đủ các món rô ìi đành hậm hực ăn uố ng. Lúc chấ m nước mặ m, anh ta vội quát to:

- Này, sao không hâm nước mặ m lên hử?

Nghe thấ y vậy, khách bò lăn ra mà cười.

Còn chị vợ uấ t tận cổ và xấ u hổ thay cho chố ng, liê n điệu cổ anh chố ng xuố ng bế p mặ ng cho một trận nên thân.

KHÔNG TỰ BIẾT MÌNH

Một anh chàng nọ làm nghề `truyề `n thâ `n, nhưng vẽ rấ t xấ u nên không đủ ăn. Anh ta than thở với bạn bè, bạn bè bảo:

- Nế u không có ai để n thuế thì anh vẽ một bức chân dung hai anh chị treo lên làm mẫu, khách thấ y đẹp sẽ để n thuế nhiề u hơn, có khi còn không đủ thì giờ mà làm ấ y chứ lị.

Anh ta nghe theo, bắ t vợ ngô i làm mẫu cho anh ta vẽ rô i vẽ mình ngô i bên cạnh. Ngắ m nghía mãi lấ y làm đặ c ý lặ m. Một hôm, bố vợ để n chơi nhìn bức vẽ nói:

- Vẽ hình chị nào trên kia đấ y?

Anh ta nhìn bố vợ ngạc nhiên hỏi:

- Chế t nỗi, thâ y quên mấ t nhà con rô i sao?

Ông bố vợ nói:

- À! Thế ra đấ y là vợ anh đấ y à? Vậy người bên cạnh là ai mà trông tướng mạo kì dị vậy?

CÔNG VIỆC TRONG NGÀY

Tại một xưởng sửa chữa ôtô, trên bảng ghi công việc trong ngày, người ta đọc thấ y những dòng chữ:

- LADA: gò lại mông.

- TOYOTA: nâng ca mũi.

- IFA: nô i thêm đuôi.

- KAMA: rửa bụng.

CẢM ƠN VỢ

Sử sách ghi lại ră ng vợ của nhà triế t học Hi Lạp cổ đại Sôcrát là một bà vợ rấ t ngoa ngoặ t, suố t ngày quát mặ ng và chửi bới ông. Mọi người hỏi:

- Số ng gầ n một bà vợ như thế, ông lấ y đầu thời gian và tâm trí để suy nghĩ nữa?

Sôcrát thản nhiên trả lời:

- Tôi phải cảm ơn vợ tôi nhiệ `u chứ. Chính nhờ những điệ `u chửi bới của bà â ´y mà tôi phân tích, so sánh, rô `i sau đó nâng lên thành triệ ´t lý cả đâ ´y!

CHO NÓ CHẾT KHÁT

Có một anh nhà giâ u nhưng rấ t hà tiện, bữa cơm để n cũng chẳng có gì ngoài một đĩa rau luộc. Đã vậy lại làm con cá gỗ treo lơ lửng giữa nhà, dặn các con lúc ăn cơm cứ nhìn đấ y chép miệng mấ y cái rồ i hãy và cơm vào miệng cũng coi như là đã ăn cơm với cá vậy.

Những đứa lớn thì nhấ t loạt nghe theo lời bố nhưng có đứa út mới lên năm tuổi rấ t háu ăn, nó nhìn lên con cá chép miệng mấ y cái rô i mới và cơm. Thă ng anh giáp nó trông thấ y mách:

- Bố ơi! Thă ng này nó ăn tham lă m, chép miệng những bố n cái mới và cơm đấ y bố a!

Anh nhà giàu liê`n mă´ng:

- Nó mà ăn mặn cho nó chế t khát.

CHỮ "VẠN" DÀI LẮM

Có một lão nhà giàu nọ đã hà tiện lại rấ t dố t. Con đã lớn nhưng không muố n cho đi học vì sợ tố n tiê n. Một lâ n, có ông khách để n chơi thấ y nhà giàu mà bố con đề u không biế t chữ, mới hỏi:

- Sao ông không cho cháu nó đi học?

Lão nhà giàu đáp:

- Nó đi học ở trường thì sẽ bị trò lớn bắ t nạt.

Khách bảo:

- Thế thì ông đón thâ y dậy tại nhà cho nó vậy!

- Cháu nó còn nhỏ chưa có chí, chẳng biế t có học được không.

Khách ôn tô n nói:

- Có gì là khó đâu, sẽ tuỳ và dạy theo sức của nó. Hôm nay dạy "Nhấ t" là "Một", gạch một cái, nó thuộc; ngày mai dạy nó chữ "Nhị" là "Hai", gạch hai cái; để n ngày kia dạy nó để n chữ "Tam" là "Ba" thì gạch ba cái, cứ thể rô ìi dâ n dâ n nó biế t chữ.

Khi ông khách đã ra vê`, thă`ng con bảo bô´:

- Thôi bố đừng đón thâ y về làm gì cho tố n kém. Mấ y chữ đó con nghe mà đã thuộc rồ i, câ n gì phải học.

Người bố bèn bảo con viế t chữ "nhậ t" "nhị", "tam", nó viế t ngay. Lão ta khen con là sáng dạ và không có ý định mời thâ y dạy học cho con nữa.

Một hôm, lão bảo con viế t chữ "vạn" thă ng bé ngô i thủng thẳng viế t, cho để n tận chiế u tố i vẫn chưa xong lão mặ ng:

- Mày viế t gì mà lâu làm vậy?

Con thua:

- Bố ơi, chữ vạn dài lă m! Từ sáng để n giờ con mới viế t có được nửa chữ thôi ạ!

BẠN QUAN

Có hai anh học trò, thuở hàn vi kế t nghĩa để n sách rấ t thân thiế t đi đâu làm gì cũng có nhau. Thi cử xong một anh trượt vỏ chuố i anh kia thì may mặ n dỗ đạt và được cử ra làm quan. Từ ngày

được làm quan, anh bạn kia trở mặt, lạnh nhạt và không muố n chơi với anh bạn nghèo hèn.

Mỗi khi thấ y bẩm báo có bạn cũ để n thăm thì viên quan liê n sai lính đuổi vê với lý do lúc thì bận việc công lúc thì bận việc tư. Đã nhiê u là n để n thăm bạn mà không gặp, anh học trò nghèo rấ t căm. Hôm cuố i cùng anh ta mua một con lợn quay cho lên một chiế c mâm, đội lên đâ u xin vào gặp quan. Quả như dự đoán, anh được lính dẫn vào gặp quan ngay.

Quan thấ y anh, chỉ hỏi han qua loa rô `i sai lính lấ y ghế ', mang trấ `u ra mời. Anh bạn nhận trấ `u đút ngay vào mô `m con lợn rô `i lùi lại mấ y bước rô `i xoa tay xuýt xoa vái lợn liê `n mấ y cái và nói:

- Tao xin trả ơn mày, lợn ạ! Nhờ có mày mà tao mới vào được cửa quan mà thăm bạn cũ.

QUAN THANH LIÊM

Ở một huyện nọ, có một vị quan nổi tiế ng thanh liêm. Tấ t cả các của đút lót đề u bị ông từ chố i. Bà huyện cũng chẳng dám nhận lễ vật của ai bao giờ cả. Có hai làng trong huyện tranh chấ p nhau về đấ t đai. Làng nọ được quan bênh vực xử cho phâ n thă ng, có ý đề n ơn cho quan. Sau nhiệ u là n mang biế u lễ vật, đề u bị quan từ chố i, dân làng nọ tính kế đút lót bà quan nhưng bà huyện gạt đi:

- Mọi người đề `u biế t đấ 'y, quan nhà tôi liêm khiế t lă 'm, các ông đừng hao tố 'n của. Nế 'u mà tôi nhận liê `u ông ấ 'y mà biế 't thì chẳng tha cho tôi đâu.

Dân làng không chịu cứ nă n nì, thuyế t phục bà quan mãi. Nể tình, bà huyện mới bày cách.

- Quan nhà tôi tuổi Tý. Nế u mọi người thiện chí, thì đúc cho một con chuột bă ng bạc đem lại đây, tôi sẽ thử nói với quan một lâ n nữa may ra thì quan đô ng ý chăng.

Mọi người nghe thấ y vậy lấ y làm hả hê lặ m, họ về làng thuê thợ đúc một con chuột bạc mang để n đưa cho bà huyện. Bà huyện nhận lấ y cấ t kỹ không cho ông huyện biế t.

Thời gian sau quan về hưu đâm ra túng bấ n. Lúc ấ y bà huyện mới lấ y con chuột bạc ra bán lấ y tiề n tiêu. Thấ y có tiề n, ông huyện hỏi nguyên do, bà huyện mới kể rõ đâ u đuôi. Nghe hế t câu chuyện ông huyện đập tay "râ m" một cái xuố ng bàn, mặ ng:

- Bà thật là dại, sao khi â y bà không nói tôi tuổi Sửu (tuổi con trâu) thì bây giờ có phải tô t biế t bao nhiều.

THƠM RỒI THỐI

Có một ông quan lớn ngô i uố ng trà. Hâ u chuyện hai bên là hai kẻ nịnh hót. Mải chuyện vui vẻ bỗng quan lớn cho ra một cái rắ m. Hai kẻ giả bộ lắ ng nghe, rô i một anh bộ nghiêm trang tán:

"Y hi quản thược chi âm" (nghĩa: Mường tượng như tiế ng tiêu, tiế ng sáo).

Anh kia cũng hỉnh mũi lên hít hít nói:

"Phảng phấ t chi lan chi vị" (nghĩa: Phảng phấ t như mùi hoa lan, hoa chi).

Nghe thấ y thế quan lớn có vẻ buô n rã u nói:

- Ta e ră ng tuổi thọ của mình chẳng được bao lâu nữa. Vì trung tiện là do khí uế nó phì ra, mùi của nó phải thố i chứ, đă ng này lại

có mùi thơm.

Nghe thấ y quan lớn nói vậy, một anh vội đưa tay lên hặ t hơi trong không khí đưa vào mũi, hít lấ y hít để rô i thưa:

- Bẩm quan lớn, bây giờ thấ y bặ t đã u thố i rô i ạ!

Anh còn lại cũng khịt mũi luôn mấ y cái rô i bẩm:

- Dạ, bẩm! Bây giờ thì thật thố i, thố i quá ạ! Cụ lớn còn thọ nhiệ `u a!

GIÀN LÝ ĐỔ

Một thâ `y đề ` nọ, người yế ´u ớt, tính rấ ´t sợ vợ. Một là `n bị vợ xông vào cào sứt cả mặt mũi. Hôm sau, để ´n công đường quan trông thấ ´y liề `n hỏi:

- Sao mặt mũi nhà thâ `y lại toạc ra thê ´ kia?
- Bẩm quan lớn hôm qua con đang ngô i đọc sách dưới giàn lý, chẳng may nó đổ. Suýt nữa con bị khô n đâ y ạ!

Quan biê tý cười nói:

- Giàn lý nhà thâ `y mới sửa chặ ´c lặ ´m, làm sao đổ được. Thâ `y đừng nói dố ´i tôi, chặ ´c là làm gì nên vợ nó cào cho chứ gì? Thâ `y cứ nói thật với tôi, tôi sẽ cho lính để ´n lôi cổ nó vào đây.

Chẳng ngò bà quan đứng sau mành nghe rõ chuyện, thấ y quan ông nói thế, không nén được hã m hã m bước ra. Chợt nhìn thấ y bóng quan bà, quan ông tái hế t mặt, hô n vía bay tận tâ ng mây, líu lưỡi nói với thấ y đề :

- Thôi... thâ`y... tạm lui... giàn thiên lý nhà tôi cũng să´p đổ rô`i.

RÂU DÀI

Một hôm, cụ huyện đã về hưu mời mấ y cụ lớn lại xơi tiệc. Khi các cụ đã ngô i vào mâm, rót rượu chuẩn bị nâng đũa thì cậu ấ m mới lên sáu tuổi cũng lon ton chạy tới, trèo lên ngô i cạnh cha như thường ngày. Để giữ lịch sự với khách cụ nghiêm mặt lại bảo con:

- Cái thă `ng này hỗn! Có vào ngay trong nhà không! Mày chưa có râu dài như chúng tao làm sao ngô `i cùng mâm được.

Cậu â´m tiu nghỉu vào trong nhà vòi vĩnh cụ bà. Cụ bà vô´n dĩ chiê`u con, bèn sai con hâ`u lâ´y một đĩa xôi và một đĩa thịt cho cậu â´m. Cậu â´m vô´n háu ăn, đặt ngay đĩa xôi thịt xuô´ng nê`n nhà ngô`i bô´c ăn một mình. Đang ăn chợt con mèo tam thể từ bê´p đi ra. Nó quen thói mon men lại đĩa thịt. Đang tức sẵn, cậu â´m lâ´y đĩa xôi cụng cái vào đâ`u mèo con quát:

- Cái con mèo này hỗn! Bước ngay đi, râu mày dài thế, sao không ra ngô i với các cụ?

QUAN SẮP ĐÁNH BỐ

Ở một huyện nọ, có một người dân luôn thừa dịp để ngạo mạn với quan phụ mẫu. Quan huyện rấ t căm tức cũng luôn mong có dịp để trị anh một trận.

Một hôm, có một người để n thưa kiện anh ta một việc.

Quan mừng lắ m vì có dịp để trả thù kẻ hỗn xược kia, bèn sai lính đi bắ t người ngay lập tức.

Lính đi bă´t người dân kia đê´n. Anh ta đê´n còn dă´t theo cả con nhỏ đi cùng. Vừa khi anh ta bước vào quan quát tháo â`m ĩ, thét lính mang roi ra đánh.

Người nọ bèn câ m tay con cao giọng nói:

- Con hãy đứng mà xem! Quan sắ p đánh bố đâ y!

LẠY CỤ ĐỀ Ạ

Có một thă `ng bé mải chơi, dạy bảo thế ´ nào một lúc cũng ậm ừ quên ngay. Mẹ nó lấ ´y làm buô `n, bèn cho nó để ´n nhà ông thâ `y đô ` để nhờ ông bảo ban rèn cặp cho nó.

Ở nhà thâ y đô suố t mấ y tháng ròng mà nó chỉ nhớ được mấ y chữ "cái ố ng nhỏ", "cái hoả lò" và "cái cấ p thiêu" mà chữ nọ còn xọ ra chữ kia.

Thâ `y đô ` có một ông bạn là thâ `y đê ` có bộ râu quai nón rậm rạp. Hôm â ´y, thâ `y đê ` sang chơi nhà thâ `y đô `. Thă `ng bé thâ ´y thâ `y cứ trơ mặ ´t ra đứng nhìn, thâ `y đê ` hỏi cũng chẳng buô `n trả lời. Khi khách vê `, thâ `y đô ` mới gọi thặ `ng bé vào mặ ´ng:

- Tao với thâ y đề là bạn thân tình. Thâ y đề cũng như tao. Thấ y cụ để n chơi mà mày không biế t chào. Như thế là vô lễ. Nế u lâ n sau gặp cụ thì chắ p hai tay trước ngực mà nói rã ng "Lạy cụ đề a". Phải ghi nhớ lấ y nhé.

Từ lúc ấ y trở đi hễ mỗi lâ n thấ y thâ y đê để n chơi thă ng bé đề u chào rấ t lễ phép: "Lạy cụ đề a. Thâ y đề thấ y vậy làm hả hê lắ m.

Một hôm, bà mẹ thă `ng bé nhớ con quá mới lên nhà thâ `y đô ` đón nó về ` chơi mâ ´y hôm. Để thử xem con học hành được những gì mới chỉ vào ô ´ng điể ´u hỏi:

- Đây là cái gì?

Thă ng bé liê n đáp ngay:

- Cái ô ng nhỏ.

Bà mẹ chán quá, nhưng sẵn cái bình tích để chuẩn bị rót nước ở bên cạnh bèn hỏi tiế p:

- Thể cái này gọi là cái gì?
- Cái hoả lò.

Bà mẹ đã bực mình lắ m rô i nhưng nhìn thấ y cái cố i trâ u ngay trước mặt thă ng bé nên hỏi thêm:

- Thế thì cái này?
- Cái cấ p thiêu.

Bà mẹ nổi giận đùng đùng, giậm chân tố c ngược váy lên hỏi gắ t:

- Vậy thể cái gì đây?

Thă ng bé vội chă p tay trước ngực, cúi xuố ng lễ phép thưa:

- Lạy cụ đê a!

RẮM CỦA CON

Có một bà huyện nọ để n chơi nhà chị bạn, mang theo cả một anh đâ y tớ để sai việc. Trong khi đông đủ các quan bà to nhỏ, bà huyện lỡ phụt ra một cái rấ m, anh đâ y tớ đứng bên cạnh nghe thấ y tủm tỉm cười. Bà huyện nhìn thấ y đâ y tớ cười thì chột dạ, mặt đỏ bừng lên.

Để đỡ tẽn tò, một lát sau bà huyện lấ y cớ bận việc, vội vàng cáo từ ra về `. Vừa về `để n nhà, bà huyện liê `n gọi anh đâ `y tớ xuố ´ng bế ´p mă ´ng:

- Mày thật là một đứa ngu. Lúc ấ y mày cứ nhận là của mày có được không. Mày là thă `ng đâ `n ngu, chả ai dư hơi mà cười. Còn tao là bà quan thì phải câ `n giữ thể diện chứ. Vậy mà khi ấ y còn nhe răng cười. Lâ `n này bà tha cho, lâ `n sau như thế `no đòn với bà. Đúng là quân ăn hại!

Nghe bà quan mắ ng vậy, anh đâ y tớ ân hận trách mình ngu và rấ t sợ hãi. Anh ta vội vàng chạy một mạch tới nhà bà quan lúc nãy, phân bua với đủ mặt mọi người:

- Thưa các cụ, các bà, cái rấ m bà con đánh khi nãy chính là cái rấ m của con đấ y ạ!

CÓ NUÔI ĐƯỢC KHÔNG

Một anh nọ, vợ có thai bảy tháng, đẻ một thă ng cu. Anh ta sợ nuôi không được gặp ai cũng hỏi. Gặp một người bạn cũ an ủi:

- Anh không phải lo lă ng gì. Bà tôi sinh ra bố tôi cũng đẻ non hai tháng đấ y.

Anh ta vội hỏi:

- Thật thế à? Vậy có nuôi được không?

KHÔNG PHẢI LÀ TA

Một anh chàng nọ có tật hay ngủ, mà đã ngủ là say như chế t. Một là n, anh ta ngủ say, mấ y người bạn đùa nghịch gọt trọc đâ u anh ta đi và khiêng bỏ lên chùa.

Tỉnh dậy, thấ y mình ở chùa, đưa tay sờ thấ y đâ u trọc lóc, liê n nghi ngờ không biế t có phải là mình hay là sư? Ngô i thứ ra một lúc, rô i đưa tay véo mạnh vào đùi, gào:

- Có phải là ta không?

Chả thấ y tiế ng ai đáp lại, anh ta nghĩ bụng: "Về nhà khắ c biế t, nế u đúng là ta thì chó nhà không cấ n".

Anh vê để n ngõ, đàn chó thi nhau sủa vì thấ y anh chàng đã u trọc. Anh ta nói một mình:

- Thôi đúng rô`i! Không phải là ta.

NHỚ TIẾNG BẬT BÔNG

Có một anh chàng nọ gảy đàn bâ`u rấ´t tô`i, nhưng cứ tự cho mình là hay. Một tố i, anh ta đem ra gảy thì chợt nghe thấ y tiế ng đàn bà con gái khóc tỉ tê nhà bên cạnh. Ở nhà hàng xóm này có một chị goá chô ng. Chô ng chị ta chế t đã đoạn tang rô i còn nhớ thương gì nữa mà phải khóc. Rô i anh ta nghĩ: "Chẳng biế t có phải là tiế ng đàn của mình làm chị ta xúc động hay chăng?"

Nghĩ vậy, không gảy đàn nữa, quả nhiên chị ta cũng ngừng khóc. Anh ta nghiệm ra ră ng: Cứ mỗi lâ n đàn thì chị kia khóc, càng đàn càng khóc tợn. Anh ta thấ p khỏi mừng thâ m cho ră ng chị kia đã mê tiế ng đàn của mình rô i.

Từ đấ y, cứ đêm khuya thanh vă ng, anh ta lại gảy đàn để quyế n rũ chị kia. Một tố i, gảy đàn xong, cho là cá đã că n câu liê n ôm đàn sang sân gợi chuyện:

- Chẳng hay chị có nỗi niê mgì mà cứ mỗi là n tôi gảy đàn là chị lại khóc làm vậy. Nế u tiế ng đàn của tôi làm chị buô n thì từ nay tôi sẽ không gảy nữa.

Chị kia liê n trả lời:

- Vâng, quả có như thế . Cứ mỗi là `n nghe tiế ng đàn của anh thì em lại nhớ nhà em lúc còn số ng.

Như mở cò trong bụng, anh ta vội hỏi:

- Thế , chặ c ngày xưa anh nhà cũng là tay đàn bâ `u khá lặ m đấ y nhỉ?

Chị kia lă c đâ u nói:

- Không phải, mỗi khi anh gảy đàn lại làm em nhớ đế n tiế ng bật bông của nhà em. Em nhớ chô ng mà khóc.

BÁN HÀNG

Một ông vào cửa hàng bán giày, thử rô i nói:

- Đôi này tôi đi khí chật.
- Không hê gì! Ông cứ đi đi rô i nó giãn ra là vừa.

Một lát sau, một người khác vào mua giày, thử rô i bảo:

- Đôi này tôi đi hơi rộng một chút.

Người bán hàng bảo:

- Giâ`y tôi đã đóng đê`u vừa cả. Ông cứ đi đi, không bao giờ co cũng không bao giờ giãn cả.

AI CŨNG PHẢI CẢ

Một nhà nọ bán cá làm cái biển để mấ y chữ to tướng: "Ở đây bán cá tươi"

Biển vừa treo lên, có người đi qua xem, cười bảo:

- Nhà này hay bán cá ươn lặ m hay sao mà bây giờ phải đề "cá tươi".

Nghe thấ y nói thế, nhà hàng vôi xoá ngay chữ "cá tươi" đi.

Hôm sau, một người để n mua cá, nhìn cái biển, rô i nói:

- Chẳng phải cửa hàng bán cá hay sao mà còn phải đê là "ở đây"! Hôm sau nữa, lại có khách để n mua cá, nhìn lên biển, nói:
- Chẳng phải là bày cá để bán hay sao, chả lẽ bày ra để khoe, mà còn phải đề : "có bán" nữa.

Nhà hàng nghe nói vậy vội bỏ ngay hai chữ: "có bán" đi thành thử trên biển chỉ còn mỗi chữ "cá". Anh ta chắ c mẩm từ nay sẽ chẳng còn ai bắ t bẻ được nữa.

Mâ y hôm sau, một người cùng phố sang chơi nhìn cái biển nói:

- Vừa mới đế n đâ u phố đã ngửi thấ y mùi tanh, đế n gâ n nhà thì đã thấ y đâ y cá. Ai mà chả biế t là bán cá mà còn phải đê biển làm gì nữa.

Thể là cái biển được cấ t đi nố t.

ĐẾO CÀY GIỮA ĐƯỜNG

Một anh thợ mộc nọ nghe nói đẽo cày bán rấ t lãi, mới dố c hế t vố n liế ng ra mua gỗ để làm nghề . Cửa hàng ở ngay bên vệ đường, người qua lại thường ghé vào thăm. Một hôm, đang làm có một ông vào nhìn, nói:

- Cày phải đẽo cho cao, cho to thì cày mới khoẻ.

Anh ta nghe lời đẽo cho cao, cho to thì cày mới khoẻ.

Anh ta nghe lời đẽo cái nào cái â´y đề`u to, đề`u cao. Một hôm, có một bác nông dân rẽ vào định mua cày, nhìn thâ´y đô´ng cày, lǎ´c đầ`u bảo:

- Cày đẽo thể này thì cày làm sao được. Phải đẽo thấ p hơn và nhỏ hơn thì mới làm được.

Anh ta nghe thấ y có lý. Liê n đẽo nhỏ lại và thấ p đi.

Rô ì ngày tháng qua đi, hàng ngày đã bâ `y ra ở cửa mà chẳng bán được chiế c nào. Một người đi qua vào xem rô `i bảo:

- Ở trên ngược, người ta phá hoang, cày võ toàn bă ng voi cả. Anh đẽo to gấ p đôi gấ p ba thể này thì bán bao nhiều mà chẳng hế t, tha hô mà lãi.

Nghe nói lãi nhiệ `u, thế là bao nhiều gỗ còn lại đem tấ t ra đẽo cày cho voi cày. Thế rô `i đô ´ng cày to tướng chấ 't đâ `y nhà. Thời vụ đã qua lâu mà chẳng bán được cái nào. Vố ´n liế ´ng thế Ì là đi đời nhà ma.

ĐÁ CŨNG NHƯ VÀNG

Một người nọ đem bán một nửa gia tài, được bao nhiều tiê`n mua hê´t vàng, đào hô´ chôn ở chân tường. Thỉnh thoảng anh ta lại moi lên ngă´m nghĩa, lâ´y làm thoả thích lă´m. Có kẻ rình rô`i đào trộm hê´t. Anh này mâ´t của khóc lóc thảm thiê´t. Một ông lão hàng xóm sang chơi khuyên nhủ:

- Thôi, anh đừng có khóc nữa! Anh lấ y một hòn đá đem chôn vào chỗ đấ y thì cũng như chôn vàng thôi!

Anh này rấ t ngạc nhiên, hỏi lại:

- Vàng quí bao nhiều! Còn đá thì đáng là gì? Làm sao chôn đá lại như chôn đá lại như chôn vàng được?

Ông lão thủng thẳng bảo:

- Anh có vàng mà không biế t đem dùng, cứ chôn mãi ở góc tường thì vàng có khác gì đá. Bây giờ vàng mấ t rô ì thì lấ y đá mà chôn cũng như vậy thôi!

CÂM SỢI DÂY THÙNG

Một tên trộm ăn trộm trâu bị người ta bắ t quả tang, gông lên huyện. Quan huyện hỏi:

- Thă `ng này to gan, nửa đêm dám vào nhà người ta ăn trộm trâu hả?

Tên trộm vẻ tội nghiệp, bẩm:

- Bẩm quan! Oan cho con lắ mạ! Con thấ y có sợi dây thừng thì nhặt lấ y thôi ạ!

Quan lai hỏi:

- Thế đà u sợi dây có trâu không?

Tên trộm thưa:

- Bẩm quan, trâu ấ y là chủ buộc vào chứ con nào dám buộc ạ!

TÚNG QUÁ

Một anh chàng nọ nợ anh kia đã lâu rô i mà cứ lâ n nữa mãi không chịu trả, lâ n nào cũng nói là túng quá xin khấ t. Một hôm, anh kia lại để n đòi, thấ y anh nọ đang ăn cơm, trên mâm có cả một con vịt quay chín vàng, mới hỏi:

- Chà, dạo này khá giả rô ì, ăn sang thế là chặ c có tiế n trả tôi đấ y nhỉ?

Anh nọ đáp:

- Thật tình là tôi túng quá. Hôm nay, cũng không trả được cho anh.

Anh kia trọn mặ t nói:

- Hừ! Anh ăn cả con vịt quay mà còn bảo túng?

Anh no nói:

- Bây giờ tôi túng để n nỗi có con vịt mà cũng chả lấ y gì mà nuôi, phải đem làm thịt. Anh bảo còn túng để n thể nào nữa?

CÓ NHỆ ĐÂU THỂ!

Có hai anh chơi thân với nhau, nhưng lại hay bắ t bẻ nhau. Mỗi khi anh này nói gì hơi quá một chút là anh kia lại bảo: "Có nhẽ đâu thể".

Một hôm, hai người thoả thuận với nhau:

- Hai ta chơi thân với nhau thì phải tin lời nhau, hễ thâ y ai nói: "Có nhẽ đâu thê " thì phải phạt một quan tiê `n.

Một lâ n, hai anh gặp nhau, anh này bảo:

- Đêm hôm qua, nhà tôi bị mấ t trộm.

Anh kia hỏi:

- Thế nó lấ y mấ t những gì?

Anh này bảo:

- Mấ t cái giế ng sau nhà.

Anh kia nghe vậy, bèn gân cổ lên buột miệng nói:

- Có nhẽ đâu thể.

Anh này liê n cười ô , vỗ tay nói:

- Đấ y, lại nói rô ì nhé! Chố c nữa tôi sang nhà lấ y tiê `n đấ y!

Anh nọ rấ t tức, về nhà kể cho vợ nghe đâ u đuôi, chị vợ nghĩ một lát rô i bảo:

- Nhà đừng lo, chố c nữa anh â y sang, nhà nó cứ giả vờ chế t, mọi sự đã có tôi lo.

Gâ `n tố ´i, anh bạn để ´n, vừa bước chân tới cửa đã nghe thấ ´y chị vợ khóc lóc thảm thiế ´t. Vào để ´n trong nhà thì thấ ´y bạn nă `m sõng sượt trên giường, chị vợ phủ phục bên cạnh đang khóc than. Anh này liê `n hỏi:

- Anh â y làm sao thê ? Làm sao thê ?

Chị vợ mề u máo nói:

- Nhà tôi đã chế t rô i!

Anh này liê n hỏi:

- Làm sao mà chế t nhanh thế được?

Chị vợ trả lời:

- Lúc trưa nhà tôi đi đâu vê`, vừa vào đế n sân thì bị con vịt nó giẫm chế t.

Anh này nghe thấ y phi lý quá, giậm chân thình thịch nói:

- Có nhẽ đâu thế ?

Anh kia nghe thấ y vậy, liệ `n nhỏm ngay dậy:

- Đấ y nhé! Lại nói rô `i đấ y nhé! Còn lấ y tiê `n nữa không?

ĐỂ ĐƯỢC BÁO GIỜ

- Mình thấ y cậu chẳng bao giờ đeo đô ng hô . Làm thế nào mà cậu biế t được giờ giấ c?
 - À, chẳng khó gì, mình nhờ mặt trời.
 - Thế ban đêm không có mặt trời thì sao?
 - Ban đêm cũng không khó. Mình thường mở cửa sổ và kêu thật to.
 - Kêu to thì làm sao mà biế t được giờ?
- Được chứ, người hàng xóm mình sẽ thức giấ c và nói: "Mới ba giờ sáng mà hét lên như thế thì ai mà chịu được!".

HÃY GIẢI THÍCH

Giám đố c ngân hàng thổ lộ nỗi lo lă ng của mình với viên trợ lý:

- Trưởng phòng kế toán làm tôi lo lă ng. Đã hai tuầ n nay hặ n ta nghiên cứu mọi chuyể n bay của tấ t cả các hãng hàng không quố c tế .
 - Có lẽ ông â y chuẩn bị đi nghỉ chăng?
- Nhưng anh hãy giải thích cho tôi tại sao hặ n ta lén lút ôm vợ tôi và thì thâ m vào tai cô ấ y: "Gặ ng chút nữa, cố bình tĩnh chờ đợi".

TRONG RẠP CHIẾU BÓNG

- Xin lỗi cô có thể bỏ mũ ra được không? Tôi mua vé để vào xem một cái gì đó chứ không phải là cái mũ.
- Và tôi cũng mua vé để vào rạp, tôi muố n mọi người thấ y cái mũ của tôi.

ĐIỂM YẾU

Đây là lâ n thứ tư tay võ sĩ quyề n Anh bị đo ván. Trong khi chờ mọi người chăm sóc anh ta, ông huấ n luyện viên của anh ta thì thâ m:

- Này, cậu phải để ý, tôi vừa phát hiện ra một điểm yế u của anh ta.
 - The a!
- Đúng thể , cứ mỗi là `n cậu bị đánh ngã xuố ng sàn là anh ta hạ cánh tay xuố ng.

THUỐC TUYỆT

Một nhà khoa học trẻ sau bao ngày nghiên cứu, bỗng tông mạnh cửa phòng thí nghiệm chạy ra khoe:

- Ra rô`i! Tôi tìm ra rô`i.

Các bạn chặn lại hỏi:

- Anh phát minh ra chấ t gì?
- Thuố c diệt muỗi tuyệt diệu!
- Diệt thế nào?

Nhà khoa học trẻ đưa ra một lọ thuố c nhỏ khoe:

- Bấ t kỳ loại muỗi nào trên thế giới, chỉ cấ ngặ t đít bôi một tí thuố c này vào đít sẽ chế t... ngặ c!

CẢNH CUỐI CÙNG

Một đạo diễn Mỹ cho quay một phim trinh thám. Đạo diễn đã mệt nhưng vẫn cố gặ ng làm việc, ông nói với diễn viên đóng vai chính:

"Anh phải nhảy từ ngôi nhà này xuố ng đường".

Diễn viên đứng trên tâ ng lâ u nhìn xuố ng, nhăn mặt nói:

"Làm sao nhảy được, cao những ba tâ ng sẽ gãy cổ mấ t".

Đạo diễn động viên:

"Điệ u đó chẳng sao cả, cảnh này là cảnh cuố i cùng mà".

THIẾU DẤU

Trong kịch bản một vở kịch ghi: "Cảnh ba- ánh sáng- mờ tố i"

Một nữ diễn viên trẻ vì lên trễ nên tự ngô i đánh máy sao lại chỗ vai mình đóng để vê học.

Mẹ cô rấ t phong kiế n, thấ y con về khuya hỏi:

- Con đóng vai gì, sao vê trễ vậy?
- Da, vai nữ chính từ đâ u để n cuố i mẹ a.

Và cô khoe kịch bản với mẹ. Bà mẹ tò mò đọc để n đoạn: " Canh ba- anh sang- mò tôi" thì bà xỉu.

NGƯỜI MỆ TÍN

Một người đi xin việc, sau khi trả lời cuộc phỏng vấ n của ông trưởng phòng tổ chức, ngập ngừng nói thêm:

- Có lẽ tôi phải thú thật với ông một điề `u. Thưa ông! Tôi có hơi mê tín môt chút.
- Không sao- Ông trưởng phòng tổ chức trả lời- Chúng tôi sẽ không tính lương tháng thứ mười ba cho cô đâu.

ĐƯỢC TRẢ LƯƠNG

Người vợ trẻ phụng phịu nói với chô ng:

- Anh chàng diễn viên trong vở kịch tỏ tình với người yêu thật là nô ng nhiệt. Còn anh, chẳng bao giờ nói với em một câu như thế ?

Người chô ng mim cười giải thích:

- Nhưng em biế t anh ta khác anh rấ t nhiề `u: Anh ta làm như vậy là được nhà hát trả lương, còn anh thì...

LÒI TRÊN BIA MỘ

Một người đàn bà suố t đời làm nghệ dọn dẹp nhà vệ sinh dưới tâ ng hâ m của một nhà hàng lớn. Bà muố n lo chu đáo cho phâ n mộ sau này của mình. Bà đế n nhà ông thợ khắ c bia, đặt làm một tấ m bia mộ thật lớn, ông thợ hỏi:

- Thế bà muố n tôi khắ c gì trên đó?

Không cầ n suy nghĩ, bà ta trả lời:

- Ông chỉ câ`n ghi đơn giản "ở trong đang có người".

DIỆU KẾ!

Đang triệu tập các quân sư để bàn mưu kế chố ng giặc nơi biên thuỳ thì viên quan võ nọ được tin bà quan sắ p tới nơi để hỏi tội về việc quan mang theo nàng hâ u. Quan rấ t sợ hãi vội hỏi các quân sư xem có kế hoạch gì không. Người thì kế này, kẻ hiế n kế nọ nhưng đề u không vẹn toàn. Một người vố n biế t quan là kẻ sợ vợ nói:

- Phía trước là quân giặc, phía sau là quan bà. Rơi vào tay giặc không bă `ng lọt vào tay quan bà. Kê ´ sách hay hơn cả là đâ `u hàng giặc để thoát khỏi tay quan bà.

Quan vỗ đùi đánh "đét" một tiế ng khen:

- Đúng là diệu kế !

GIẤU ĐẦU HỞ ĐUỘI

Một chú tiểu nọ được sư ông sai đi mua thịt chó. Vì sợ người ngoài biế t nên sư ông dặn đi dặn lại chú tiểu:

- Nế u có ai hỏi thì đừng hở ra nhé!

Chú tiểu nọ hăng hái đi mua vê `đế n cổng chùa thì gặp khách vãn cảnh. Thấ y tiểu ôm bọc lá chuố i to tướng, khách mới hỏi:

- Chú mang gói gì trên tay mà lớn thế kia?

Chú tiểu nhớ đinh ninh lời sư ông dặn không nói gì nhưng mới bước đi vài bước bèn đứng lai giơ cao cái gói lên, đố khách:

- Tôi đố ông biế t đấ y! Ông mà đoán được tôi xin biế u ông nửa gói thịt chó này!

CON DÃ HỔ

Một chú tiểu nọ đã ngoài hai mươi tuổi mà vẫn chẳng giao tiế p với người ngoài bao giờ. Phâ `n vì chùa trên núi cao, phâ `n vì sư ông nghiêm khắ ´c mà chú tiểu lại tu hành từ lúc bé.

Một ngày nọ, sư ông cho chú tiểu xuố ng núi để hành đạo. Trông thấ y một người đàn bà, chú tiểu hỏi:

- Bạch thâ `y, đây là giố ´ng gì ạ?

Sư ông đáp ră ng:

- Đấ y là con dã hổ, nó dữ hơn cả hổ lang đấ y!

Chiê`u tô´i, sư ông và tiểu vê` đế´n chùa ngô`i uô´ng nước. Sư ông hỏi tiểu:

- Con theo ta xuố ng dưới kia suố t cả ngày, con thấ y thích cái gì nhấ t?

Tiểu mơ màng trả lời:

- Bạch thâ 'y, con dã hổ ạ!

KHÔNG CÒN THANH TỊNH

Một ông quan nọ bỗng thèm ăn thịt ê´ch. Nhưng không muố´n gọi là ê´ch vì không sang vả lại ông cụ thân sinh ra quan thủa nhỏ tên

tục là "ê´ch". Nghĩ mãi để tìm một từ cho thanh lịch, vì cho ră`ng ê´ch là giô´ng ăn sạch nên gọi lính đế´n truyê`n bảo:

- Ngươi đi bă t ta con "thanh tịnh".

Lính vâng dạ, cũng không dám hỏi kỹ là con gì, vội vàng đi tìm bắ t ngay. Dọc đường gặp ai cũng hỏi xem con "thanh tịnh" là con gì.

Gặp một nhà sư, anh lính hỏi thì sư bảo:

- Ở trên đời này gọi là "thanh tịnh" chỉ có là người tu hành mà thôi.

Lính mừng quá vội trói nghiế n nhà sư lại giải về để ngoài công đường, rô i vào nhà trong bẩm quan:

- Bẩm, con đã bă´t được một con thanh tịnh đem vê` đâ´y ạ! Quan truyê`n lớn:
- Tố t lấ m, hãy đem chặt đâ u lột da cho ta.

Nhà sư nghe, sợ cuố ng cuố ng lạy van:

- Lạy quan, xin ngài minh xét cho tôi vì sáng nay tôi đã chót ăn mâ y miê ng thịt câ y chẳng còn thanh tịnh được nữa ạ!

SÁT SINH TỘI NẶNG LẮM

Một người thuyê `n chài đem cá ra chợ bán. Đi ngang qua cổng chùa gặp một nhà sư. Sư nói:

- Nam mô Phật! Ngày nào người cũng sát sinh, tội nặng lắ m! Người nọ sợ quá mới hỏi: - Bạch thâ `y, thâ `y làm thê ´ nào để được chuộc tội ạ?

Nhà sư trả lời:

- Để nhà chùa làm lễ sám hố i cho. Vài lâ n là chuộc được tội, có bă ng lòng không?

Người thuyê n chài lại hỏi:

- Thế sám hố i phải như thế nào ạ?

Nhà sư bảo:

- Giờ đem cá bán rẻ cho nhà chùa, để nhà chùa phóng sinh thả xuố ng ao chùa.

Người làng chài nói:

- Vâng, vậy xin nhà chùa mỗi con ba tiê `n đô `ng, kém thì không được.

Nhà sư kêu lên:

- Nam mô Phật! Sao đấ t vậy? Hôm qua, nhà chùa mua cá rán ở hàng cơm cũng chỉ có hai tiê n đô ng, nữa là cá chưa rán.

BA QUAN ĐẮT QUÁ

Có một anh chàng rấ t hà tiện, ăn chẳng dám ăn mặc chẳng dám mặc, chỉ khư khư tích của làm giàu. Một hôm, có việc phải đi cùng với bạn bè lên tỉnh. Anh ta lấ y ba quan tiê n dấ t vào lưng rô i đi. Lên tỉnh, thấ y cái gì cũng hay cũng lạ, muố n mua lấ m nhưng lại tiế c tiê n. Đế n cả khát nước mà cũng không dám mua uố ng, chứ chẳng nói gì để n vào hàng ăn cơm.

Chiê`u vê`, đi đò qua sông khát nước quá, mới cúi xuô´ng sông vục nước uô´ng. Chẳng may đói quá hoa mặ´t bủn rủn chân tay, lộn cổ xuô´ng sông. Anh bạn đứng trên đò hoảng hô´t kêu:

- Ai cứu, xin thưởng năm quan tiê`n!

Anh chàng bị nước cuố n để n giữa dòng nghe thấ y cố lên nói:

- Năm quan đă t quá!

Anh bạn vội chữa:

- Thì ba quan vậy!

Anh ta cố ngoi đâ u lên một lâ n nữa, kêu:

- Ba quan vẫn đặ t, thà chế t còn hơn.

HÀN KIM

Có một lão giàu có, nhưng nổi tiế ng là kẹt. Một là `n, có anh nọ đi qua mới biế 't chuyện, tạt vào nhà lão. Lúc đâ `u, lão cũng không tiế p đón nước nôi gì. Sau nghe anh này nói là thợ hàn kim lão bèn mời anh ta ăn tử tế ', ăn xong lão nhà giàu lân la:

- Thật là may mắ n được gặp anh. Từ trước để n nay không biế t bao kim gãy dô n lại đó. Hôm nay, được người thợ hàn giỏi như anh giúp cho thì đỡ không biế t bao là tiế n của.

Rô ì vào buô ìng bưng ra một hộp to tướng đựng đâ ỳ kim gãy tích trữ hàng trăm đời. Anh kia cứ thủng thẳng ngô ì ăn trâ ù uô îng nước. Trâ ù nước xong anh ta nói:

- Tôi đã ăn uố ng của ông, nay giúp ông là phải lẽ, ông lấ y nố t những mũi kim ra đây, tôi sẽ hàn chiế c nào vào chiế c ấ y cho ông. Lão chủ nhà sửng số t, lâu nay lão không giữ mũi kim lại bao giờ vì nó nhỏ quá tưởng không còn làm được việc gì nữa.

Anh thợ hàn kim nói:

- Nế u ông không có mũi kim thì tôi không thể hàn được. Ông cứ tìm đi rô `i khi khác tôi ghé lại.

Nói rô`i, lễ phép cáo từ đi ra.

NHUỘM MÀU TRỨNG SÁO

Một lão thợ nhuộm dọn hàng ở đâ`u chợ ghi cái biển: "Nhuộm áo các màu", tính tình lão rấ t keo kiệt mà lấ y rấ t đặ t. Ai thiế u một trinh lão cũng giữ lại quâ n áo bao giờ trả đủ mới nghe. Anh nọ thấ y thế mới quyế t định chơi lão một vố .

Gâ n trưa, anh ta để n hàng lão thợ nhuộm hỏi:

- Ông nhuộm được tấ t cả các màu đấ y chứ!

Lão thợ nhuộm:

- Tôi đã làm nghê hơn hai mươi năm, không màu gì là tôi không nhuộm được.

Anh chàng kia vẻ như mừng rõ:

- Vậy thì may cho tôi quá, nhà chúng tôi ở xa mà quâ náo thì bạc màu hế t cả. Vậy xin ông quá bộ để n tại gia giúp cho, tôi xin trả gấ p đôi ở đây.

Nói xong cố tình làm cho lão thợ nhuộm nghe thấ y tiế ng tiế n kêu xủng xẻng bên người. Nghe thế lão thợ nhuộm đô ng ý ngay, thu xế p đô nghề gánh theo anh kia về nhà. Nhà anh này xa thật, đi

quá trưa mới để n nơi để n nơi vừa mệt vừa đói, nhưng anh chủ nhà không mời nước nôi gì mà nói:

- Thôi ông giúp ngay cho, kẻo quâ náo nhiệ u không làm kịp.

Lão thợ nhuộm vội lôi đô nghệ ra chuẩn bị còn chủ nhà thì bê ra một đố ng quâ n áo bạc màu nói:

- Đây, ông giúp cho chúng tôi với!

Lão thợ nhuộm nói:

- Được, được nhà ta định nhuộm những màu gì?

Chủ nhà ra vẻ dễ dãi:

- Thôi cả đố ng này ông cứ nhuộm hế t màu trứng sáo cho tôi.

Lão thợ nhuộm nọ kinh ngạc toàn những quâ`n áo bạc phê´ch này thì nhuộm màu trứng sáo làm sao bây giờ.

CƯỚI NGỐNG

Một ông khách để n chơi nhà nọ, trong vườn đâ y gà, vịt, ngỗng, ngan nhưng chủ nhà vẫn cứ phàn nàn:

- Chẳng mấ y khi bác để n chơi nhà, mà nhà lại chẳng có gì mà thiế t đãi cho tử tế . Tôi thật lấ y làm ngại quá.

Khách nghe thể mới bảo:

- Tôi có con ngựa đâ y, bác đem thịt để anh em mình đánh chén cho vui, chẳng mâ y khi mà gặp nhau thê này mà.

Chủ nhà hỏi:

- Thế nhưng lúc về đường xa, bác đi bộ về thì mệt lă m...

Ông khách ung dung nói:

- Việc ấ y thì khó gì! Rô i bác xem ngoài vườn có con ngỗng nào to, chiế u bác cho tôi mượn cưỡi về là được.

RÁCH GIÀY

Một anh chàng tính hà tiện. Một hôm, đi chân không ra đường chẳng may vấ p ngã, ngón chân chảy máu ròng ròng. Thế mà chả thấ y anh ta phàn nàn gì mà còn lẩm bẩm:

- Hôm nay, thật là may cho mình quá!

Một người đi ngang qua nghe thấ y lạ, mới hỏi:

- Chân anh rách toạc ra, máu chảy thế kia, thử hỏi còn may nỗi gì mà anh bảo là may?

Anh ta nói:

- May quá chứ còn gì, hôm nay tôi đi giày thì còn gì là mũi giày nữa?

ĐỐ THẦY ĐẤY

Giờ kiểm tra, thâ y giáo dạy sinh vật đem để n một hộp trong đựng đủ các loại chim. Thâ y lôi ra một con chim và giấ u đă ng sau, chỉ để cho các học sinh nhìn thấ y cái đuôi, thâ y hỏi một học sinh:

- Đây là chim gì?
- Dạ thưa, chim sáo ạ.
- Không đúng, đó là con gõ kiế n. Cho em đoán lại lâ n nữa... Thâ y giáo lại bă t đâ u giấ u chim.
 - Con này tên gì?
 - Dạ- Học sinh lúng túng- Em nghĩ đó là con chim chào mào ạ.
- Không phải, chim họa mi. Em không học gì cả. Tôi phải cho em không điểm. Tên em là gì?
 - Em đô´ thâ`y đâ´y.

BÀI HỌC LÁI ÔTÔ

Một cô gái quá lứa vừa được học bài lái ôtô đâ u tiên.

- Chắ c là thâ y giáo đã giữ thái độ đúng mực? Một người bạn hỏi.
- Ù, ù! Cô trả lời Đó là một thanh niên còn trẻ lại rấ t sùng đạo, vì trong suố t những đoạn đường tớ lái xe anh ta luôn mô m kêu: Lạy chúa! Ôi! Lạy chúa!...

CHUYỆN ĐỔ XĂNG

Một anh chàng lái xe vào trạm xăng, người bạn ngô i cùng xe nhấ c anh ta:

- Cậu nhìn thấ y bảng giá chứ? Xăng lại tăng giá thêm mỗi xu một lít.

Người lái xe nhún vai và trả lời:

- Ô`! Điê`u đó chẳng có nghĩa gì với tớ. Kiểu gì thì tớ cũng chỉ mua 50.000đ mà thôi.

NGƯỜI GIÚP VIỆC

Một đôi thanh niên nam nữ đi chơi trên phố . Bấ t chợt họ gặp một người đạo mạo, chững chạc chàng trai ngả mũ chào:

- Ai đâ y anh?
- "Người giúp việc" của anh đấ y!
- Thế ông ta làm gì ở cơ quan anh?
- À... Ông ta ngô i viế t công văn cho anh... mang ra bỏ bưu điện.

TẬP CHẠY

Một nhà vô địch quyề n Anh đang dạy đứa con trai 10 tuổi đấ m bố c.

- Điề u này sẽ có ích nế u như nó gặp phải một vụ ẩu đả.

- Nhưng nế u đố i thủ mạnh hơn nó thì sao?
- Ô`! Tôi đã nghĩ để n điề`u đó, và sáng nào tôi cũng bắ t nó phải tập chạy.

NHÌN VÀ NGHĨ

Ngày chủ nhật, chàng trai cùng người yêu đi dạo phố . Chàng trai nói:

- Này em, sao phụ nữ chỉ thích mình đẹp hơn là thích mình thông minh hơn nhỉ?

Cô gái trả lời:

- Dễ hiểu thôi, vì nam giới các anh chỉ thích nhìn hơn là thích suy nghĩ.

ĐÕĐĖ

Một bà đỡ khá lành nghề nhưng hay mấ t bình tĩnh. Người ta gọi bà để n đỡ một ca đẻ. Bà để n với hòm dụng cụ trong tay. Bà nói với người chô ng:

- Anh hãy đi khỏi chỗ này, đây không phải việc của anh.

Khoảng mười phút sau, bà thò đâ u ra cửa và nói:

- Anh có kìm không?
- Hả, ông chô ng lo lă ng hỏi.
- Vâng kìm, nhanh lên hãy tìm đi! Không hả hở gì hế t, tôi biế t việc tôi làm.

Ông chô `ng đi tìm cho bà một cái kìm, nhưng khoảng năm phút sau, bà lại xuấ 't hiện ở cửa:

- Anh có cái cờ lê to không?
- Cờ lê à? Lạy chúa, điệ u gì đã xảy ra với vợ tôi?
- Không có gì cả, anh khỏi lo tôi có bă ng cấ p hẳn hoi cơ mà, nhưng tôi câ n một cái cờ lê.

Người chô ng đem để n cho bà một cái cờ lê. Bà khép cửa lại.

Người ta nghe tiế ng kim loại va chạm nhau xủng xoảng, két... két để n ghê rợn, ông chô ng hoảng vía, mười phút sau, bà đỡ thò đâ u qua cửa thở hồn hền, mặt nhễ nhại mô hôi:

- Hãy nghe đây, anh gọi cho tôi một người đô ng nghiệp của tôi, tôi không làm thể nào mở được hòm đô nghệ của tôi.

TAI SAO?

Cô gái nhỏ nhẹ:

- Mẹ ơi, tại sao cá không nói chuyện được như chúng ta?
- Con khò quá. Có khi nào con thử nói chuyện dưới nước chưa?

TÔI CHẢ CÓ NGUYỆN VỌNG GÌ

Trong một toa tàu hoả, có ba người. Một người đàn ông đang đọc báo. Còn hai phụ nữ thì ngô i không, bỗng một bà đứng lên và nói:

- Nóng quá! Nê u không mở cửa sổ thì tôi đế n ngạt thở mấ t.

- Không được đâu - Bà thứ hai lên tiế ng - Tôi sẽ chế t vì gió lạnh thôi. Hãy đóng cửa lại.

Cuộc tranh cãi ngày càng gay gắ t. Người soát vé chạy để n:

- Tôi không thể cùng một lúc vừa đóng cửa lại vừa mở cửa ra được.

Và ông ta hỏi người đàn ông:

- Và ông này ông có nguyện vọng gì không?

Người đàn ông đáp:

- Tôi chả có nguyện vọng gì. Xin ông cứ là n lượt thực hiện nguyện vọng của hai bà này. Đâ u tiên đóng cửa lại và một bà sẽ chế t. Sau đó mở cửa ra, bà thứ hai cũng chế t nố t. Như vậy là tôi yên thân.

KHI ĐẾN THĂM EM

Cô gái thỏ thẻ với bạn trai:

- Anh để n thăm em lúc nào cũng được. Tìm nhà em dễ thôi, rẽ bên trái, tới con đường sau nhà thờ, rẽ phải một đoạn gặp tiệm bánh ngọt. Đó là nhà em. Anh dùng chân đẩy cửa vào nhà nhé!
 - Sao lại phải dùng chân?
 - Vì tay anh chă c đang bận ôm quà tặng em!

ĐÙNG QUAN TÂM

Hai bạn gái gặp nhau trên đường để n trường. Một cô mã t đâ y nước mã t. Cô kia nhìn bạn hỏi:

- Ô`! Có chuyện gì vậy, sao bạn lại khóc?
- Tại anh â y cứ bảo tôi là đâ n độn và hung dữ!

Cô bạn an ủi:

- Đừng buô`n cậu â´y. Cậu â´y chẳng có óc nhận xét như thế´ đầu, có lẽ cậu ta chỉ nhắ´c lại những gì mà cậu â´y nghe được của người khác nói thôi!

THOÁT NỢ

Bà vợ to béo, đi tă m biển để giảm cân. Lúc vê khoe với chô ng:

- Mình ạ, lâ`n này tôi giảm được mười ký đâ´y!

Chô ng vội lầm nhẩm:

- Bà ta nặng một trăm ký, như vậy còn chín lâ n đi biển nữa là mình... thoát nợ!

SỐ HỌC VÀ BÓNG ĐÁ

Trong giờ số học, thâ y giáo viế t lên bảng và hỏi học sinh:

"2:2 ai có thể trả lời ngay đáp số ?"

Jacquesu đứng bên nói ngay:

- Thưa thâ 'y, không phân thặ 'ng bại ạ!

TẠI SAO PHẢI TRÓI

Một đạo diễn Hollywood giải thích cho nữ diễn viên trẻ cảnh sắ p sửa đóng:

- Một chàng trai sẽ ập vào phòng cô, trói cô lại và bắ t đâ u hôn cô...
 - Ô`! Anh ta đẹp trai không?...

VẪN CHIẾC ĐEN CHIẾC VÀNG

Một viện sĩ đi họp hội đô `ng khoa học. Cô thư ký thấ 'y ông đi một chiế c giày màu vàng, một chiế c giày màu đen. Cô đế n nhă c ông về `đôi giày. Sau khi về `và quay trở lại ông vẫn đi như cũ. Cô thư ký ngạc nhiên hỏi tại sao ông không đổi giày, ông bình thản trả lời:

- Ở nhà cũng chỉ có một chiế ${\bf c}$ màu đen và một chiế ${\bf c}$ vàng như đôi giày này.

Cô thư ký...

CHIẾC GHẾ TRỐNG

Một sáng tại nhà hát kịch, hai quý bà ngô i cách nhau một ghế trô ng. Làm quan với nhau trong giờ nghỉ chuyển hô i.

Một bà lên tiế ng:

- Tôi không hiểu tại sao giữa chúng ta lại có một ghế trố ng thế này nhỉ, như là chẳng có ai dám ngô i vậy!

Bà kia đáp lại với vẻ mặt buô n bã:

- Đấ y là chỗ của chỗ `ng tôi đấ y bà ạ. Chúng tôi đã giữ chỗ trước khi ông ấ y chế 't!
 - Sao bà không mời người thân hoặc bạn bè ngô i vào đó?
- Làm sao được. Bà góa thở dài. Họ còn đang bận đi dự đám tang của ông â y!

DÀI LƯỚI

Một bà nhiê `u chuyện đế ´n khám bệnh ở một bác sĩ. Bà phàn nàn:

- Thưa giáo sư bác sĩ, có lẽ tôi làm việc quá sức!

Bác sĩ mim cười hóm hinh nhìn bà nói:

- Nào bà đưa lưỡi cho tôi xem.

CHUYỆN MƯỢN Ô

Một ông để n nhà người bạn để lấ y lại chiế c ô ông này mượn tuầ n trước.

Người bạn xin lỗi:

- Tôi rấ t tiế c, tôi lại cho một người bạn mượn chiế c ô đó rô ì. Ban thất sư cấ n có nó à? - Ô` không phải tôi câ`n, ông này giải thích – nhưng người cho tôi mượn ô đã nói là người chủ chiế c ô muố n lấ y lại ô!

CHỚ BÁN CON BÒ ẤY

Một thành viên trong uỷ ban chố ng tệ nạn nghiện rượu đã đi tới những vùng hẻo lánh xa xôi để tuyên truyề n, ông có thói quen uố ng sữa trong khi thuyế t trình.

Ông đã đặt sữa ở trang trại nọ.

Tin vào quan niệm của mình, người chủ trại đã pha vào sữa một lượng rượu vang đáng kể.

Trong cuộc họp, thành viên nọ diễn thuyế t, giữa chừng lấ y chai "sữa" ra uố ng một ngụm, ông ngạc nhiên uố ng tiế p một ngụm lớn và nố c liên tục mười ngụm cho tới chai cạn.

Tan cuộc họp, mặt ửng hô ng đâ y sinh động, ông tiế n lại người chủ trai:

- Có đúng là ông đã cung cấ p sữa cho tôi hay không?
- Thưa vâng Người chủ trang trại lúng túng Tôi đã nhâ \inf a!
- Tôi muố n khuyên ông điệ u này Ủy viên ủy bạn chố ng nghiện rượu vui vẻ tiế p Chớ có bao giờ bán con bà â y nhé!

THẾ MỚI TÀI

Sau giờ địa lý, thâ y hỏi:

- Em nào còn thặ c mặ c vệ bài giảng hôm nay, cứ hỏi! Một học sinh giơ tay:
- Thưa thâ `y, vì sao trái đấ ´t lại quay quanh mặt trời ạ?

Thâ y ngẫm nghĩ mãi, vì trong giáo án không ghi gì điề u này cả. Cuỗi cùng thâ y nghĩ ra cách trả lời:

- Ù!...- Thâ y cười hóm hỉnh- Thê mới tài!

ĐƯỢC ĂN THẢ CỦA

Một anh chàng nọ có tật ăn uố ng tham lam, ngô i vào mâm là gắ p lấ y gắ p để không còn biế t để n ai nữa. Đã nhiề u lâ n chị vợ khuyên chố ng nhưng anh chàng chẳng thể nào chữa được.

Một hôm, hai vợ chô `ng đưa nhau về `bố ´ mẹ vợ ăn giỗ, vợ sợ chô `ng phàm ăn tục uố ´ng thì xấ ´u hổ với chị em bèn nghĩ ra một cách. Đế ´n bữa ăn mới buộc một sợi dây vào ngón chân anh ta còn đâ `u kia giữ lấ ´y và dặn chô `ng:

- Nhà hôm nay đông khách, mình phải ăn uố ng lịch sự nhé! Hễ bao giờ tôi giật dây thì hãy gắ p nhé!

Anh chô `ng thâ ´y phải, gật đâ `u.

Quả nhiên, trong bữa ăn anh chô `ng ăn uố 'ng rấ 't từ tố 'n, chị vợ ở bên ngoài thi thoảng giật một cái. Có lúc chị phải dọn dẹp quên đi thì anh chô `ng cứ ngô `i ngây ra nhìn thức ăn không dám gắ 'p. Một con gà vướng vào sợi dây, co chân giật gỡ mãi không ra. Đang ngô `i ngây nhìn thức ăn, chợt thấ 'y dây giật lia lịa, bèn vội vàng gắ 'p liên tục. Thấ 'y dây giật càng mạnh hơn tưởng chị vợ đã ra hiệu cho ăn uố 'ng thả cửa, bèn dô 'c cả đĩa thức ăn ngon vào bát.

SÀN SÀN BẰNG NHAU

Một anh chàng nọ thả lờ được mấ y con cá rô, bèn đem nướng để nhã m rượu. Thă ng cu con lên sáu tuổi đói quấ y khóc, mẹ nó dỗ:

- Nín đi, bố nướng cá rô vàng không này! Tí nữa rô ìi bố cho.

Tha `ng bé nghe lời nín ngay. Anh chàng bố gặ t:

- Vàng, vàng cái gì, cá chứ có phải nghệ đâu?. Đem nó ra ngoài kia.

Thă ng bé lại khóc. Mẹ nó lại dỗ:

- Nín đi, xem kìa! Con nào con đấ y béo ngậy này!

Thă ng bé nín ngay. Bố nó lại gấ t:

- Béo gì mà béo. Cá chứ có phải thịt mỡ đâu mà béo.

Thă ng bé lại khóc giẫy lên. Mẹ nó dỗ mãi không nín, mới chỉ cho con cá bé nhấ t bảo:

- Ngoan nào, tí nữa bố cho con bé kia mà ăn!

Anh chàng bố cáu tiế t quát:

- Chẳng có con nào bé cả, sàn sàn bă ng nhau tấ t!

CÒN MƯỜI NĂM NỮA AI NUÔI

Một anh chàng nọ lười nhác không muố n làm gì, chỉ ăn bám vào bố . Hôm â y, nhà có khách là một thâ y tướng. Ăn uố ng xong, thâ y tướng nói với ông bố :

- Nhà bác hai bố con đề u thọ cả. Bác số ng được để n tám mươi, con bác cũng phải trên bảy mươi.

Nghe thấ y khách nói chuyện với bố , anh chàng nọ bật khóc hu hu. Thấ y tướng lấ y làm lạ lắ m mới hỏi:

- Tôi nói hai bố con đề u thọ cả, cớ sao anh lại khóc?

Anh chàng mê u máo:

- Vậy khi bố tôi chế t, tôi còn số ng được mười năm nữa. Ông bảo ai nuôi tôi mười năm ấ y mà tôi chẳng khóc.

MÈO ĐEN MŨI TRẮNG

Một anh chàng rấ t lười nhác, thế là chế t đói. Xuố ng dưới âm phủ Diêm Vương bấ t đâ u thai làm kiế p mèo. Anh ta nài ni:

- Xin cho được làm méo có bộ lông đen tuyê `n, chỉ có cái đâ `u mũi là lông trắ ´ng thôi ạ!

Diêm Vương nghe thấ y lạ, không hiểu ý như thế là sao, mới hỏi lai:

- Sao không đen cả, chỉ để lại một tí tră´ng ở mũi làm gì?

Anh ta bèn tâu:

- Muôn tâu ngài: Là để khi đêm tố i, con nă m trong đó chuột không trông thấ y, chỉ thấ y tí trăng trắ ng tưởng cục mỡ chạy lại gặm thế là con chỉ việc há mô m chén thịt, chứ không phải mấ t công rình nữa ạ!

HÁ MIỆNG CHỜ SUNG

Một anh đại lười, mùa hè nă m dưới gố c sung mát mẻ. Đói bụng nhưng lười không muố n nhặt sung chín ăn, mà cứ há miệng chờ sung rụng đúng mồ m là chén. Đợi mãi chả có quả nào rụng trúng cả.

Có một anh chàng khác đi qua, anh ta liê n gọi nhờ nhặt hộ quả sung bỏ vào mô m cho mình. Anh chàng cùng thuộc loại lười, không muố n cúi xuố ng nhặt, mà dùng chân quặp lấ y một quả sung bỏ vào mô m anh ta. Anh này thấ y thế gắ t:

- Người đâu mà lười đế n thế là cùng!

KHỞI MẤT CÔNG

Có một ông nhà giâ`u nọ kén rể nhưng không muố ngả cho trai làng, bèn đưa ra một điê`u kiện tưởng dễ mà hoá khó: gả con gái cho anh nào lười nhâ´t. Hê´t anh nọ đê´n anh kia nhưng chẳng ai thể hiện được cái lười nhâ´t cả. Một hôm, có một anh chàng đê´n thi tài. Từ ngoài cổng đã thấ´y anh ta cứ giật lùi vào trong nhà. Chủ nhà hỏi:

- Anh đi đâu mà lạ đời vậy?

Anh chàng đáp:

- Đi hỏi vợ.

Ông chủ nhà lại nó:

- Anh quay lại để ta hỏi và thi tài.

Anh chàng lại đáp:

- Cứ đứng thế này, nế u không được thì đi luôn, khỏi mấ t công.

Ông chủ nhà ngã người, quả không ai lười đế n như thế nữa. Đành gả con gái cho.

RƯỢU CHUA

Nhà kia có việc phải mời rượu khách. Vừa mới đưa chén lên miệng nhấ p môi ai cũng kêu "chua quá". Chủ nhà thanh minh chẳng biế t cấ t như thế nào cho ngọn. Một ông khách mới nói:

- Tôi có cách làm cho rượu hệ t chua.

Chủ nhà liê n hỏi:

- Làm thế nào để hế t chua?

Khách bày:

- Ông lấ y một tờ giấ y bưng lấ y hũ rượu, rô ì úp sấ p xuố ng. Rô ìi dùng lá ngải cứu đô t đít bảy mô ìi, đô t xong cứ để nguyên như thể để n sáng mai là hế t chua.

Chủ nhà vội kêu lên:

- Thế thì chảy hế t rượu còn gì nữa?

Khách nói:

- Rượu chua để làm cái quái gì mà còn tiế c.

HEN TRƯỚC

Một nhà nọ rấ t giàu nhưng chẳng bao giờ thiế t khách cả vì sợ tố n kém. Một hôm, đã y tớ đem rổ bát ra câ u ao rửa, có người đi qua đùa, hỏi:

- Nhà hôm nay mời khách đấ y à?

Anh đâ y tớ nói:

- Ôi dào! Ông chủ tôi mời khách, hoạ ra có để n ngày chế t.

Ông chủ đứng ngoài vườn nghe thấ y liề n chạy lại mặ ng:

- Ai bảo mày hẹn trước thể hử? Mày biế t khi tao chế t tao có mời ai không mà mày dám nói như vậy?

THỈNH THẦN XA

Một nhà giàu nọ, chẳng bao giờ mời khách ăn uố ng trọng thể cả. Dù khách sang mấ y cũng chỉ ăn rau dưa cà. Một lâ n vì không chịu mấ t tiê n uố ng thuố c nên lão chủ bệnh tình ngày càng nặng. Cực chẳng đã mới mua một ít vàng hương, rước thâ y để n cúng, rô i uố ng nước tàn hương may ra khỏi.

Thâ `y cúng thâ ´y trên bàn thờ chẳng có gì có thể bỏ đẫy mang vê `được, râ ´t chán ngán nhưng vẫn nổi trô ´ng mõ lên cúng. Lão chủ nă `m trong giường nghe thâ ´y thâ `y toàn thỉnh các thâ `y bên Tàu, bên Xiêm... mà chẳng thâ ´y thổ công, thổ địa, ông mãnh bà cô nhà mình gì cả mới hỏi:

- Sao thâ`y không thỉnh các thâ`n sở tại mà lại thỉnh các thâ`n ở xa quá vậy?

Thâ y cúng trả lời:

- Các thâ`n sở tại đê`u biê´t đê´n tiê´ng nhà ông rô`i, thỉnh sao được.

VẮT CỔ CHÀY RA NƯỚC

Mùa hè, chủ nhà sai đâ y tớ vê quê có việc. Anh đâ y tớ nhìn trời nă ng gắ t mới hỏi:

- Bẩm ông con xin mấ y xu uố ng nước.

Chủ nhà ngẫm nghĩ, rô i bảo:

- Thă `ng này để ´n là ngô ´c! Vào quán làm gì cho mấ ´t tiê `n, hai bên đường thiế ´u gì ao hô `, khát thì xuô ´ng đấ ´y, tha hô `uô ´ng bao

nhiêu tuỳ thích.

Người đâ v tớ ngẫm nghĩ một tí rô i thưa:

- Bẩm, độ rày trời hạn hán, ao hô `đê `u cạn khô cả ạ!

Nghe đâ`y tớ nói vậy, chủ nhà mới vào trong mang ta một chiế´c khố´ tải đưa cho đâ`y tớ nói:

- Đây tao cho mượn cái này.

Anh đâ y tớ chưa hiểu ý tứ ông chủ thế nào, thì ông chủ nói tiế p:

- Để mày cuố n vào người, trời nă ng thế này mô hôi ra nhiề u, nó sẽ ướt đẫm. Lúc nào khát nước thì vấ t ra mà uố ng.

Người đâ y tớ liê n nói:

- Bẩm ông, mùa này vận khố ngô t lắ mạ! Hay là ông cho mượn cái chày giã cua vậy!
 - Để làm gì?
 - Bẩm, vă t cổ chày cũng ra nước được ạ!

HAI CÁI XÔ NHỰA

Ngày chủ nhật, trong nhà thờ, cha xứ đi bên bục giảng đạo và nói:

- Hỡi các con chiên của Chúa, cha đã nói với các con nóc nhà thờ bị dột. Và hôm nay cha rấ t vui sướng báo cho các con biế t là: Nhờ vào lòng hào phóng của các con, với số tiế n quyên góp được, ta đã mua được hai chiế c xô nhựa để hứng nước khi trời mưa!

PHẢI RÕ NGHĨA HƠN

Ông chủ hãng phim:

"Kịch bản của anh nói chung không phải là dở. Nhưng một số đô i thoại phải rõ nghĩa hơn để bấ t cứ một thặ ng ngô c nào cũng có thể hiểu được".

- "Vâng, vâng!- Người trẻ tuổi gật đâ`u lia lịa. Thế´ có những đoạn nào ngài không hiểu ạ?"

RÈN LUYỆN

- Bố ơi! Khi lớn lên con muố n trở thành nhà thám hiểm Bắ c cực bố ạ!
 - Tô t đâ y!
 - Nhưng con muố n được rèn luyện ngay từ bây giờ!
 - Làm thế nào mà rèn luyện ngay từ bây giờ được?

- Con muố n mỗi ngày bỗ cho con tiề n ăn kem để con tập quen dầ n với cái lạnh bố a!

HAI HIỆP PHỤ

Trưởng xưởng hỏi người thợ:

- Tại sao sáng nay anh đi làm trễ?
- Dạ, tôi ngủ, tôi mơ, đang xem một trận bóng đá. Trọng tài cho đá thêm hai hiệp phụ. Tôi không thể bỏ đi khi trận đấ u chưa kế t thúc.

CÓ MẶT CẢ CHỨ

Ông chủ cửa hàng đang hấ p hỗi. Cả nhà bao quanh giường bệnh. Ông ra hiệu. Bà vợ để n sát bên chô ng. Ông già thê u thào:

- Mọi người ở đây cả à? Kể cả con út?
- Vâng!
- Và cả chị giúp việc?
- Vâng, ông yêu quý!
- Con thă ng cả? Nó cũng ở đây chứ?
- Tấ t nhiên, nó quý ông lấ m!
- Thê cháu Phương?
- Nó đây, nó đây! Cháu luôn luôn ở bên ông và mọi người đê `u ở đây!

Đột nhiên bà ng một sức mạnh phi thường, ông chủ cửa hàng nhỏm dậy là p ba p:

- Trời ơi! Thế thì ai trông cửa hàng?

LUẬT PHÁP KHÔNG CHO PHÉP

Một cô giáo miề `n xuôi lên dạy bổ túc văn hóa cho các cán bộ dân tộc thiểu số ´ miề `n núi. Một hôm, trong giờ học toán, cô giáo cầ `m thước kẻ chỉ mấ ´y chô `ng sách trên bàn rô `i gọi một học viên nam đứng dậy, hỏi:

- Nê´u tôi đã có một chô`ng rô`i, tôi lâ´y thêm ba chô`ng nữa, hỏi tâ´t cả tôi có mâ´y chô`ng?

Học viên này vội đáp:

- Không được đâu, thưa đô ng chí giáo viên!
- Vì sao?
- Pháp luật không cho phép!

LÀ MỘT THƯƠNG BINH

Trong giờ giảng văn ở trường Đại học Tổng hợp, giáo sư hỏi nữ sinh viên A:

- Chị biế t gì về nhân vật Từ Hải trong truyện Kiế u của Nguyễn Du?
- Thưa giáo sư Nữ sinh viên A trả lời Từ Hải là một thương binh ạ!

- Sao lại thế ? Giáo sư ngạc nhiên hỏi.
- Dạ thưa... chả là Nguyễn Du viế t về Từ Hải: "Một tay gây dựng cơ đô `..."!

HIỆUÝ

Trong giờ dạy, thâ `y giáo nói vê ` đặc tính của kim loại cho học trò nghe:

- Các em! Bây giờ tôi sẽ thả đô ng tiê n vàng này vào axít. Các em hãy cho biế t, theo ý các em nó có bị hỏng không?
 - Không a! Một cậu trả lời dứt khoát.
 - Vì sao?
 - Vì nế u hỏng thì thâ y sẽ không thả đô ng tiê n đó vào.

CHỈ CÓ CON NÀY THÔI Ạ!

"Thật là quá đáng!" Thâ 'y giáo nghiêm giọng mặ ng: "Sao bài tập làm văn tả con chó của em y như bài của anh em, không sai một chữ?"

"Điề`u này là tấ t nhiên, thưa thấ `y! Vì nhà em có mỗi con chó đó".

KẾT QUẢ

Hai cậu học sinh vừa thi đại học xong gặp nhau, một cậu hón hở hỏi:

- Ê, bạn thì vào mấ y trường đại học vậy hả?
- Một. Hàng không.
- Làm bài khả quan chứ? Tao mong mày đạt kế t quả mỹ mãn.
- Mỹ mãn? Không dám.
- Được bao nhiêu điểm?
- Một hàng không.
- Tao hỏi mày bao nhiều điểm?
- Đã nói là một "hàng không" mà, không hiểu à?

HÃY LÀM NHƯ TÔI

Một nhà văn đưa người thiế u phụ để n bàn tiệc và nói với bà ta:

- Bà xinh đẹp quá!
- Rấ t tiế c, tôi không nói lời khen tặng ấ y với ngài!
- Thì bà hãy cứ làm như tôi nói đố i đi!

BÊNH NGOẠI

Một ông giám đố c Công ty ngoại thương bấ t ngờ lên cơn đau ruột thừa. Bà vợ hố t hoảng gọi con:

- Mau! Goi bác sĩ mau!

Giám đố c cố gượng dậy:

- Đừng gọi bác sĩ...! Gọi đố c tờ cho tôi!

TRONG GIỜ TẬP BẮN

Hướng dẫn viên nói:

- Các anh có biể t tại sao lúc bă n người ta nhã m một con mã t?
 Một người trả lời:
- Tấ t nhiên là một, người ta không thể nhấ m hai, nế u không còn nhìn thấ y gì nữa!

SỢ NÓI ĐÚNG SỰ THẬT

Có một là n, nhà tiên tri Ả Rập danh tiế ng thuyế t giáo trước quâ n chúng một đạo:

- Các con phải ca ngợi công đức vô biên của đấ ng tố i cao Ala. Chỉ trong vòng sáu tháng, người đã sáng tạo ra trời và đấ t.

Một người mộ đạo xin được ý kiế n:

- Thưa đức cha, chỉ trong vòng có sáu ngày thôi ạ!
- Ta cũng biế t như thế , nhưng ta sợ nói đúng sự thật thì các con lại không tin!

LUYỆN MẮT

Có một số người ngô i bàn với nhau về cách luyện mặ t, giữ cho mặ t được tinh tường. Người thứ nhấ t nói: "Dùng nước trà".

Người thứ hai nói: "Dùng nước mưa để rửa mặ t, đó là phương thuô c chữa mặ t cổ truyề n".

Người thứ ba nói: "Giữ mắ t trong sáng bặ ng cách nhìn màu xanh của lá cây".

Giữa lúc đó có người thứ tư nói chen vào: "Sao không dùng màu vàng? Cái màu vàng ghen tuông chặ c chặ n sẽ luyện cho mặ t tinh hơn!".

MUA VÀ BÁN

Kỉ niệm là n thứ 20 ngày cưới, vợ nói với chô ng:

- Suố t 20 năm lấ y nhau, anh chưa bao giờ mua cho em một cái gì?

Thấ y chô ng hình như không nghe, người vợ nhặ c to lại:

- Chưa bao giờ cả, anh có nghe em nói không hả?

Anh chô `ng vội lên tiế ´ng:

- Này em yêu, anh đã rấ t muố n mua đó chứ, nhưng em có bao giờ định bán cho anh cái gì đâu?

THỦ MÔN SỮNG SỜ

Phóng viên thể thao hỏi:

- Xin cho biế t, trong cuộc đời câ u thủ, đã bao giờ anh sút bóng mà thủ môn chỉ biế t sững sờ đứng ngây như pho tượng nhìn bóng bay vào lưới?
 - Nhiê`u không nhớ hế t được.
 - Xin cho biế t bí quyế t của những cú sút?
- Chẳng câ n bí quyế t gì cả. Đó là những lâ n tôi đá tung lưới nhà.

CŨNG LẠI CHUYỆN MỸ

Luât sư:

- Thưa quan toà, ông Martin thân chủ của tôi đâu có phạm tội móc túi. Chỉ có cánh tay của ông â´y móc túi người khác thôi. Xin toà chỉ phạt cái tay của ông ta thôi.

Quan toà mim cười:

- Được rô`i! Tòa phạt cánh tay của ông Martin sáu tháng tù giam. Còn ông ta vào trại giam hay không là tuỳ ý.

Martin mừng rõ. Y thong thả tiế n tới mặt quan toà gỡ cánh tay giả bỏ trên bàn và im lặng rút lui.

TÌM VỢ CẬU

Ông nọ bị đau răng không thể chịu được quyế t định đế n bác sĩ. Nhưng trước khi đi ông ta kể với ông bạn mình:

- Chúa ơi! Cái răng làm tôi đau chế t được.
- Cậu biế t không, cách đây chưa đâ y một tuâ n, tôi cũng bị đau răng dữ dội. Tôi bảo với vợ tôi và cô ấ y đã âu yế m ôm hôn tôi mạnh đế n nỗi tôi khỏi đau răng lúc nào không biế t.
 - Ô`! Vợ cậu tuyệt quá!
- Đúng vậy, bây giờ thì cậu thấ y đấ y, chẳng việc gì phải đi nha sĩ cả.
 - Cậu rấ t có lý, chúng ta hãy đi tìm vợ cậu thôi.

GIẢI PHÁP CUỐI CÙNG

Trong khi tố t nghiệp, một sinh viên nghành y phải trả lời câu hỏi:

" Anh hãy kể tên những loại thuố c chố ng cảm cúm"

Sinh viên nêu tấ t cả các loại thuố c mà anh ta biế t.

- Nế u như các thuố c đó đề u không chữa khỏi bệnh, lúc đó anh sẽ tính sao?
 - Lúc đó tôi sẽ gọi bệnh nhân tới thi tố t nghiệp ở nơi ông.

KÉN RỂ GIÀU

Lão nhà giàu nọ có con gái đã lớn mà vẫn chưa kén được chàng rể nào vừa ý. Người nào lão cũng sợ nghèo rô i sẽ moi tiê n của lão. Lão có một chiế c thuyê n, bèn chèo đi khắ p nơi, vùng nào cũng dừng lại ít lâu để dò tìm chô ng cho con gái.

Một anh chàng nọ biế t chuyện, chiế ù nào cũng đế n mượn thuyê n lão, mờ sáng hôm sau đem trả. Và lâ n nào cô gái ra nhận thuyê n cũng nhặt được vài đô ng tiế n mố c xanh. Cô ta bèn vê thuật lại với bố . Lão nghĩ bụng: "Tiế n mố c xanh thì chỉ có tiế n chôn lâu đời. A! Chả lẽ thă ng này đào được của, nó mượn thuyê n tưởng làm gì hoá ra trở tiế n ban đêm". Cô con gái và lão bàn cách ve vãn anh ta. Lúc đâ u, anh ta làm vẻ dửng dưng sau rô i bă ng lòng.

Lâ y nhau, ăn ở được vài năm có một mặt con thì vô n liế ng cô vợ mang vê hế t sạch. Anh ta bảo vợ sang bố vợ vay tạm rô i ít bữa sau sẽ trả. Tiê n vay ngày một nhiê u mà không thấ y trả. Lão quyế t định không cho vay nữa. Bấ y giờ anh ta mới thú thật là trước đây anh ta chỉ có mỗi một quan tiê n mà thôi. Cả hai bố con lão cùng đớ hế t người ra.

CHỦ NHÀ, ĐẦY TỚ

Một lão nhà giàu nọ thuê anh đâ y tớ để n làm, hẹn sau mười năm sẽ trả tiề n công một thể. Để n hạn mười năm, muố n quyt tiề n công đâ y tớ, lão bèn lấ y một cái chăn chiên vừa ngặ n vừa hẹp và bảo:

- Mày làm thế nào thì làm để đấ p cái chăn cho vừa người tao thì tao trả tiế n công cho. Bặ ng không thì mày cứ làm cho tao mười năm nữa rô i tao trả cả cho hai mươi năm, nế u không như thế thì mày cứ tay trắ ng mà về .

Nói xong lão nă m thẳng cẳng ra phản, cái chăn vừa hẹp vừa ngă n mà lão thì to béo, anh đâ y tới đấ p mãi vẫn không vừa, kín được đâ u thì hở chân, được chân thì lại hở đâ u. Anh đâ y tớ buô n lắ m toan bỏ vê , chợt nghĩ ra một mẹo, bèn trùm chăn lên kín đâ u lão để cho thò hai chân ra ngoài rô i lấ y gậy cứ đâ u gố i mà phang. Lão chủ nhà đau quá co rút chân lại. Thế là cái chăn đấ p lên cho lão vừa khéo.

VẬY THÌ KHÔNG MẤT

Cô chủ và con hâ`u đi đò ngang qua sông lớn. Loay hoay thê´ nào mà con ở để cái ô´ng vôi bạc của cô chủ rơi xuô´ng sông. Phải làm sao để khỏi bị cô chủ mă´ng, con hâ`u mới rụt rè hỏi:

- Thưa cô, cái gì mà mình biế t nó ở đâu rô ìi thì có gọi là mấ t được không ạ?

Cô chủ cười bảo nó:

- Cái con để n là ngô . Đã biế t ở đầu thì sao gọi là mấ t được nữa!

Con hâ`u mùng rõ chỉ xuô ng sông nói:

- Thế cái ô ng vôi của cô không mấ t. Con biế t nó đang nặ m dưới đáy sông. Con vừa lõ tay để nó rơi xuố ng đấ y.

NÓI KHOÁC MẤT TIỀN

Một anh chàng nọ nổi tiế ng là nói khoác giỏi đang ngô i dưới gố c cây bên bờ sông hóng mát. Chợt nhìn thấ y một anh bạn đang đi tới. Bạn để n anh chàng nói khoác nói:

- Anh trông hộ tôi quâ n áo để tôi xuố ng sông tấ m một cái.

Nói rô i anh ta giấ u một quan tiê n vào tay, rô i nhảy xuố ng sông lặn một lát ngọi lên bảo:

- Ái chà! Tôi lặn xuố ng sông để n một nơi thì gặp hai ông tiên đang đánh cờ. Tôi mon men lại gâ n xem thì một tiên đưa cho một quan tiê n và bảo tôi đi chỗ khác. Tôi mừng quá vội ngoi lên ngay.

Nói rô i xoè quan tiê n ở tay cho bạn xem. Anh bạn không phải tay vừa cũng nói:

- Nê u vậy tôi cũng phải lặn xuô ng để kiế m ít tiê n tiêu.

Nói chưa dứt câu thì đã nhảy tòm xuố ng nước. Lát sau ngoi lên mặt nước, nói:

- Tôi cũng gặp hai ông tiên đang đánh cò, tôi lại gâ `n vừa mở miệng thì một ông râu dài hơn quát: "Xin, xin cái gì? Chúng tao đã đưa cho thă `ng xuô ´ng trước một quan tiê `n, lên chia nhau đừng xuô ´ng đây quâ ´y râ `y chúng tao nữa". Nói rô `i ông â ´y vớ lâ ´y cái gậy phang vào mặt tôi chảy cả máu ra đây này.

Anh chàng nổi tiế ng là nói khoác biế t là "anh hùng tương ngộ" vui vẻ chia đôi quan tiế `n cho anh bạn.

CHẮNG PHẢI TAY ÔNG

Có hai anh chàng nổi tiế ng là sợ vợ, vừa là bạn thân vừa là láng giê ng của nhau.

Một là `n, vợ anh bên đi vă ´ng, phơi váy ngoài sào, chẳng may trời mưa, chô `ng không kịp cấ ´t nên bị ướt hế ´t. Chị vợ vê `thâ ´y váy ướt, mới chửi mă ´ng cào cấ ´u sứt cả mặt chô `ng.

Người bạn láng giê ng thấ y thế trong bụng lấ y làm tức lấ m, mới nói một mình.

- Me kiế p thể là cùng! Chẳng phải tay ông!

Chẳng ngò chị vợ đi ngang qua nghe thấ y mới chạy tới sừng sộ hỏi dô n một hô i:

- Hừ! Phải tay ông thì ông làm cái gì? Nào, làm cái gì nào? Nói mau!

Anh chô ng mặt mày tái mét, hoảng hố t nói:

- Phải ... tay tôi thì... tôi đã cấ t trước lúc trời mưa rô ì

CỨT ĂN MẤT RỒI

Có một anh chàng nọ lấ y phải một người hay ghen, đã thể lại còn mang thêm người vợ bé. Vợ cả không muố n chỗ ng ngủ với vợ bé liề n nhỗ t cổ ả vào buồ ng trong, đóng cửa lại rỗ i bắ c chỗng ở ngay cửa mà nă m.

Anh chô `ng rấ ´t tức chẳng biế ´t làm thế ´ nào để vào với vợ bé được. Đêm nọ, đợi vợ cả ngủ say mới rón rén luô `n qua chống lọt vào trong, chị vợ cả biế ´t được bèn đố ´t đèn đi soi. Anh chô `ng vội chui tọt vào gâ `m giường ngô `i thu một góc. Vợ cả soi thấ ´y hỏi:

- Ngô `i đâ ´y làm gì hả?

Anh chô ng đáp bừa:

- Ngô ì ia chứ ngô ì làm gì!
- Thế ia cứt đâu?
- ... Cứt ăn mấ t rô ì!

TÍ NỮA TAO SANG

Trong nhà ông trọc phú toàn là khách sang cả. Ông trọc phú đang ngô ì uố ng trà đàm đạo cùng khách. Có người đâ y tớ câ m giấ y vào thưa:

- Bẩm ông, có người nhà cụ Bá đưa giấ y này sang và đang đứng đợi ông trả lời dưới nhà ạ!

Ông trọc phú để n một chữ bẻ đôi cũng không biế t. Mọi bận phải nhờ người nhà đọc. Hôm nay, trước mặt toàn khách quí chả lẽ để lộ cái "mít đặc" của mình ra, mới giả vờ mở giấ y ra đọc rô i trả lời:

- Được rô ì, bảo nó cứ vê `đi, tí nữa tao sang.

Một lát, tên người cụ nhà Bá bước vào, gãi tay gãi gáy nói:

- Dạ... bẩm ông, chủ sai con sang mượn con lợn giố ng nhà ông cơ a!

BA ĐỜI GÀN

Ở một gia đình từ ông để n cháu đại gàn. Một lầ n, ông sai cháu mang hai đô ng tiề n và hai cái bát ra chợ mua một đô ng tương và

một đô ng mấ m. Cháu đi một lúc chạy về chìa hai đô ng ra hỏi:

- Ông ơi, đô `ng nào mua mă ´m đô `ng nào mua tương ạ?
 Ông nổi cáu, nói:
- Mua đô ng nào mà chả được.

Cháu lại chạy đi một lúc sau chạy vê giơ hai cái bát không ra hỏi:

- Thế cái bát nào đựng mặ m cái bát nào đựng tương hả ông?

Ông điên tiế t sẵn roi trên phản vụt luôn cho cháu mấ y vụt. Đúng lúc người bố đi làm về thấ y ông đánh cháu, hậm hực nói:

- Ái chà! Ông đánh con tôi à? Thế thì tôi cũng cho con ông một trận.

Rô`i giă`ng roi vụt túi bụi vào mình.

Ông nổi khùng quát tướng lên:

- À, được rô`i! Mày dám đánh con ông thì còn đợi gì ông không treo cổ bố´ mày lên!

Nói xong chạy đi tìm một sợi dây thừng.

MẤT RỒI

Người bố có việc làm ăn phải xa nhà vài hôm, mới dặn ră ng:

- Con ở nhà nế u có ai hỏi thì bảo bố đi vă ng vài hôm.

Vố n biế t tính con mải chơi, hay quên, người bố bèn viế t vào một tờ giấ y đưa cho con và dặn:

- Nê u quên thì đưa cái giâ y này cho họ xem.

Đứa con ở nhà chơi cả ngày chẳng thấ y ai để n hỏi cả. Tổ i nhớ để n mảnh giấ y mới đưa ra trước ngọn đèn xem, loay hoay, chẳng may mã n cháy mấ t.

Sáng hôm sau có khách để n hỏi:

- Bố mày đi đâu?

Thă `ng bé quên khuâ ´y mấ t lời bố ´ nói đi đâu. Chọt nhớ bố ´ đưa cho mình mảnh giấ ´y, sờ vào túi không thấ ´y, nó mới ngắn ngơ nói:

- Mâ't rô`i!

Khách thảng thố t, ngơ ngác hỏi:

- Sao? Sao, mấ t từ khi nào?

Thă ng bé trả lời:

- Mâ´t... lúc tô´i hôm qua.

MÒI BÁC XƠI NGỌC HÀNH

Có một anh chàng nọ dố t đặc cán mai nhưng lại rấ t hay nói chữ, học đòi làm sang. Bấ t cứ vật gì, thứ gì trong nhà anh ta đề u thêm cho chữ "Ngọc" đă ng trước như: Ngọc nhà, ngọc cửa, ngọc bàn, ngọc ghế , ngọc áo ngọc quâ n...

Một buổi, có người bạn thân ở xa để n chơi, ăn cơm với gia đình anh ta. Trong suố t bữa cơm, anh ta luôn miệng mời, lúc thì ngọc rau, ngọc đậu, ngọc cơm, ngọc mấ m, ngọc cà...

Thấ y bạn cứ ăn rau mãi, anh chàng mới chỉ vào bát thịt nấ u cùng hành và mời mọc:

- Mời bác xơi ngọc thịt, ngọc hành đi ạ!

KHÔNG XU NỊNH

Một tay nhà giàu hợm hĩnh rấ t thích xu nịnh, nói với một người nghèo:

- Tao rấ t giàu có, sao mày không xu nịnh tao?

Người nghèo nói:

- Ông giàu có thì mặc ông, việc gì để n tôi mà phải xu nịnh?

Lão nhà giàu bảo:

- Nê u tao chia cho mày một nửa gia sản của tao, thì mày xu nịnh tao nhé!

Người kia nói:

- Ông chia cho tôi một nửa gia sản của ông, tôi giàu như ông rô`i còn phải xu nịnh ông làm gì nữa?

Lão nhà giàu lại bảo:

- Tao cho cả gia sản tao cho mày, hẳn mày phải xu nịnh tao chứ?
 Người nghèo kia đáp:
- Lúc đó ông phải xu nịnh tôi mới phải!

QUAN LỚN NHÂN ĐỰC THẬT

Có một tay nhà giàu hay xu nịnh, một hôm vào thăm quan huyện, vừa vào dinh đã khen rố i rít:

- Quan lớn quả là người nhân đức, thú dữ vùng này cũng phải lánh đi nơi khác. Hôm qua, chính mắ t tôi đã thấ y từng bày cọp kéo nhau đi sang địa hạt huyện bên cạnh.

Quan nghe vậy rấ t chố i tai, nhưng vẫn ngượng cười. Một lát, dân để n báo: đêm qua cọp bắ t mấ t hai mạng người, xin quan đưa lính để n trừ đi. Quan huyện quay lại hỏi khách:

- Sao ngài bảo cọp đã bỏ đi hê t rô ì?

Người kia bí quá, đáp liê u:

- Dạ... chấ c quan lớn huyện bên cạnh cũng nhân đức chẳng kém quan lớn đây nên lũ cọp chẳng có chỗ trú chân đành phải quay lại.

CHẾT MỘT NGÀN NĂM

Một anh nọ tính rấ t hay nịnh kẻ quyề n quí. Một hôm để n nhà ông quan nọ, nói nịnh:

- Hôm qua, con nă m chiêm bao thấ y ngài số ng một ngàn năm, mừng quá, xin được báo tin để ngài rõ.

Ông quan nghe xong, có vẻ buô `n râ `u chứ không mừng rỡ như anh ta nghĩ. Quan bảo:

- Trong sách nói chiếm bao thấ y số ng tức là chế t, thấ y chế t tức là số ng, vì con người ta thuộc dương, ngủ thuộc âm, mà âm dương trái ngược nhau. Anh chiếm bao như thế thì tôi khó lòng mà toàn vẹn được.

Anh kia nghe thể sợ quá vội nói chữa:

- Bẩm, con nhâ `m đâ ´y ạ! Thật ra con thâ ´y ngài chế ´t một ngàn năm cơ ạ!

CHẾT CŨNG KHÔNG CHÙA

Một người nọ đi khuyên giáo, nói là những để tô tượng, đúc chuông, làm đình, làm chùa nhưng kì thực là được đô ng nào bỏ vào túi hế t.

Khi người â´y chế´t xuố ng âm phủ, Diêm Vương bắ´t vào ngục tố i, anh ta vừa bị đâ y vào ngục đã kêu lên, bảo với những người trong ngục:

- Các người ở trong tố i thế này mà cũng chịu được à? Mỗi người hãy tiế n cúng cho ít nhiề `u để tôi thuê mở một cái cửa thật to thông lên trời cho sáng sủa chứ!

ĐÙNG NÓI NỮA MÀ TAO THÈM

Trên dương thế có một con lợn bị đem ra giế t thịt. Hồ n nó về kêu với Diêm Vương. Diêm Vương hỏi:

- Nhà ngươi hãy kể rõ đâ`u đuôi nỗi oan ức của mình ra xem nào?
 Hô`n lơn nói:
- Người ta bắ t con đem làm thịt.

Diêm Vương bảo:

- Được! Được! Hãy nói rõ ràng, người ta làm thịt như thế nào?

- Dạ, trước tiên họ bắ t con trói chặt lại, đè ngửa con trên phản rô i chọc tiế t ạ!
 - Rô`i sao nữa?
 - Rô i họ đội nước sôi lên mình con, lâ y dao să c cạo lông ạ!
 - Rô`i sao nữa.
- Cạo sạch rô`i, họ mổ bụng con ra. Họ lọc thịt, xương con ra bỏ vào rổ. Rô`i thì họ đổ mỡ vào chảo. Cho mặ´m muô´i, hành tỏi phi lên thất thơm...
 - Thôi! Thôi! Đừng nói nữa mà tao thèm!

THẦY BÓI LẠC ĐƯỜNG

Một ông thâ y bói đi lạc đường hỏi thăm khách qua đường.

Người â y bảo:

- Thâ `y làm nghê `bói thì phải biế t đường chứ! Thế ´lúc đi sao thâ `y không bói?

Ông thâ y bói trả lời:

- Có, tôi đã bói rô`i đâ´y chứ! Ngài dạy trong quẻ là: cứ hỏi người qua đường khắ´c biê´t.

THẦY BÓI XEM VOI

Gặp lúc rỗi, ê´ hàng, năm ông thâ`y bói ngô`i tán gẫu với nhau. Thâ`y nào cũng phàn nàn là chả biê´t con voi nó hình thù ra sao. Một lát, chợt nghe thâ´y nói có người dẫn voi đi qua. Năm ông bèn xin với quản tượng cho dùng lại để cùng xem. Mỗi thâ `y được sờ một tí để voi còn phải đi.

Voi đi rô`i, năm người ngô`i lại bàn tán với nhau.

Thâ y sờ vòi bảo:

- Tưởng con voi thế nào, hoá ra nó dài như con đia!

Thâ y sờ ngà bảo:

- Không phải, nó cứng như cái đòn càn!

Thâ y sò tai bảo:

- Cũng không phải, nó to bè như cái quạt â y!

Thâ y sờ chân bảo:

- Đâu có phải thế ! Nó sừng sững như cái cột đình!

Thâ y sờ đuôi lên tiế ng:

- Các thâ`y nói đê`u không đúng cả. Thật ra nó tua tủa như cái chổi cùn!

Năm thâ y chẳng ai chịu ai, cãi nhau om tỏi.

CHỈ TẠI ANH THẦY ĐỊA LÝ

Một thâ `y phù thuỷ, một thâ `y bói và một thâ `y địa lý ê ´ hàng rủ nhau đi phương khác kiế ´m ăn.

Đã xế chiế u mà chẳng thấ y có hột nào vào bụng, lại chưa tìm được chỗ nghỉ chân, thấ y địa lý nhớ ra gâ n đây có nhà người quen, mới bảo với hai thấ y kia:

- Trước, tôi có để cho một nhà trong làng này một ngôi đấ y. Nay nhà có cũng khá. Tí nữa chúng ta đế n đấ y xin nghỉ chân qua đêm, thế nào cũng được bữa chén no say. Nhưng tôi dặn trước các ông là nế u người ta mời ăn thì phải làm khách, kẻo nế u nó biế t mình đói nó khinh cho.

Đế n nhà quen của thâ y địa lý, ba thâ y được chủ nhà tiế p đó niê m nở, lại sai người làm cơm thiế t đãi. Chủ nhà mời mãi mà ba thâ y cứ giả bộ từ chố i, thâ y địa lý nói:

- Thôi xin ông khấ t cho là n khác. Ba chúng tôi cũng vừa ăn uố ng no ngoài hàng rô i, giờ chỉ phiê n ông cho ngủ nhờ một tố i sáng mai xin phép đi sớm.

Nghĩ ră ng ba người thật tình, chủ nhà mới bảo người nhà thôi không phải làm cơm nữa mà dọn giường trải chiế u để ba thâ y nă m nghỉ.

Ba thâ `y tiu nghỉu, chả nhẽ bây giờ lại nói là suố ´t từ sáng đế ´n giờ chưa có hột nào vào bụng hay sao, đành để bụng đói mà đi ngủ. Nă `m mãi mà vẫn không ngủ được vì đói. Thâ `y phù thuỷ càu nhàu:

- Chỉ tại cái thói khách khí của thâ y địa lý cả. Việc gì mà phải như thế để đế n nỗi lép hế t bụng mà không ngủ được. Ngày mai, lấ y sức đâu để mà đi nữa?

Thâ `y địa lý cũng đã hô ´i, sợ hai thâ `y kia nói ra nói vào chủ nhà nghe thâ ´y, mới bảo khẽ:

- Thôi, các ông cứ nă mim. Lát nữa cả nhà nó ngủ say. Tôi lâ n xuố ng bê p lục xem có gì ăn được sẽ mang lên cùng nhau ăn cho đỡ đói.

Thâ y bói vố n đa nghi và có tật háu ăn, nghe thâ y địa lý nói vậy, bụng bảo dạ: "Nế u hă n ta tìm thấ y cái ăn thì chúng nó chén trước, làm gì còn để n phâ n mình".

Nghĩ vậy rô`i vội lẻn dậy mò vào bê´p. Chẳng may sờ soạng trong đêm tô´i thê´ nào dẫm ngay vào cái cuô´c chủ dựng ở góc nhà, cái cuô´c bật xuô´ng làm cho cái cán cuô´c đập đánh "bô´p" một cái vào giữa trán. Thâ`y bói tưởng chủ nhà rình đánh, vội kêu â`m lên:

- Ôi trời ơi! Tôi xin lạy ông, ông tha cho, sự này chỉ tại anh thâ `y địa lý cả!

THẦY PHÙ THUΥ SỢ MA

Một ông thâ `y phù thuỷ nọ rấ t sợ ma. Vợ biế ´t thế ´ nhưng vẫn hỏi:

- Nhà có sợ ma không?

Thâ y vênh mặt lên đáp:

- Hỏi thế mà cũng hỏi! Tôi đã có phép tróc quỷ trừ tà thì hỏi còn sợ ma nỗi gì nữa?

Một buổi tố í, thâ y đi cúng về , chị vợ nấ p ở bụi cây cạnh đường, câ m bát than hô ng hoa lên doạ. Thâ y vội bă t quyế t, niệm thâ n chú, nhưng khố í lửa càng quay tròn hơn và tiế n lại gâ n. Hoảng quá thâ y vă t chân lên cổ chạy, rơi cả đẩy ra. Chị vợ nhặt lấ y đẩy, dọn lên cho chô ng ăn. Thâ y nhìn vào mâm lắm bẩm:

- Quái lạ... thủ giố ng thủ xôi giố ng xôi...

Chị vợ cười, nói:

- Thủ chẳng giố ng thủ, xôi chẳng giố ng xôi, thì giố ng cái gì? Hay là giố ng con mà tố i hôm qua hả nhà?

CHỒN NÀO, CHỒN NẤY TÔI LẤY MỘT CON

Nhà nọ nuôi gà, bị chô `n cáo bă ´t nhiê `u, gài bẫy đánh bả mà vẫn không được. Một thâ `y phù thuỷ biế ´t nhà hay tin nhảm, bèn đế ´n gạ:

- Cáo, chô `n bă ´t mâ ´t nhiê `u gà lă ´m hử? Muô ´n trị, tôi trị cho.

Chủ nhà nghe nói vậy, vội bă ng lòng ngay.

Thâ y phủ thuỷ dặn:

- Ngày mai, biện một thúng bột gạo nế p, một rá đậu xanh, tôi sẽ để n làm một mâm bánh cúng thâ n chô n.

Hôm sau, y lời thâ y để n, lấ y bột nặn đủ loại chô n, chô n lớn chô n bé, chô n mẹ chô n con, rô i nặn một con thật to gọi là thâ n chô n đặt vào giữa mâm.

Thâ y bảo chủ nhà bưng mâm bánh đặt lên bàn thờ. Thâ y lại bảo chủ nhà lạy, còn mình thì tay câ m thẻ nhang, miệng niệm thâ n chú:

Chô`n đen, chô`n cáo

Láo nháo ăn gà

Tao chẳng có tha

Tra hê t vào đẫy...

Miệng đọc, tay bắ từng con tra vào đẫy. Vợ chủ nhà trông thấ y tiế c của, miệng cũng khấ n:

Chô `n nào, chô `n nâ ´y

Tôi lấ y một con.

Rô`i tay câ`m luôn lâ´y con chô`n to giữa mâm, đi vào nhà.

NGÀY TỐT

Một anh chàng nọ làm việc gì, dù lớn dù bé đề u phải xem ngày. Một hôm, chẳng may mái nhà anh ta sập xuố ng, hàng xóm vội vàng để n cứu. Anh ta đang bị mái nhà úp lên đầ u, cố ngoi đầ u ra nói to:

- Khoan đã! Bà con hãy khoan tay, xem hộ tôi hôm nay có phải ngày tố t không đã. Nế u phải ngày xấ u thì hãy để hôm khác vậy!

TÀI BỊA

ở huyện nọ có một anh chàng rấ t sành về món: Kể chuyện bịa. Những chuyện mà anh ta kể bịa thâ n tình đế n nỗi nhiê u người đã biế t là bịa mà vẫn nửa tin nửa ngờ.

Một hôm, quan sở tại nghe tiế ng đô n, sai mang trát đòi anh chàng nọ tới công đường. Anh ta đế n, quan lớn chỉ vào một cái roi song và ba mươi quan tiế n trên bàn, nói:

- Ta nghe thiên hạ đô `n anh có tài nói bịa, rấ t nhiê `u người đã bị anh lừa rô `i. Nay anh lại bịa ra một chuyện, nế ´u lừa được ta thì ta thưởng cho ba mươi quan tiê `n. Chi bă `ng ngược lại, không lừa nổi thì ta cho anh ba mươi roi kia!

Anh ta ra vẻ sợ hãi nói:

- Lạy quan lớn đèn giời soi xét. Con bị mắ c tiế ng oan xưa nay con có dám bịa chuyện lừa ai đâu ạ! Số là ông tắ ng tổ nhà con ngày xưa đi sứ bên Tàu, khi vê có đem theo một bộ sách quí nói toàn

chuyện lạ, con xem rô i kể lại cho mọi người nghe, mọi người không tin cho con là nói bịa.

Nghe thấ y sách quí, quan động tính tò mò mới hỏi:

- Thật thế hả? Vậy anh có thể cho ta mượn xem có được không?
- Trăm lạy quan, xin ngài đại xá cho, con làm gì có sách đấ y. Con bịa ra đấ y ạ!

THI NÓI KHOÁC

Bố n vị quan nọ đánh chén xong cao hứng mới mở cuộc thi mới khoác. Quan thứ nhấ t nói:

- Tôi nhớ một là `n đi công cán để ´n một vùng nọ có trông thấ 'y một con trâu thật to không tưởng được. Nó chỉ liế ´m một cái là hế ´t một sào ma!

Quan thứ hai vuố t râu, ung dung nói:

- Thế đã có gì là lạ! Tôi đã từng trông thấ y cái dây thừng to gấ p mười cái cột nhà này ấ y chứ!

Quan thứ nhấ t biế t là ông kia nói lõm mình, ý là dùng sợi dây thừng ấ y sỏ mũi trâu của mình, đánh chịu thua và giục quan bên cạnh lên tiế ng. Quan thứ ba nói:

- Tôi đã từng trông thấ y một chiế c câ `u dài lắ m, đứng bên này không thể nhìn thấ y đâ `u câ `u bên kia. Chỉ biế t ră `ng hai bố con nhà nọ, người ở bên này người ở bên kia. Khi được tin người bố chế t, anh con nghe tin vội vàng sang chịu tang, qua câ `u sang đế n nơi thì đã đoạn tang ba năm rô `i!

Đế n lượt quan thứ tư lên tiế ng:

- Quả là cây câ `u dài thật. Nhưng chưa phải là đã quá ghê góm. Tôi đây đã từng ngơi nghỉ dưới một gố c cây đại thụ cao chọc trời. Không biế t cây cao để n đâu nhưng một quả trứng trên tổ chim không may rơi ra, rơi để n nửa chừng thì đã nở thành chim đủ lông đủ cánh bay đi kiế m mô `i rô `i!

Quan thứ ba hiểu ý là cái cây â y dùng để làm cái câ u của mình, đành chịu thua. Bố n vị nhìn nhau thích chí vỗ đùi cười ha hả. Bỗng có tiế ng quát ta làm các vị giật bắ n người lên.

- Đô` nói khoác! Lính đâu, trói cổ chúng lại!

Các quan run câ m cập, ngơ ngác nhìn trước nhìn sau xem là ai, té ra là tên lính hâ u. Bây giờ các ngài mới hoàn hô n, một quan lên giọng quát:

- Thă `ng kia, mày quát trói ai thê ´ hå?
- Bẩm quan, con thấ y các ngài thi nói khoác nên con cũng góp phâ `n cho vui ạ!

CON RẮN VUÔNG

Một anh chàng nọ, tính hay khoác lác phóng đại. Một hôm, đi rừng về `, anh ta nói với vợ:

- Hôm nay, lúc tôi đang đi hái củi bấ t chợt nhìn thấ y một con ră n to ơi là to! Bê ngang của nó phải đế n hai mươi thước, còn bê dài phải đế n một trăm hai mươi thước có dư!

Chi vơ bĩu môi nói:

- Làm gì có ră n lại dài đế n thể bao giờ?
- Không tin à! Nó dài lă m, chả một trăm hai mươi thước thì cũng một trăm thước.

Chị vợ lại nói:

- Từ xưa để n nay cũng chẳng làm gì có con rắ n nào dài được cả trăm thước.
- Tôi nói thật đấ y mà! Không được trăm thước thì cũng phải đế n tám mươi thước.

Chị vợ vợ vẫn lă c đâ u không tin. Anh chô ng muố n vợ tin, cứ phải rút dâ n xuố ng. Cuố i cùng anh ta gâ n cổ lên bảo:

- Thôi, tôi đành nói thật vậy! Quả là tôi đã nhìn thấ y con ră nâ y dài hai mươi thước, hơn kém chả đáng là bao.

Bâ y giờ chị vợ mới bò lăn ra mà cười:

- Bê ngang hai mươi thước, bê dài cũng hai mươi thước, chả hoá ra là con rấ n vuông còn gì!

CHƯA GHÊ BẰNG TỚ

Hai anh chàng nọ ngô i nói chuyện với nhau. Một anh nói:

- Đời tớ đã gặp không biế t bao nhiều là chuyện nguy hiểm. Chế t đi số ng lại mấ y mươi bận. Có là n tớ vào rừng lấ y củi, đang đi bỗng gặp một con hổ dữ. Tớ tay không quâ n nhau với nó nửa ngày giời. Cuố i cùng tớ bị nó xé xác ra từng mảnh. Thế có ghê không?

Anh kia bảo:

- Chưa ghê bà `ng tớ! Một bận, tó gặp một con trăn cực to. Nó đớp hai chân tớ gâ `n hê ´t. Tớ giang thẳng hai cánh tay ra ngáng miệng nó lại. Mãi đề ´n phút cuố ´i cùng, vừa đau vừa mỏi, tớ đành buông xuối cho nó nuố ´t vào bụng, bâ ´y giờ tớ mới kêu dân làng ra cứu!

KHOE TÀI

Một anh chàng nọ luôn khoe khoang tài bắ n giỏi, bách phát bách trúng của mình. Hôm nào xách súng đi săn mà không bắ n được con gì thì ghé vào chợ mua vài con chim xách vê , nói là bắ n được. Năm ấ y, làng bị một con hổ dữ hoành hành, làng cử anh ta đi săn cho được, nế u không thì làng nguy to mấ t.

Anh ta không biế t làm thể nào, cực chẳng đã đành vác súng vào rùng muố n ra sao thì ra.

Vào rừng, anh ta tìm một cái hang đá vừa người chui lọt trố n tít vào tận trong. Hai hôm sau, có tin đưa về nói con hổ đã bị bắ n chế t rô i. Nhưng mãi vẫn chưa thấ y anh ta về . Cả làng đổ xô vào rừng tìm. Nghe thấ y tiế ng gọi anh ta mới chui ra. Mọi người vui mừng nói cho anh biế t con hổ đã bị làng bên bắ n chế t. Anh ta vẻ không vừa lòng, nói:

- Hai hôm nay tôi ở đây để đợi nó, không ngờ đã bị người ta bắ n chế t, thật là uổng công tôi quá.

LON CƯỚI ÁO MỚI

Một anh chàng nọ tính hay khoe của. Một hôm, may được cái áo mới, mặc vào rô i ra đứng hóng ở cổng, đợi ai đi qua khen vài câu.

Đợi mãi từ sáng để n chiế u mà chẳng có ai hỏi qua. Anh ta đang buô n, chọt có người hót hải chạy tới hỏi to:

- Anh đứng đây từ nãy tới giờ có thấ y con lợn cưới của tôi chạy qua không?
- Từ lúc tôi mặc cái áo mới này đứng đây, chẳng thấ y con lọn nào chạy qua cả.

HIỂU BIẾT

Hai ông nọ đi xem tuô `ng Tam Quố ´c, đế ´n màn "Thấ ´t Câ `m Mạnh Hoạch". Một ông bảo với ông kia:

- Không ngờ cháu chấ t thâ y Mạnh mà cứng đâ u cứng cổ làm vậy!

Ông kia nghe, tiế p:

- Cho dù là cháu chắ t thâ y Mạnh cứng cổ đế n đâu cũng không địch được Khổng Minh là cháu chắ t Đức Khổng Tử!

CHÂN MỚI DÀI RA

Một ông khách trách ông thợ may:

- Ông chủ! Ông may thế nào mà quâ n tôi cộc hớn lên thế này? Người thợ may ngấ m nghía một lát rô i thản nhiên trả lời:
- Thưa ông, không phải lỗi của chúng tôi đâu. Trước khi may cho ông, chúng tôi dã đo rấ t cẩn thận. Chân ông mới dài ra đấ y ạ!

SÁU CHÂN NHANH HƠN

Một anh lính được lệnh quan phải mang trát gấ p, quan bảo anh ta lấ y ngựa mà đi. Anh lính vâng lệnh, dấ t ngựa ra đường nhưng lại không cưỡi mà xấ n quâ n lên tận bẹn rô i chạy theo sau ngựa. Người đi đường thấ y thế làm lạ, hỏi:

- Này anh lính, sao có ngựa mà không cưỡi đi cho nhanh?
 Anh lính vừa chạy vừa đáp:

- Thật rõ khéo cho nhà anh. Sáu chân chẳng nhanh hơn bố $\bf \hat{}$ n chân à?

NGỐC

Trong một vụ cướp, nạn nhân chố ng đố i dữ dội với hung thủ để n nỗi cả hai cùng ngấ t xỉu.

Tên cướp tỉnh dậy trước, moi túi nạn nhân chỉ tìm thấ y vài đôla. Lúc nạn nhân tỉnh lại, tên cướp giận dữ nói:

- Đô` con lừa, có ngâ`n â´y tiê`n cũng bày đặt chô´ng cự.
- Vì tôi cứ tưởng ông định cướp một ngàn đôla tôi giấ u trong tấ t!

CẨN THẬN

Tàu chạy nhanh quá, làm mũ một người bay mất. Anh ta vội quăng theo luôn cái cặp của mình. Hành khách ngạc nhiên:

- Sao vậy?
- À! Trên mũ tôi không có tên, còn trong cặp có cả tên lẫn địa chỉ. Người nào đó nhặt được hai vật bên cạnh nhau sẽ biế t mà gửi trả lại cho tôi cả mũ lẫn cặp!

ME RẤT BẬN

Cô giáo nói:

- Lại cha em giúp em làm bài tập phải không?

Học sinh trả lời:

- Thưa cô, em biế t làm sao hơn. Mẹ em lúc nào cũng bận rộn!

LẦN ĐẦU TIÊN

Trong một doanh trại lính cứu hoả.

- Anh có hay gì chưa? Ông trung uý đã tă thở tố i qua rô ì.
- Thế à! Đấ y là là n đâ u tiên ông ta làm tắ t được một cái gì đó.

CHUYỆN CÁI ĐẦU

Trong lúc cãi nhau với vợ, người chô ng bực quá kêu lên:

- Không biế t hô ì tôi ngỏ lời câ u hôn với cô, đâ u tôi để ở đâu?
- Anh để trên ngực em chứ để ở đâu. Cô vợ cười hóm hỉnh nói.

NGƯỜI LẠC QUAN

- Bạn biế t thế nào là người lạc quan không?
- Đấ y là người mới trô ng hai cây số i đã chạy đi mua một cái võng.

GIÁ TRỊ BÀ XÃ

A: Cậu đã khi nào hiểu hế t cái lợi của việc lấ y vợ chưa?

B: Rô ì, lâ n đó có một bữa nhậu lớn, mình xin kiế u bă ng cách nói là bà xã đang đợi.

MAY QUÁ

Cô vợ trẻ đi làm về trễ, quâ n áo xộc xệch, hón hở báo với chô ng:

- May quá anh ạ, trên đường về `nhà em gặp một tên vô lại. Nó dí dao vào cổ em và bảo: hoặc cho nó "yêu" hoặc phải chế t!
 - Tròi ơi! Rô i sao...?
 - Thì em vẫn số ng trở về với anh đây nè!

CÓ LÝ

Một hoạ sĩ có là n tâm sự với bạn:

- Lúc đâ`u tôi định làm ca sĩ, nghĩ lại ca sĩ mâ´t giọng thì coi như tiêu đời, thê´ là tôi chọn nghê` họa sĩ, vì lỡ có mâ´t bút vẽ thì chạy một nhoáng là xong.

SĂN SÀNG

Cậu bé bấ m chuông nhà láng giê ng, ông chủ nhà ra mở cửa.

- Cháu đấ y à? Vào đây, vào đây! Lâ n này bên nhà cháu muố n mượn cái gì? Ly hay đĩa nào?
 - Thưa, ba cháu bảo cháu sang mượn cái mở nút chai rượu ạ.
- Ô, cái mở nút chai! Ông láng giê ng reo lên Được, cháu cứ vê bảo ba cháu ră ng bác sẽ mang sang ngay bây giờ nhé!

NÕI LO CỦA ÔNG CHỒNG

Vợ chô `ng anh chàng nọ có một cửa hàng bán thực phẩm. Một hôm, chô `ng đi chơi vê `, hỏi:

- Này em, khúc giò thiu đâu rô ì?
- Nhà đố i diên mua rô ì.
- Thế cân xúc xích bị chuột gặm?
- Nhà â y cũng mua rô ì.
- Còn hộp bơ cũ từ năm ngoái đã quá hạn?
- Nhà â y cũng vét nô t rô ì.

Chô ng lấ y hai tay ôm đâ u:

- Chế t cha rô i! Anh vừa được nhà â y mời ăn cơm!

NHÀ MỚI

Bà hỏi cháu:

- Thế nào, ở nhà mới cháu có thích không?

Cháu trả lời hô n nhiên:

- Thích lă m bà a. Cháu có phòng riêng, em cháu cũng có phòng riêng. Chỉ có mỗi bố mẹ là khổ thôi a.
 - Sao vậy? Bà hỏi

- Bởi vì bố mẹ cháu vẫn phải nă m chung với nhau.

ĐÁNH ĐỔ CÁI THANG

Con chạy ra mách mẹ:

- Mẹ ơi, con mới đánh đổ cái thang trong nhà.

Mẹ hoảng hố t kêu lên:

- Chế t chửa, bố mày biế t thì sao?
- Không sao, bố biế t rồ i. Bố đang bị mặ c trên quạt trâ n không xuố ng được.

AI ĐÂY?

Bố kiểm tra sổ liên lạc của con và thấ y tấ m ảnh của mình kẹp trong đó. Bố liê n hỏi:

- Cái gì thể này?
- Ảnh bố chứ còn ai nữa! Con trả lời.
- Sao bô lại ở đây?
- Vì cô giáo bảo cô ấ y muố n biế t "thă `ng ngu nào" đã làm bài hộ con.

NHÌN BÀI NHAU

Hai cô bé học trò nói chuyện sau buổi học:

- Tớ không làm được bài, để giấ y trắ ng hoàn toàn.

Cô bạn kêu lên:

- Cậu giế t tớ rô i!
- Sao vậy?
- Tớ cũng thể . Nhấ t định thấ y giáo sẽ nghĩ chúng mình nhìn bài nhau.

ĐAU Ở ĐÂU?

Một giáo sư địa lý để n khám bệnh. Bác sĩ là nữ hỏi:

- Ông bị đau ở đâu?

Giáo sư trả lời:

- Phía đông nam của thận.

VẪN CÓ THỂ CẠO RÂU

Một người đàn ông đi khám bệnh. Bác sĩ khám xong và dặn:

- Từ nay anh phải cai thuố c lá, cai cả rượu và phải cai cả khoản đàn bà nữa.

Bệnh nhân hoảng hố t:

- Thưa bác sĩ, vậy tôi còn gì là đàn ông nữa?

Bác sĩ bình thản trả lời:

- Tấ t nhiên, anh vẫn có thể tiế p tục cạo râu.

KÍNH PHÓNG ĐẠI

Một người khách để n quán ăn và gọi món bít-tế t.

- Cho tôi mượn cái kính phóng đại.
- Để làm gì? Anh bô i không hiểu.
- Để lỡ tôi không ăn được nó, tôi còn có thể nhìn thấ y thịt.

TẮM NỬA NGƯỜI

Một người đàn ông để n hiệu tấ m công cộng và hỏi:

- Thưa chị bán vé, bao nhiều tiê`n phải trả cho một lâ`n tă´m đâ´y?
 - 10 ngàn
 - Thôi được, tôi đưa chị 5 ngàn.
 - Sao vậy? Ông định tă´m kiểu gì?
 - Tôi chỉ tă m từ thặ t lưng trở lên.

TRUYỆN NGẮN HAY

Một nhà văn kiểm nhà báo đang làm việc ở tờ báo thì nhận được bản thảo của một tác giả không quen biế t. Cuố i bản thảo, tác giả viế t:

"Tôi cam đoan là truyện ngă n này chưa đăng ở đâu cả".

Nhà văn đọc bản thảo xong rô i ghi tiế p vào sau dòng trên:

"Tôi cũng cam đoan ră`ng, nó sẽ không bao giờ được đăng ở đâu cả".

KHÔNG NGỦ ĐƯỢC

Có một người thợ may để n vật nài nhà văn Sáclo Bôđole người Pháp (1821 – 1867) trả tiể n công may trang phục. Bôđole cười và trả lời ră ng, ông không có gì để trả nợ cả. Người thợ may tức giận nói:

- Ít nhấ t ngài cũng phải cho biế t cụ thể khi nào ngài có thể trả nợ được để tôi có thể ngủ ngon giấ c?

Nhà thơ buô n râ u nhìn chủ nợ rô i nói:

- Nế u tôi nói ra thì ông sẽ chẳng bao giờ ngủ được mấ t.

TRÒ CHUYỆN

Ông nói với cháu:

- Này cháu, ông nghe nói cô giáo đã phải mời bố cháu đế n lớp để phàn nàn hành vi của cháu, đúng không?
- Đúng ạ, nhưng sau đó cô giáo lại mời mẹ cháu để n để phàn nàn về hành vi của bố cháu.

GIỮ MỒM GIỮ MIỆNG

Hai người bạn trò chuyện với nhau:

- Cậu có biế t giữ mô m giữ miệng không?
- Yên trí, có gì thì cứ nói đi, tớ sẽ coi như không nghe thấ y.
- Cậu cho tớ vay 50 đôla

- Được rô ìi. Tớ không nghe thấ y gì cả.

MÁT-SA

Phóng viên:

- Thưa mađam Brigit Bácđô, dạo này trông chị hình như hơi béo ra.
- Đúng vậy, B.B trả lời Tôi rấ t không hài lòng về người xoa bóp của tôi.
 - Vì sao?
 - Dạo này anh ta chỉ chú ý tới bóng đá nên xao nhãng công việc.

Ngay lập tức, phóng viên loan tin này trên báo. Và hôm sau, B.B nhận được hàng trăm lá thư của các ông từ khắ p nước Pháp gửi tới đề nghị cô tiế p nhận họ.

TRÁI TIM

Giờ họa, cô giáo dạy các em học sinh lớp hai vẽ trái tim. Cô vẽ mẫu trên bảng xong rô i quay xuố ng:

- Các em vẽ đi.

Cả lớp bă t đâ u vẽ. Nhưng một bé không vẽ. Cô giáo hỏi:

- Sao em không vẽ?
- Thưa cô Cô bé trả lời Cô vẽ còn thiệ u.
- Thiê u cái gì?

- Áo quâ`n.
- Sao vậy?
- Ở nhà lúc ngủ dậy, em nghe ba em nói với má: "Trái tim của anh ơi, anh mặc áo quâ `n cho em nhé!"

KHÔNG ĐỂ ĐƯỢC TRỨNG

Một là n, có một nhà viế t kịch trẻ khe khắ t nói với một nhà phê bình nổi tiế ng:

- Ông phê bình kịch của tôi. Nhưng chính ông không viế t nổi một màn kịch.

Nhà phê bình mim cười bình thản đáp:

- Tôi không đẻ được trứng, nhưng tôi biế t trứng đó tố t hay xấ u.

TẠI ĐI GIÀY

Giám đố c đi vào phòng và nói một cách gặ t gong với nhân viên:

- Chỉ trong một tuầ n tôi bắ t gặp ba lầ n anh ngô i chơi không. Anh hãy giải thích nguyên nhân tại sao?
- Nguyên nhân rấ t đơn giản, thưa ông! Người nhân viên bực tức trả lời Đôi giày của ông có để ... mê m!

QUAY LAI

- Nghe nói bạn định trở lại với chô ng cũ, phải không?

- Đúng thế ! Từ ngày bỏ nhau, hấ n khoan khoái ra mặt. Mình không thể chịu nổi khi nhìn hấ n ta số ng một cách thoải mái như thế được!

HÃY TÌM Ở TAI TÔI

Trên khán đài, những người hâm mộ cổ vũ hò hét không ngừng. Lúc kế t thúc trận đá bóng, một người nói giọng khàn với người bên cạnh:

- Hình như tôi mấ t giọng...!
- Anh hãy tìm lại giọng nói ở trong tai tôi đây!

CÓ CÒN HƠN KHÔNG

Một người đi chơi khuya. Bỗng nhiên từ trong bóng tố i có một giọng nói: "Đưa bóp tiể `n đây".

- "Tôi không có bóp!"
- Có tiê`n để trong túi áo không?".
- "Đáng tiế c, trong túi không có tiế n!".
- Quỷ tha ma bấ t mày, đưa đô ng hô đây!".
- Hãy ra xem, tôi làm gì có đô ng hô . Tôi là nhà văn nghèo mà!".

Tên cướp nói: "À! Vậy hãy kể cho tao nghe một câu chuyện lý thú đi!".

THẦY ĐỒ ĐỐ ĐỂ

Một anh thâ y đô dô t, chỉ được cái láu cá vặt, đi tìm nơi dạy học trò nhưng chả ai mượn. Hôm â y, anh ăn bánh cho đỡ đói. Đang ăn, thâ y một người vào quán với vẻ lo lă ng. Hỏi ra mới biế t anh chàng này đi tìm một bà mụ để đỡ đẻ nhưng phải hôm bà đỡ đi vă ng. Thâ y đô đang lúc bí không có tiể n, bèn nói:

- Tưởng việc gì, ông cứ yên tâm. Gì chứ đỡ đẻ thì tôi là thánh của khoa này.

Người nọ nghe thấ y thế mừng quá vội vàng tỏ ý rước thấ y về . Thấ y giả vờ dùng dă ng thì người kia xia tiế n ra trả tiế n quà bánh cho thấ y và giục đi giúp ngay cho vì vợ ở nhà trở dạ đã lâu mà chưa sinh được. Thấ y đứng dậy xách gói đi theo, trước khi đi còn bắ t chủ nhà mua thêm mấ y cái kẹo.

Đế n nơi, thâ y giả vờ hỏi han mấ y câu qua loa rô i bảo người nhà lấ y cho một sợi chỉ. Cả nhà không hiểu gì cả nhưng cũng lấ y cho thâ y một đoạn chỉ. Thâ y đô liê n móc mấ y cái kẹo ra buộc vào đâ u sợi chỉ. Rô i bắ t người đàn bà nă m ngửa ra, thâ y câ m lấ y đâ u sợi chỉ có buộc mấ y cái kẹo, kéo lên kéo xuố ng như nhử ê ch. Thỉnh thoảng thâ y lại nói: "Cu con ơi! Cu con ơi, mau mau ra mà ăn keo".

Người đàn bà thấ y kiểu đỡ đẻ lạ đời, lại buô n buô n vì cái kẹo cọ đi cọ lại trên bụng nên bật cười. Không ngờ cười mạnh quá làm vãi cả đứa con ra.

Cả nhà đề u khen ngợi không tiế c lời tài đỡ đẻ của thâ y. Mà tài hơn cả là thâ y biế t được trước khi đưa trẻ ra đời là con trai.

CHỮ LỂ

Một ông thâ y đô `đã dố t lại hay xổ chữ. Bấ t kể ngô `i nói chuyện với ai cũng tìm cách nói cho được vài chữ nho ra vẻ ta đâ `y nhiê `u chữ. Nhiê `u lâ `n bị vợ nghe thâ ´y ông nói toàn những chữ quen, mới bảo chô `ng:

- Ông ạ! Ông có một chút chữ để dành mà làm ăn chứ gặp ai ông cũng vung vãi lưng vố n ra thì hế t sạch còn gì?

Thâ`y đô` ta gă´t:

- Bà thì biế t gì cái gì mà cũng nói. Chữ thánh hiệ n chứ có phải tiê n của gì đâu mà cứ tiêu là hế t! Mới lại có nói hàng ngày là mấ y chữ lẻ chứ lưng vố n tôi còn cấ t trong bụng đây này! Tôi có tiêu là tiêu mấ y chữ lẻ đấ y thôi.

CÂY BẤT BỂ ĐÔNG

Một thâ `y đô ` dạy cho trẻ học. Đế ´n câu: "Phàm huấ ´n mông" (phàm việc dạy học) trong sách Tam Tự Kinh, thâ `y không rõ nghĩa, không giảng thì không đành, liê `u mà nói:

- Câu này nói là: ông Phàm, ông Huấ n, ông Mông.

Trẻ cứ theo lời thâ y mà hét tướng lên.

Đế n bài khác có chữ "bôi" là cái chén, thâ y cũng bí, thấ y có bộ "mộc" đứng cạnh chữ "bấ t" đoán là một loài cây bèn giảng:

- Chữ "bấ t" là cây bấ t.

Một học trò nghe thấ y cây lạ bèn hỏi:

- Thưa thâ `y cây bấ t như thê ´ nào ạ?

Thâ y trả lời bừa:

- Cây bấ t ở ngoài biển đông, chúng mày không biế t hỏi lôi thôi làm gì!

Ở cạnh trường có người đàn bà biế t chữ, thấ y thấ y dạy láo mới hát ru con ră ng:

Ai trô `ng cây bấ ´t biển đông.

Hay là ông Huấ n, ông Mông, ông Phàm.

KHÔNG VIỆC GÌ ĐÂU

Một anh học trò nọ ngô `i học bài suố ´t đêm. Con bò nă `m nghe than thở với con gà:

- Anh ta bă t đâ u đi thi thì mày chế t, nế u mà thi đỗ thì tao cũng chế t.(1)

Con gà trả lời:

- Không việc gì đâu! Tôi biế t là cậu chủ học như anh, chữ viế t như tôi thì nhấ t định không dám vác lê u chống (2) đi thi đâu?

KHÓ HƠN RẶN ĐỂ

Có anh học trò đố t, thấ y ra cho một bài văn. Anh ta cặm cụi suố t mấ y ngày mấ y đêm mà vẫn không viế t xong, cứ hế t đứng lại ngô i, thở ngă n than dài. Chị vợ lấ y làm thương hại, mới hỏi:

- Thâ`y nó làm văn có khó như tôi rặn đẻ không?

Anh chô ng nhăn nhó đáp:

- Khó hơn bu mày rặn đẻ gấ p nhiệ u là nâ y chứ! Rặn đẻ có đứa con trong bụng, mãi rô i cũng phải ra. Chứ làm văn thì trong bụng có chữ đâu mà rặn.

THƠ BỐN ANH HỌC TRÒ

Thâ y đô dạy các học trò:

- Muố n bài thơ hay thì phải làm thật tự nhiên, tả đúng cảnh thực.

Một hôm, bố n anh học trò đi vãn cảnh đề n, cao hứng muố n làm thơ. Một anh thấ y tượng quan Công, nhớ lời thấ y dặn mới ứng khẩu:

- Hán Vương ăn ít mặt đỏ gay.

Anh thứ hai nhìn thấ y tượng Quan Bình đứng bên cạnh đọc:

- Thái tử bên cạnh đứng khoanh tay.

Anh thứ ba nhìn xuố ng thấ y tượng Châu Xương tiế p luôn:

- Thă `ng mọi râu ria tay câ `m mác.

Anh thứ tư nhìn quanh thấ y con hạc cưỡi trên lưng con rùa mới chấ p tay sau đít, kể rã `ng:

- Con cua nă m dưới chú cò gâ y.

Chiê u vê, đọc bài thơ cho thâ y nghe. Thâ y khen tấ m tắ c.

- Khá lắ m! Các anh biế t nghe lời tôi dạy. Gắ ng lên, sang năm thi ă t đỗ.

NÓI CHỮ

Một anh chàng nọ nghe thấ y lúc uố ng rượu người ta hay nói để n hai chữ "tửu" và "sắ c". Anh ta biế t "tửu" là rượu còn "sắ c" thì chắ c là cơm vì đã rượu thì tấ t phải nói để n cơm. Người ta thường bảo cơm rượu mà! Một hôm, để n nhà bạn ăn cơm. Rượu đã uố ng ngà ngà say, anh ta mới bảo bạn:

- Thôi, tôi uố ng đã kha khá rô ì, bây giờ ông cho để n "sắ c" thôi!

Tưởng là anh ta đòi cô hâ u, anh chủ nhà mới bảo:

- Cứ từ từ uố ng rượu đã. Muố n "sắ c" thì sẽ có "sắ c" thôi.

Anh ta được thể, khê khà nói:

- Ở! Cái tính tôi nói là như thế . Đã có "tửu" vào thì phải dùng "sắ c" chứ nế u không cô `n cào trong bụng, không thể chịu được.

Rô i anh ta lại giục:

- Ông cho "să´c" ra ngay đi, tôi cô`n cào lă´m rô`i. Ông còn chờ gì nữa?

Anh chủ còn chưa kịp trả lời thì chị chủ bưng liễn cơm lên, anh ta vội vỗ đùi "đét" một cái, rồ i giơ tay ra nói:

- Đây rô ì, có thể chứ ly. Đợi mãi mới thấ y "sắ c".

Chị chủ ngượng chín mặt còn anh chủ cho là anh ta có ý ghẹo vợ mình, liê n nổi khùng lên, vớ lấ y gậy phang cho mấ y cái, vừa đánh

vùa chửi:

- A! Thă ng này láo: Dám ghẹo vợ ông hả?

NHÀ THÔNG THÁI

Hai ông nọ ngô i uố ng nước nói chuyện thiên văn. Ông thì bảo là trời cách xa mấ y chục vạn dặm, ông thì cho là chỉ xa để n chục vạn là cùng. Chả biế t ai đúng ai sai, bấ t chợt một ông khác đi qua nghe thấ y hai ông kia nói thể bèn đứng lại bảo:

- Thật là hai ông không hiểu gì cả. Làm gì có chuyện trời xa đế n như vậy. Từ đây lên đấ y áng chừng độ ba bố n dặm mà thôi.

Hai ông kia bèn hỏi lại:

- Thật là như thế à?

Ông này nói:

- Không những thể mà tôi còn biế t là đi nhanh thì độ ba ngày, chậm thì bố n ngày là tới nơi thôi.

Hai ông kia lại hỏi:

- Bă ng vào đâu mà ông tin chấ c như vậy?

Ông này liê `n bâ ´m ngón tay, rô `i ung dung bảo:

- Này nhé tôi tính cho hai ông xem, có phải là cứ 23 tháng Chạp là đưa ông Táo về Trời, để n 30 lại đón ông táo xuố ng không nào? Như vậy là cả đi lẫn về chỉ mấ t có bảy tám hôm không nào?

THẦY ĐỒ VÀ THẦY CÚNG

Một người đàn bà goá, để n tháng bảy mời thâ y cúng để n đố t mã cho chô ng, nhân tiện bà ta mời cả thâ y đô dạy chữ cho con mình để n nhà ăn com.

Anh thâ y cúng vì vố n đã dố t, lại thấ y thấ y đô ở đấ y đâm ra lo lắ ng, chỉ sợ cúng không đúng, bị bắ t bẻ thì xấ u hổ chế t. Thâ y cúng cứ dê nh dàng dở hế t khoa nọ kinh kia, lâ n nữa mãi tới tố i mịt mới bắ t đâ u cúng, thế là cỗ bàn làm từ trưa bày ra giữa trời thiu hế t cả.

Trong sách cúng thường viế t là "Tín chủ Mỗ" chữ "Mỗ" viế t tháu trông như hình cái tam giác. Thâ 'y cúng để n chỗ â 'y đoán mãi không ra chữ gì mới đọc bừa là: "Tín chủ Nguyễn Thị Thẹo".

Thâ y đô biế t thâ y cúng đọc sai nhưng cũng chẳng nói gì.

Khi đã cúng bái ăn uố ng xong thì đêm đã khuya, cả hai thấ y không về được mà phải ngủ tại gia. Hai mẹ con chủ nhà vào nhà trong, còn hai thấ y được bố trí ngủ ở nhà ngoài. Thấ y đô ăn uố ng nhiệ u, mà toàn phải đô thiu nên rấ t đau bụng mót đi ngoài. Nhưng nhà đàn bà goá cửa đóng then cài rấ t cẩn thận, lại thêm phâ n thấ y đô sợ chó dữ, không dám ra ngoài. Quá nửa đêm mót quá không nhịn được, thấ y đô tính nước liệ u: "Không có lẽ lại ia bậy ra nhà người ta. Sáng dậy thì còn mặt mũi nào! Chi bă ng cứ tương vào đít lão thấ y cúng rô i muố n ra sao thì sao".

Nghĩ thế, thâ y đô loay hoay trong đêm tố i sờ tìm đít thâ y cúng rô i tụt quâ n ia phứa một bãi. Nhưng vì vội quá mà trời lại tố i đen nên sờ phải mô m lại tưởng đã ng đít. Cứt đái của thâ y đô vung vãi be bét mặt thâ y cúng. Anh thâ y cúng vùng ngay dậy, mặt đâ y cứt, tức quá chửi â m lên:

- Tiên sư cha thă ng nào ia vào mô mông thế này?

Biế t ră ng có chố i cũng không được vì chỉ mình với nó ở đây, mà im thì cũng không xong. Thôi thì "một liê u ba bảy cũng liê u". Nghĩ vậy thâ y đô cũng lên tiế ng quát.:

- Là ông ia đâ y.
- Ông làm gì mày mà mày ia vào mô mông?
- Sao lúc cúng mày đọc tên mẹ học trò ông là Nguyễn Thị Thẹo, dố t như chó, ông ia vào mô m cho chừa cái đố t đi.

THẦY BÓI VỚI THẦY LANG

Một ông thâ y lang và một ông thâ y bói cũng dọn hàng ở cùng một chợ vố n không ưa gì nhau, luôn tìm cách để chơi khăm nhau.

Một hôm, có một người đàn bà để n hàng ông thâ y bói xem quẻ cho chô ng ô m đã mấ y tháng mà chưa khỏi. Gieo quẻ xong, ông thâ y bói phán:

- Chị cứ đế n ông thâ y lang cuố i chợ mà că t thuố c. Nhưng phải hỏi kỹ xem có đúng ông â y có thuố c mố c và dao câ u mạng nhện không. Nế u đúng vậy thì că t thuố c là khỏi ngay.

Người đàn bà cứ y lời ông thâ y bói dặn đế n hàng ông thâ y lang mà hỏi thế . Ông thâ y lang vừa cấ t thuố c vừa dò hỏi và đã biế t được là do ông thâ y bói xui hỏi chơi khăm mình.

Gói thuố c đưa cho người đàn bà, ông thâ y lang dặn:

- Thuố c này chị đem về sắ c thật đặc, nhưng phải bắ t bắ ng được con ruô i ở mép ông thâ y bói sắ c cùng thì uố ng rấ t hiệu nghiệm.

Người đàn bà nghe nói rấ t phấ n khởi bèn đế n hàng ông thấ y bói ngô ì rình để bắ t ruô ìi. Lúc ấ y đã quá trưa, thấ y bói đã đói bụng liệ n gọi hàng bánh rán lại mua mấ y chiế c ăn. Bánh rán nhiệ ù mật làm cho bấ y ruô ìi đánh hơi kéo để n. Một con sà ngay xuố ng đậu vào mép ông thấ y bói. Người đàn bà chỉ chờ vậy xông tới giơ thẳng ta vỗ bố p vào mô m ông thấ y bói làm cho ông này ngã chỏng chơ, bánh trong mô m bắ n vãi ra. Tay thì đánh, mô m người đàn bà thì nói:

- Chế t cha mày chưa nào?

THAY ĐỔI

Vợ: "Hô i chưa cưới, anh thường xuyên mời em đi chơi, đi ăn và đi xem phim mới. Bây giờ, anh thờ ơ thay đổi quá nhiê u đấ y!".

Chô `ng: "Chỉ có túi tiê `n của anh thay đổi thôi em ạ. Tháng nào anh cũng giao hê ´t tiê `n lương cho em rô `i!".

AI KHÔNG HIỂU AI

Ba: "Tại sao con lại có điểm xâ´u? Con có hiểu câu hỏi của thâ`y giáo không?".

Con: "Dạ có ạ! Nhưng thâ y giáo lại không hiểu câu trả lời của con!".

CHUYÊN GÀ

Một cậu bé ở thành phố, là n đà u tiên được nghỉ hè ở nông thôn đã ngạc nhiên hỏi cha mình:

- Ba ơi! Tại sao những chú gà trố ng lại gáy sớm vậy?
- Bởi vì chúng vội vã nói điề ugì đó trước khi các cô gà mái thức giấ c. Ba cậu giải thích.

DĒ THẤY

Một người đẹp trách một họa sĩ Anh nổi tiế ng:

- Tại sao các ông cứ xét đoán phụ nữ chúng tôi qua cặp giò mà không chú ý gì để n trí thông minh của họ?
- À, thì tại các bà cứ phô trương cặp giò ra hơn là để lộ trí thông minh!

NHƯỜNG CHỐ

- Anh ngô i trên tàu, trong toa không còn một chỗ trố ng. Một bà già và một cô gái để n trước mặt anh, anh nhường chỗ cho ai?
- Còn tuỳ theo... Nế u bà già và cô gái không quen nhau, tôi nhường cho cô gái. Nế u bà già là mẹ cô gái, tôi nhường cho bà già. Còn nế u bà già là mẹ chô ng cô ta. Có lẽ tôi không nhường cho ai hế t!

SIÊU NHÂN

Hai đứa trẻ trò truyện với nhau:

- Làm sao các bác sĩ biế t được ban là siêu nhân?
- À! Khi còn nhỏ tôi đã được nuôi trong lô ng kính và có lâ n nó bị hỏng!
 - Lúc đó bạn đã làm gì?
 - Tôi sửa nó!

THUẬN CẢ HAI TAY

Vào quán cà phê nhạc không đèn. Nàng hỏi chàng:

- Em ngô ì bên phải hay bên trái anh đây?
- Bên nào cũng được, anh thuận cả hai tay.

LIÊN HỒI

Ba vợ nhận xét, than thở với chô ng:

- Bạn ông chẳng ý tứ gì hế t. Nói chuyện với tôi nó ngáp để n tám lâ n.

Ông chô `ng vô ´n lo xa nói đỡ lời:

- Ô không, có khi không phải là ngáp, có lẽ anh ta lấ y đà để nói điể `u gì đó...!

CÁCH TRẢ LỜI

Một ông giám đố c dặn cô thư ký:

- Nế u cô bạn đi với tôi hôm qua gọi để n xin nhă c lại nói tôi đi để n cửa hàng bán đô da để trả tiế n chiế c áo khoác cho cô â y.

Nế u chủ hiệu bán đô `da gọi đế n, xin cho họ biế t tôi đi Ngân hàng lấ y tiê `n.

Nế u Ngân hàng gọi để n, xin trả lời tôi và kế toán đi làm thủ tục phiế u chi.

Nế u bên phòng kế toán gọi đế n, cô bảo ră ng, tôi đang bận chủ trì một cuộc họp quan trọng.

Nê u bên văn phòng Tổng giám đố c gọi để n, cô trình lại, do vợ tôi có việc gấ p tìm tôi, nên tôi không thể đi được.

Nế u vợ tôi điện đế n, nói ră ng tôi vừa đi, xin Chúa che chờ cho bà â y.

- À! Nê u thượng đế gọi điện đế n, xin nói ră ng, tôi sẽ đi ngay!

HOA HỒNG VÀ HOA VI-Ô-LÉT

Cô giáo môn sinh vật đang giảng cho học trò gái hiểu về sự khác nhau giữa hoa hô ng kiêu sa và hoa viôlét khiêm nhường.

- Các em hãy tưởng tượng, có một phụ nữ xinh đẹp, kiêu kỳ, ăn mặt diêm dúa, đi trên đường chẳng thèm nhìn ai. Đó là hoa hô ng, và sau người phụ nữ kiêu ngạo đó, có một người khiêm tố n, cúi đâ u...

Một cô học sinh vội lên tiế ng:

- Em biê t rô i thưa cô. Đó là chô ng của bà ta ạ!

THEO CÁCH

Có một thâ y lang nọ rấ t dố t, cứ có ai chữa bệnh phải đem sách ra tra. Một bận có người bị đau bụng nặng, nửa đêm người nhà tìm để n thâ y cấ t thuố c cứu cho. Thâ y thấ p đèn giở sách ra tra rô i bảo:

- Đem ngay mấ y lạng nhân sâm này vê `să c nước lên mà uố ng.

Người nhà mang về sắ c lấ y nước cho con bệnh uố ng. Càng uố ng càng đau, để n sáng thì chế t. Người nhà xót, đâm đơn kiện. Quan đòi thấ y lên công đường hỏi:

- Thâ `y bố ´c thuố ´c thế ´ nào mà lại để người ta chế ´t như thế ´? Thâ `y không do dự gì, nói ngay:
- Bẩm quan, tôi bố c thuố c có sách hẳn hoi, chứ đâu dám bố c bậy bạ ạ! Sách dạy thể nào tôi làm theo như thể ấ y.

Quan đòi thâ `y đem sách ra. Giở đế n trang có bài thuố c nhân sâm, cuố i trang có ghi: "Phúc thố ng phục nhân sâm" tức là: Đau bụng uố ng nhân sâm nhưng chưa ngặ t câu, giở tiế p sang trang bên kia thì thâ `y có hai chữ "tắ c tử" có nghĩa là: Thì chế t.

THẦY LANG GIỎI

Diêm Vương sai qủy sứ lên trầ n gian tìm thấ y thuố c giỏi, chữa bệnh cho con bị ố m. Diêm Vương dặn:

- Tìm nhà thâ `y thuô ´c nào ít ma đứng ở cửa nhâ ´t thì vào.

Qủy sứ lên để n nơi tìm mãi mà vẫn chưa được, nhà thâ y thuố c nào ít nhấ t cũng có vài chục con ma đứng ngoài cửa. Đang định quay về thì bỗng thấ y nhà thâ y lang nọ chỉ độc nhấ t có một con ma. Lập tức thâ y được qủy sứ đón xuố ng âm phủ.

Đón được thâ y giỏi, Diêm Vương mừng lă m hỏi:

- Thâ y làm thuố c đã bao năm mà tài giỏi là thế?

Thâ y lang mới bẩm:

- Da! Tôi cũng mới làm thôi a!

Diêm Vương lại hỏi:

- Thế thâ y đã chữa được nhiệ u người bệnh chưa?
- Dạ! Tôi cũng mới chữa cho một người thôi ạ!

CHẨN BỆNH

Hai thâ y lang ngô i đàm đạo với nhau. Một thâ y mới hỏi thâ y kia:

- Sao lúc thăm bệnh, bấ t kỳ người bệnh nào bác cũng hỏi ăn những thứ gì, vậy nghĩa là làm sao?

Thâ y kia cười mà đáp:

- Có gì đâu! Để tôi biế t xem họ ăn uố ng có sang không để định tiế n thuố c nhiê u hay ít cho dễ.

CHON NGƯỜI GẦY MÀ CHỮA

Có một ông lang nọ chả hiểu thế nào mà chữa bệnh đế n nỗi người bệnh lăn ra chế t. Gia chủ doạ thưa kiện, thâ y lạy lục kêu van mãi, gia chủ mới bắ t phải đi khiêng quan tài thì mới tha. Thâ y lang phải về nhà bắ t vợ và hai thă ng con trai lớn để n để bố n người bố n góc khiêng đem đi chôn. Người chế t to béo, quan tài nặng bố n người khiêng rấ t vấ t vả, mô hôi mô kê nhệ nhại.

Thâ y vô nyê u vừa khiêng vừa thở hồn hển nói:

- Chúng mày sau này đừng có làm nghệ` thuố c, khố n nạn lấ m! Bà vợ béo phì cũng nói thêm:
- Làm thâ `y thuô ´c chỉ làm khổ vợ con!

Anh con cả khiêng phía sau nói:

- Quan tài này đâ`u nhẹ chân nặng khiêng khó quá!

Anh con thứ ra vẻ đĩnh đạc tuyên bố:

- Vê sau, thâ y có chữa bệnh cho ai thì nên chọn người gâ y mà chữa, thâ y ạ!

DÙNG THUỐC GÌ

Có một thâ 'y lang đêm nă 'm mơ thâ 'y mình rơi xuô 'ng âm phủ. Đang ngơ ngác chưa biế 't đâu vào đâu thì bâ 't chợt một lũ ma bâu để 'n, níu lâ 'y áo mà bảo:

- Ngày trước, thâ y đã chữa cho chúng ta xuố ng đây, bây giờ thâ y phải chữa để chúng tôi trở lại dương thế.

Thâ y hoảng quá, mô hôi toát ra đâ m đìa, giật mình tỉnh dậy vuố t ngực than:

- Bình sinh ta chỉ có thể chữa người ra ma, giờ đây bắ ta phải chữa ma ra người thì làm gì có phương thuố c nào.

CÒN TRÁCH TÔI Ư?

Một nhà nọ tìm thâ y lang để n chữa bệnh cho con bị số t nóng rấ t dữ. Thâ y bắ t mạch bố c thuố c cho uố ng, đứa bé uố ng thuố c xong, thấ y lăn đùng ra chế t. Bố mẹ nó đem con để n tận nhà bắ t đề n. Thâ y không chịu, đưa tay ra sờ trán thă ng bé rô i nói:

- Thế này mà còn trách tôi ư? Ông bà bảo chữa cho nó khỏi nóng mà bây giờ đã lạnh toát thế này, còn phải chữa gì nữa?

CÁI CHỔI LÔNG GÀ

Một anh chàng nọ tập tạnh theo học nghê làm thuố c. Mỗi khi thâ y đi đâu là anh ta theo sát để xem cách thâ y đoán bệnh và chữa bệnh ra sao.

Một hôm, hai thấ ỳ trò để n nhà một bệnh nhân. Vừa mới bắ t mạch thấ ỳ đã lớn tiế ng la rấ ỳ con bệnh:

- Sao đã dặn mãi là đừng ăn quýt mà vẫn không nghe. Thật là quá thể đi mâ t. Thôi, mau đi tìm thâ y khác.

Nghe thâ y nói thể , cả nhà bệnh nhân hoảng quá thú nhận việc đã cho bệnh nhân ăn vài quả quýt và van nài thâ y thương tình mà chữa chạy cho.

Anh học trò thấ y vậy trong bụng rấ t lấ y làm phục. Chiế u về , nhân lúc thấ y vui vẻ, mới hỏi:

- Thưa thâ `y, từ ngày khăn gói theo hâ `u thâ `y con đã học được nhiệ `u điệ `u lă ´m ạ! Nhưng để ´n hôm nay con càng thấ `y thâ `y thật là tài giỏi, chỉ câ `n xem mạch mà biế ´t người ta ăn quýt. Con xin được thâ `y chỉ giáo cho phép đó để sau này con được mở mày mở mặt.

Thâ y ôn tô n đáp:

- Phép â´y thì có gì là khó! Khi bước chân vào nhà tao đã đáo mắ´t nhìn khắ´p mọi nơi thâ´y đâ`y vỏ quýt dưới gâ`m giường và còn vương cả trên chiế´u vẫn con tươi rói. Năm nay quýt hiế´m. Ai được ăn ngoài bệnh nhân ra!

Sau đó một thời gian, anh học trò đi chữa bệnh một mình. Một hôm, vừa vào thăm một con bệnh, anh ta quát â m ĩ lên:

- Sao đã dặn là đừng ăn thịt gà mà chẳng chịu nghe lời thâ `y. Thật là quá thể. Thôi, hãy liệu mà đi tìm thâ `y khác đi.

Cả nhà bệnh nhân nghe thấ y thấ y nói mọi người ngơ ngác hế t cả ra, chạy lại thế số ng thế chế t không dám cho bệnh nhân ăn thịt gà. Anh ta vẫn quả quyế t ră ng anh ta bắ t mạch thấ y đúng là người bệnh có ăn thịt gà. Sau cùng cả nhà biế t anh ta là thấ y thuố c dố t nên bèn tố ng cổ thấ y ra cửa.

Vê nhà anh ta rấ t ấ m ức mới tìm để n thâ y cũ để hỏi cho ra lẽ vì sao mà mình đoán không hiệu nghiệm.

Thâ y mới hỏi:

- The con trông tha y cái gì mà đoán người ta ăn thịt gà?

Anh ta trả lời:

- Thưa thâ `y, vừa mới để ´n con đảo mặ ´t đã thâ ´y ngay một cái chỗi lông gà trên giường mới tinh ạ!

LÍ THẦY LANG

Một thâ 'y lang nọ luôn khoe mình là tài giỏi bệnh nào cũng chữa khỏi. Một hôm, có một ông lão tìm để 'n hỏi:

- Tôi nghe nói thâ `y chữa bệnh thâ `n lă ´m. Vậy thâ `y đã chữa khỏi được mâ ´y đám rô `i?

Thâ y quả quyế t rặ ng:

- Tôi không thể nhớ hế t được, bao nhiều đám nghe lời tôi là khỏi hế t.

Ông lão cau mày hỏi lại:

- Thâ `y còn nhớ đã chữa bệnh cho đứa cháu nhà tôi chứ? Thâ `y bảo cho uố `ng thuố `c, chưa được ba tháng đã chế `t rô `i.

Thâ y lang xua tay nói:

- Rõ là tại cậu â´y chẳng chịu nghe lời thâ`y thuô´c. Tôi đã nói là uô´ng thuô´c liên tục một năm, sao mới được có ba tháng đã vội chế´t. Cứ uô´ng đủ năm, xem có khỏi không nào?

KÉN RỂ HAY CHỮ

Có một lão trọc phú nọ muố n kén một chàng rể hay chữ. Đợi mãi chẳng thấ y anh ta tri, anh cử nào để n cả. Một thắ ng chuyên bịp bợm biế t chuyện mới lập kế để làm con rể lão. Hắ n ta mua hai hòm sách đã cũ nát thuê người gánh, giả làm học trò đi qua trước mặt lão đang ngô i ở hàng nước. Nhìn thấ y hã n ta lão vội gọi vào hàng nước hỏi chuyện. Biế t được hã n ta là học trò, lão lân la mời về nhà chơi. Đế n đêm, hã n ta đố t đèn giả vờ đọc sách mãi tận khuya mới

chịu đi ngủ. Lão trọc phú thấ y vậy lấ y làm mừng thấ m, định bụng là sẽ gả con gái cho nhưng vẫn muố n thử cái tài chữ nghĩa hặ n. Một lấ n nhân có người sang mượn cái mâm đô ng về làm cỗ, lão bèn nhờ hặ n ta đánh dấ u chữ cho kẻo lại nhâ m lẫn. Hặ n lấ y vôi vẽ loặ ng ngoặ ng như xích chó, lão chả biế t thể nào, hỏi hặ n:

- Đây là chữ gì?
- Dạ, đây là lô i chữ thảo đâ y ạ!

Lão nghĩ bụng: "Thă `ng này thật thông minh viế t thảo như thế thì người ta dù có ý gian cũng chẳng biế t là chữ gì mà đánh tráo được đô `vật nhà mình". Rô `i mỗi khi ngô `i nói chuyện với lão, hặ n ta lại xổ ra hàng tràng: "chi hô `giả dã", nghe rấ t là học rộng, thông thái. Và thế Ìà lão cho rặ `ng hặ n là người hay chữ thật bèn gả con gái cho.

Vào khi làng có đám, nghe thấ y hặ n là người hay chữ, liê n cử hặ n đọc văn tế. Hặ n ta chẳng cơn cớ gì mà từ chố i, còn lão rấ t lấ y làm hãnh diện vì có con rể hay chữ. Lúc đọc văn tế, hặ n qùi xuố ng đọc. Đọc chưa được chữ nào thì đỏ mặt tía tai, đạp hương án, trèo lên bàn thờ, vờ lên đô ng quát â m ĩ:

- Cả làng này thiế u gì người có chữ nghĩa mà lại sai một thă `ng ở rể đế n đọc. Nó đã khoe hay chữ thì ta lấ y hế t chữ của nó cho mà xem!

Nói xong liê n lăn đùng ra giữa chiế u, thế là đô ng thăng. Vê sau, ai chê hă n là dố t thì hă n đổ cho Thành Hoàng đã lấ y hế t chữ của hă n rô i.

KÉN RÊ SANG

Một lão nhà giàu nọ kén rể. Lão rấ t muố n chàng rể phải thật là sang. Đợi mãi mà chẳng thấ y rể nào sang trọng để n cả. Một hôm, đang cúng ở miế u Thành Hoàng thì lão chợt thấ y vị Thành Hoàng đứng dậy như thể vái chào. Lão nhìn ra ngoài cửa thấ y một anh đi qua, vừa đi vừa ngáp dài cả mồ m. Lão nghỉ bụng: "Chắ c là anh này sau sẽ làm quan to nên Thành Hoàng mới có ý sợ sệt như vậy". Lão liề n chạy theo gọi về nhà gả con gái cho.

Lão nhà giàu muố n khoe rể với họ hàng, bèn kể lại câu chuyện kia. Họ hàng không ai tin, lão bèn bảo chàng rể ăn mặc chỉnh tê rô i đi qua miế u cho mọi người xem. Nguyên anh chàng này là tay nghiện thuố c phiện, giờ được ăn hút đâ y đủ nên béo tố t không còn rách rưới ngáp gió như xưa nữa.

Anh chàng rể đi qua đi lại mấ y lượt nhưng vãn chả thấ y Thành Hoàng đứng dậy gì cả mà vẫn chếm chệ trên bê thế. Họ hàng thấ y vậy cười â m cả lên. Lão xấ u hổ, giận lặ m mới bước vào miế u hỏi:

- Này ông thâ `n, ngày nọ thặ `ng rể tôi rách rưới khi nó đi qua cửa miế ´u thì ông đứng dậy chào. Còn bây giờ nó đàng hoàng thế ´ kia mà sao ông cứ ngô `i trơ ra đấ ´y vậy?

Ông thâ n cười đáp:

- Ngày trước, nó túng quẫn đói ăn đói hút nên thấ y nó lai vãng để n đây thì ta phải đứng dậy coi chừng kẻo nó cuỗm lư hương, đèn thờ. Giờ nó ăn hút dư dật thì ta còn gì mà phải sợ nó chứ!

NÓI CHO CÓ ĐẦU CÓ ĐUỘI

Một lão nhà giàu nọ có anh đâ y tớ tính hay nói thẳng nói ngay. Lão cho ră ng anh này tính hấ p tấ p, nói không suy nghĩ chín chấ n, mới gọi lại dặn ră ng: - Mày tính bộp chộp lắ m, phải sửa đi. Ở với ai không biế t chứ ở với tao thì phải nói cho có đâ u có cuố i để người ta khỏi cười chê cả tao và mày. Từ bây giờ trở đi muố n nói cái gì cũng phải suy nghĩ, nói cho có ngành có ngọn, nghe chưa?

Anh đâ y tớ dạ vâng rô i đi ra. Một hôm, lão nhà giàu mặc bộ đô tơ mới may chuẩn bị ăn cỗ, đang ngô i hút thuố c thì anh đi đế n nói:

- Bẩm ông.

Rô i ra chiê u suy nghĩ ta nói tiế p:

- Bẩm ông, con tă m nó ăn lá dâu nhả ra tơ, người ta lấ y tơ mang vê dệt thành vải. Ông đi chợ, mua vải vê may áo. Hôm nay, ông mặc để đi ăn cỗ, ông hút thuố c, tàn thuố c rơi vào vạt áo của ông đang cháy ạ!

Lão vội giật mình nhìn xuố ng. Ôi thôi, vạt áo đã bị cháy một miế ng to bă ng hai bàn tay rô i!

TIN Ở MÌNH

Hai người dân Gabrovô cãi nhau và thách đấ u. Nhưng không muố n biế n thành trò cười cho thiên hạ. Họ đô ng ý chọn địa điểm ở vùng xa. Khi tới ga, một người mua vé khứ hô i, còn người kia chỉ mua vé lượt đi.

- Hà, té ra anh ta cũng biế t là mình sẽ không thể số ng sót trở về nữa.

Anh mua vé khứ hô`i đặ c chí nói mia. Nhưng người thứ hai điệ`m nhiên trả lời:

- Không, tôi sẽ trở về với tấ m vé khứ hô i của anh đấ y!

SAO LẠI GẶP NHAU

- Ba ơi! Con sinh ra ở Hà Nội phải không ba?
- Ù.
- Còn mẹ thì sinh ở Huế.
- À... ù...
- Và ba, ba nói với con ba sinh ở Sài Gòn, đúng không?
- Ù, đúng rô ì.

Cậu bé suy nghĩ một lúc rô i lẩm bẩm:

- Không biế t thể nào mà ba người lại gặp nhau nhi?

ĐỂ CẢM ƠN

Một kẻ hành khấ t kể với người cùng cảnh:

- Này cậu, hôm trước tớ nhặt được cái ví ở bãi đỗ xe, có 5 triệu đô ng nhé.
 - Thế câu làm thế nào?
- Danh thiế p của "ông chủ" vẫn còn trong ví. Không châ `n chù, tớ gửi ngay cho hặ n 100.000 đô `ng để cám ơn!

HAI GÃ BẦN TIỆN GẶP NHAU

Hai gã bâ n tiện gặp nhau giữa đường.

Một gã rút ra cái quạt giấ y dương dương tự đấ c nói:

- Quat tôi chỉ xoè ra một nửa bởi vậy dùng đã mười năm chẵn.

Gã kia thản nhiên đáp:

- Hừ cái quạt dùng có mười năm có mà mạt! Nế u như bác chỉ xoè ra trước mặt tay giữ nguyên không quạt, chỉ lấ y đâ u lắ c lư, có phải dùng được một đời không hỏng.

Gã nói trước chưa chiu thua:

- Được dùng quạt xin chịu bác cao tay hơn, nhưng đi giày, thử xem có đọ được với tôi không nhé. Đi đường tôi chuyên môn tuột ra cấ p nách, gặp người đi tới mới xỏ vào, người kia đi khuấ t lại tụt ra ngay...

Gã kia vội cướp lời:

- Con cái nhà tôi mà đi giày như bác thì tôi đập cho một trận. Đi như thế , một đời phải mấ y đôi cho xuế? Tôi ấ y à! Đi đường cặp giày vào nách. Gặp người đi tới mới xỏ giày vào nhưng đứng im không động đậy, người kia đi rô ì, lập tức tụt ra đi đấ t.

SÉ NGỦ NGAY

Một người đàn ông lớn tuổi giải thích cho bác sĩ của mình lý do ông để n khám bệnh.

- Tôi vừa mới cưới một cô vợ trẻ xinh đẹp hai mươi tuổi, thế mà mỗi tố i, tôi cứ vừa đặt lưng xuố ng là ngủ ngay.

Bác sĩ thảo một đơn thuố c và đưa cho bệnh nhân, ông này sáng mặ t lên:

- Bác sĩ có chặ c chặ n với cái này... tôi...
- Không, vê `vâ ´n đê ` của ông tôi không thể làm được gì cả. Nhưng với liê `u thuô ´c này, tôi đảm bảo vợ ông cũng sẽ ngủ ngay lập tức.

KHỞI BỆNH

- Thưa bác sĩ, vợ tôi bỗng dưng bị mấ t tiế ng!
- Anh hãy thử đi đâu về khuya chừng hai, ba giờ sáng xem, chắ c vợ anh sẽ khỏi bệnh mấ t tiế ng ngay!

LA SAO ĐƯỢC

- Ông cảnh sát ơi, cách đây mấ y phút có một tên cướp đã giật mấ t cái đô ng hô của tôi tại ngã tư này.
 - Sao ông không la lớn lên, lúc đó tôi đang đi tuâ ngà nđâ y.
- Làm sao la được, ông không thấ y tôi còn sáu chiế c răng vàng trong miệng đây sao!

CHUYỆN CỦA NGƯỜI GÁC THANG MÁY

Một hôm ông chủ của một cửa hàng lớn đề nghị các nhân viên viế t báo cáo về công việc của họ trong một ngày làm việc. Anh chàng gác thang máy viế t rấ t đơn giản: "Đi lên 50%; Đi xuố ng 50%".

SAO LÂU VẬY

Một người khách Ả Rập giàu có đem lòng yêu cô con gái của một du khách. Ông nói với bố cô gái:

- Ông bă ng lòng gả con gái ông cho tôi, tôi sẽ biế u ông số kim cương nặng bă ng cô â y.
 - Anh chờ tôi một tuâ n nhé!
 - Sao lâu vậy?
 - Để con gái tôi nặng thêm chút nữa!

CÁI ÁO BẰNG DA

Bị một viên đạn bă n chế t, một con chô n bạc bay thẳng lên thiên đàng. Thánh Phêrô tiế p đón nó niê m nở và hỏi:

- Cái gì sẽ làm cho con sung sướng?
- Ô `!- Con vật bé nhỏ trả lời- Con muố ´n có một cái áo làm bă `ng da phụ nữ!

TRẢ LỜI

Học sinh: "Thưa thâ 'y, hôm nay em quên đem theo bút ạ!"

Thâ `y: "Nê ´u một người lính ra trận mà quên đem súng thì em nghĩ vê `hă ´n như thê ´ nào?"

Học sinh: "Em nghĩ ông â y phải là một sĩ quan!"

KHÔNG SAO

Một tay nhà giàu mới nổi nghe thâ y giáo phàn nàn vê con mình.

"Cậu con của ông tệ lă m! Anh văn, văn, toán đề u dố t cả".

Ông nhà giàu nhún vai: "Không sao, lớn lên thế nào cháu nó cũng mướn thư ký riêng!"

MƠ ƯỚC TƯƠNG LAI

Thâ `y giáo, em thích làm gì mai sau?"

Học sinh A:

"Em muố n làm một nhà từ thiện."

Thâ v giáo:

"Ý tưởng vĩ đại thật! Tâ`m nhìn rấ t cao. Cho thâ y biế t tai sao em mơ ước thế ?"

Hoc sinh A:

"Vì nhà từ thiện là một người hế t sức giàu có, giàu đế n nỗi có thể nhă m mã t vung tiê n khă p nơi".

NHIỀU CÔNG DỤNG

Thâ `y giáo:

"Bò là một động vật có ích, nó cung cấ p cho ta thịt, da, sữa v.v... Còn ai có thể nêu một số công dụng khác của con bò?"

Một bé gái đứng dậy: "Thưa thâ `y nó còn dùng để chửi người khác a".

PHÂN ĐỊNH

Giáo viên đại học nọ hỏi sinh viên trong giờ văn chương: "Theo em thì làm thế nào để phân biệt tác phẩm văn học cổ điển và tác phẩm văn học hiện đai?"

Sinh viên:

"Thưa giáo sư, trong tác phẩm văn học cổ điển ta chỉ thấ y được nụ hôn của nhân vật nam và nhân vật nữ ở từ trang chín mươi chín trở đi. Còn trong tác phẩm văn học hiện đại thì ngài có thể đọc được họ đã có con với nhau ngay những trang đâ `u tiên".

BIỆN PHÁP TỐT NHẤT

Giờ hướng nghiệp chăn nuôi, thâ y giáo hỏi một em học sinh:

- Dâ u hiệu đâ u tiên của heo mặ c bệnh là gì?

- Thưa thâ y là heo bỏ ăn, nặ m ỳ một chỗ.
- Tố t lă m! Vậy ta phải làm gì?
- Dạ, lập tức gọi người của lò mổ đế nạ!

HON

Hai em học sinh ngô i tranh luận. Một em bảo:

- Lương mới của bố tớ cao hơn lương mới của bố cậu.
- Chưa chặ c.
- Anh tớ học giỏi hơn anh cậu.
- Chưa chặ c.
- Chị tớ đẹp hơn chị cậu.
- Chưa chặ c.
- Vậy thì mẹ tớ đẹp hơn mẹ cậu vậy.
- Điểm này thì chặ c đấ y.
- Vì sao cậu dám chặ c vậy?
- Bố tớ cũng thừa nhận như vậy mà!

BÁN ĐẢO

Mâ´y em học sinh đang đọc bản đô` thế´ giới, trên bản đô` có chỗ đề` là: Bán đảo, quâ`n đảo – không hiểu, thấ´y cô giáo T dạy địa lý đi qua, mừng quá liề`n hỏi:

- Thưa cô, tại sao lại gọi là bán đảo ạ?
- Ô hay! Cô dạy lâu nay mà không hiểu à? Bán đảo là người ta bán cho nước khác, thí dụ như nước ta trước kia bán cho thực dân Pháp nên gọi là bán đảo Đông Dương.

SƯỚNG

Mrı (hát): Chiế c áo bà ba trên dòng sông thăm thẳm...

Mr2: Trời! Thế thì coi như mấ t toi chiế c áo rô i còn gì.

Mr1 (tiế p): Thấ p thoáng con xuô ng bé nhỏ sang sông.

Mr2: Thế là tự nhiên thặ ng lái đò được chiế c áo rô i, sướng thế!

Gạo và muối là hai thứ cúng người chết.)

 \acute{Y} nói: Bắt đầu đi thì giết gà làm lễ cúng gia tiên. Thi đỗ thì giết bò ăn khao.)

Lều chống: Người xưa đi thi phải mang theo lều và chống để che mưa che nắng và làm bài.)